

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Rady (UE) 2016/2258 z dnia 6 grudnia 2016 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w odniesieniu do dostępu organów podatkowych do informacji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2259 z dnia 15 grudnia 2016 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1235/2008 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich ⁽¹⁾ 4
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2260 z dnia 15 grudnia 2016 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 226/2007, (WE) nr 1293/2008, (WE) nr 910/2009, (WE) nr 911/2009, (UE) nr 1120/2010, (UE) nr 212/2011 oraz rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 95/2013 i (UE) nr 413/2013 w odniesieniu do nazwy posiadacza zezwolenia na *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M i *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1077 ⁽¹⁾ 14
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2261 z dnia 15 grudnia 2016 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie tlenku miedzi(II) jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt ⁽¹⁾ 18
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2262 z dnia 15 grudnia 2016 r. zmieniające po raz 257. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z organizacjami ISIL (Daisz) i Al-Kaida 22

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2263 z dnia 15 grudnia 2016 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	24
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2264 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie minimalnej ceny sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w pierwszym częściowym zaproszeniu do składania ofert w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2080	26

DECYZJE

★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2016/2265 z dnia 6 grudnia 2016 r. zmieniająca decyzję 2007/884/WE upoważniającą Zjednoczone Królestwo do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 169 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej	28
★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2016/2266 z dnia 6 grudnia 2016 r. upoważniająca Niemcy do stosowania obniżonej stawki opodatkowania wobec energii elektrycznej dostarczanej do stacji ładowania dla pojazdów elektrycznych	30
★ Decyzja Rady (UE) 2016/2267 z dnia 6 grudnia 2016 r. zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych w odniesieniu do zewnętrznego biegłego rewidenta Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland	32
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2268 z dnia 14 grudnia 2016 r. zmieniająca decyzje 2007/305/WE, 2007/306/WE i 2007/307/WE w odniesieniu do okresu tolerancji na obecność ilości śladowych mieszańca rzepaku Ms1×Rf1 (ACS-BNØØ4-7×ACS-BNØØ1-4), mieszańca rzepaku Ms1×Rf2 (ACS-BNØØ4-7×ACS-BNØØ2-5) i rzepaku Topas 19/2 (ACS-BNØØ7-1) oraz ich produktów pochodnych (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 8390)	34
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2269 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Indiach zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012	38
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2270 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności zatwierdzonych giełd w Singapurze zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾	42
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2271 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności giełd instrumentów finansowych i giełd towarowych w Japonii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾	45
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2272 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności rynków finansowych w Australii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾	48
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2273 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności uznanych giełd w Kanadzie zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾	51
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2274 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Nowej Zelandii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012	54
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2275 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Japonii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012	57

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2276 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Brazylii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012	61
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2277 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Dubai International Financial Centre zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012	65
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2278 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Zjednoczonych Emiratach Arabskich zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012	68
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2279 z dnia 15 grudnia 2016 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2016/2122 w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w niektórych państwach członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 8835) ⁽¹⁾	71

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY Utworzone na mocy umów międzynarodowych

★ Decyzja Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia UE–Kosowo * nr 1/2016 z dnia 25 listopada 2016 r. w sprawie przyjęcia jej regulaminu wewnętrznego [2016/2280]	100
--	-----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY (UE) 2016/2258

z dnia 6 grudnia 2016 r.

zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w odniesieniu do dostępu organów podatkowych do informacji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113 i 115,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywę Rady 2014/107/UE ⁽³⁾ zmieniającą dyrektywę 2011/16/UE ⁽⁴⁾ stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r. w odniesieniu do 27 państw członkowskich, a od dnia 1 stycznia 2017 r. w odniesieniu do Austrii. Dyrektywa ta wdraża w Unii globalny standard w zakresie automatycznej wymiany informacji finansowych w kwestiach podatkowych, zapewniając zatem przekazywanie informacji dotyczących posiadaczy rachunków finansowych państwu członkowskiemu, którego posiadacz rachunku jest rezydentem.
- (2) Dyrektywa 2011/16/UE stanowi, że w przypadku gdy posiadacz rachunku jest strukturą pośredniczącą, instytucje finansowe mają obowiązek przyjrzenia się dokładnie tej strukturze oraz zidentyfikowania i zgłoszenia właściciela odsetek. Ten ważny element w stosowaniu dyrektywy opiera się na informacjach dotyczących przeciwdziałaniu praniu pieniędzy uzyskanych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 ⁽⁵⁾ w celu identyfikacji właścicieli odsetek.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 22 listopada 2016 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 19 października 2016 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

- (3) Aby zapewnić skuteczne monitorowanie stosowania przez instytucje finansowe procedur należytej staranności określonych w dyrektywie 2011/16/UE, organy podatkowe muszą mieć dostęp do informacji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy. W przypadku braku takiego dostępu organy te nie byłyby w stanie monitorować, potwierdzać i kontrolować stosowania przez instytucje finansowe w sposób właściwy dyrektywy 2011/16/UE poprzez prawidłowe identyfikowanie i zgłaszanie właścicieli odsetek struktur pośredniczących.
- (4) Dyrektywa 2011/16/UE obejmuje inne wymiany informacji i formy współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi. Dostęp do informacji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy, które to informacje są w posiadaniu podmiotów zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/849 w ramach współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, zapewniłby organom podatkowym lepsze przygotowanie do wykonywania ich obowiązków wynikających z dyrektywy 2011/16/UE oraz do skuteczniejszego zwalczania uchylania się od opodatkowania i zwalczania oszustw podatkowych.
- (5) Niezbędne jest zatem zapewnienie organom podatkowym możliwości dostępu do informacji, procedur, dokumentów i mechanizmów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy do celów wykonywania ich obowiązków w zakresie monitorowania właściwego stosowania dyrektywy 2011/16/UE oraz do celów funkcjonowania wszystkich form współpracy administracyjnej określonych w tej dyrektywie.
- (6) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W przypadku gdy niniejsza dyrektywa wymaga, aby dostęp organów podatkowych do danych osobowych był przewidziany ustawą, niekoniecznie wymaga to aktu parlamentarnego, bez uszczerbku dla porządku konstytucyjnego danego państwa członkowskiego. Ustawa taka powinna być jednak jasna i precyzyjna, a jej stosowanie powinno być jasne i możliwe do przewidzenia dla podmiotów, które jej podlegają, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.
- (7) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie skuteczna współpraca administracyjna pomiędzy państwami członkowskimi i jej skuteczne monitorowanie na warunkach zgodnych z prawidłowym funkcjonowaniem rynku wewnętrznego, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na wymaganą jednolitość i skuteczność możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (8) Stosowanie procedur należytej staranności wobec klienta przez instytucje finansowe na mocy dyrektywy 2011/16/UE już się rozpoczęło, a pierwsze wymiany informacji mają być zrealizowane do września 2017 r. W związku z tym w celu zapewnienia, by skuteczne monitorowanie stosowania tej dyrektywy nie było opóźnione, niniejsza dyrektywa zmieniająca powinna wejść w życie i zostać transponowana jak najszybciej i nie później niż do dnia 1 stycznia 2018 r.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2011/16/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W art. 22 dyrektywy 2011/16/UE dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. W celu wykonania i egzekwowania przepisów prawa państw członkowskich przyjętych dla wdrożenia niniejszej dyrektywy oraz w celu zapewnienia funkcjonowania współpracy administracyjnej, którą ta dyrektywa ustanawia, państwa członkowskie zapewniają przepisami prawa dostęp organów podatkowych do mechanizmów, procedur, dokumentów i informacji, o których mowa w art. 13, 30, 31 i 40 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (*).

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73)”.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 2017 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Państwa członkowskie stosują wspomniane przepisy od dnia 1 stycznia 2018 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 grudnia 2016 r.

W imieniu Rady

P. KAŽIMÍR

Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/2259

z dnia 15 grudnia 2016 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1235/2008 ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 i 3 oraz art. 38 lit. d),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku III do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1235/2008 ⁽²⁾ ustanowiono wykaz państw trzecich, których systemy produkcji i środki kontroli w odniesieniu do produkcji ekologicznej produktów rolnych uznawane są za równoważne z tymi ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007.
- (2) Republika Korei poinformowała Komisję, że jej właściwy organ cofnął uznanie jednej jednostki certyfikującej oraz dodał trzy inne jednostki certyfikujące do wykazu uznanych jednostek certyfikujących.
- (3) Załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 zawiera wykaz jednostek certyfikujących i organów kontrolnych uprawnionych do przeprowadzania kontroli i wydawania w państwach trzecich świadectw do celów równoważności.
- (4) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „A CERT European Organization for Certification SA” o włączenie do wykazu w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest uznanie „A CERT European Organization for Certification SA” dla kategorii produktów A i D w odniesieniu do Albanii, Arabii Saudyjskiej, Azerbejdżanu, Bhutanu, Białorusi, Chile, Chin, Egiptu, Ekwadoru, Etiopii, Filipin, Grenady, Gruzji, Indonezji, Iranu, Jamajki, Jordanii, Kazachstanu, Kenii, Libanu, byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, Maroka, Mołdawii, Pakistanu, Papui-Nowej Gwinei, Republiki Dominikańskiej, Republiki Południowej Afryki, Rosji, Rwandy, Serbii, Tajlandii, Tajwanu, Tanzanii, Turcji, Ugandy i Ukrainy.
- (5) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Bioagricert S.r.l.” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu geograficznego uznania tego podmiotu dla kategorii produktów A na Indonezję i Senegal, dla kategorii produktów A i D na Albanie i Bangladesz oraz rozszerzenie zakresu uznania dla kategorii E w odniesieniu do Albanii i Tajlandii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz.U. L 334 z 12.12.2008, s. 25).

- (6) „Caucacert” poinformowało Komisję o błędzie w nazwie przedsiębiorstwa, którą należy zmienić na „Caucascert”.
- (7) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „CCPB Srl” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu geograficznego uznania tego podmiotu dla kategorii produktów A, B, D, E i F na Arabię Saudyjską, Gruzję, Iran i Jordanię, dla kategorii produktów B na Chiny, Filipiny, Irak, Mali i Syrię, dla kategorii produktów C na Maroko i Tunezję, dla kategorii produktów E na Tunezję oraz dla kategorii produktów E i F na Chiny, Egipt, Filipiny, Irak, Liban, Mali, Maroko, San Marino, Syrię i Turcję.
- (8) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „CERES Certification of Environmental Standards GmbH” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu geograficznego uznania tego podmiotu dla kategorii produktów A, B i D na Armenię, dla kategorii produktów A i D na Białoruś, Malawi, Sierra Leone, Somalię i Tadżykistan oraz dla kategorii produktów B na Gwatemalę, Honduras, Nikaraguę i Salvador.
- (9) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Control Union Certifications” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu geograficznego uznania tego podmiotu dla kategorii produktów A, B, C, D, E i F na Burundi, Somalię i Sudan Południowy, dla kategorii produktów B i C na Angolę, Białoruś, Czad, Dżibuti, Erytreę, Fidżi, Liberię, Niger i Kosowo oraz dla kategorii produktów B, C i D na Demokratyczną Republikę Konga i Madagaskar.
- (10) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Ecocert SA” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu geograficznego uznania tego podmiotu dla kategorii produktów B na Mozambik oraz dla kategorii produktów C na Bangladesz, Chile, Honduras, Hong Kong, Peru i Wietnam.
- (11) „Ecocert SA” poinformowało Komisję, że jej spółka zależna „ECOCERT IMO Denetim ve Belgelendirme Ltd. Şti” zaprzestała działalności certyfikacyjnej we wszystkich krajach trzecich, dla których została uznana. Podmiot „ECOCERT IMO Denetim ve Belgelendirme Ltd. Şti” nie powinien już znajdować się w wykazie w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008.
- (12) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Ekoagros” o włączenie do wykazu w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest uznanie „Ekoagros” dla kategorii produktów A w odniesieniu do Rosji, dla kategorii produktów A i B w odniesieniu do Białorusi i Ukrainy, dla kategorii produktów A i D w odniesieniu do Tadżykistanu oraz dla kategorii produktów A i F w odniesieniu do Kazachstanu.
- (13) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Florida Certified Organic Growers and Consumers, Inc. (FOG), DBA as Quality Certification Services (QCS)” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu geograficznego uznania tego podmiotu dla kategorii produktów A i D na Jamajkę i Wietnam oraz dla kategorii produktów D na Ekwador.
- (14) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „IMOsuisse AG” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu geograficznego uznania tego podmiotu dla kategorii produktów A na Zjednoczone Emiraty Arabskie, dla kategorii produktów A i D na Burundi, dla kategorii produktów B na Meksyk i Peru oraz dla kategorii produktów C na Brunei, Chiny, Honduras, Hong Kong, Madagaskar i Stany Zjednoczone. Ponadto przedsiębiorstwo „IMOsuisse AG” poinformowało Komisję, że zaprzestało działalności certyfikacyjnej w Azerbejdżanie, Gruzji, Kazachstanie, Kirgistanie, Rosji, Tadżykistanie i Uzbekistanie. Nie powinno zatem dłużej figurować w wykazie w odniesieniu do tych państw w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008.
- (15) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Kiwa BCS Öko-Garantie GmbH” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu geograficznego uznania tego podmiotu dla kategorii produktów A i D na Zambię, dla kategorii produktów B na Laos, Mjanmę/Birmę i Tajlandię, dla kategorii produktów C na Hong Kong, Indonezję i Sri Lankę oraz dla kategorii produktów C i E na Bangladesz.

- (16) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Mayacert” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu geograficznego uznania tego podmiotu w odniesieniu do kategorii produktów A na Kolumbię, Republikę Dominikańską i Salwador, dla kategorii produktów A i D na Belize i Peru oraz dla kategorii produktów B na Gwatemalę, Honduras i Nikaragwę.
- (17) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „OneCert International PVT Ltd.” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu geograficznego uznania tego podmiotu dla kategorii produktów A i D na Arabię Saudyjską, Bangladesz, Chiny, Ghanę, Kambodżę, Laos, Mjanmę/Birmę, Oman i Rosję.
- (18) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Oregon Tilth” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu dla kategorii produktów E w odniesieniu do Meksyku.
- (19) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Organic Certifiers” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu geograficznego uznania tego podmiotu dla kategorii produktów A i D na Indonezję.
- (20) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Organska Kontrola” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu dla kategorii produktów B w odniesieniu do wszystkich państw.
- (21) Podmiot „QC&I GmbH” poinformował Komisję o zaprzestaniu działalności certyfikacyjnej we wszystkich krajach trzecich, dla których został uznany. Nie powinien zatem dłużej figurować w wykazie w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008.
- (22) Komisja otrzymała i przeanalizowała wniosek „Suolo e Salute srl” o zmianę specyfikacji. Na podstawie otrzymanych informacji Komisja stwierdziła, że uzasadnione jest rozszerzenie zakresu geograficznego uznania tego podmiotu dla kategorii produktów A na Egipt i Republikę Dominikańską oraz rozszerzenie zakresu uznania tego podmiotu dla kategorii produktów D w odniesieniu do Republiki Dominikańskiej.
- (23) Wszelkie odniesienia do Tajwanu w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 należy rozumieć jako odniesienia do wydzielonego obszaru celnego Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu.
- (24) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki III i IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008.
- (25) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Produkcji Ekologicznej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1235/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku III wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- 2) w załączniku IV wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 w pozycji dotyczącej Republiki Korei w pkt 5 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się wiersz odnoszący się do numeru kodu KR-ORG-003 (Bookang tech);
- 2) dodaje się wiersze w brzmieniu:

„KR-ORG-013	Hansol Food, Agriculture, Fisher-Forest Certification Center	www.hansolnonglim.com
KR-ORG-021	ISC Agriculture development research institute	www.isc-cert.com
KR-ORG-022	Greenstar Agrifood Certification Center	www.그린스타.com”

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po pozycji dotyczącej „**Abcert AG**” dodaje się pozycję w brzmieniu:

„A CERT European Organization for Certification SA«

1. Adres: 2 Tilou street, 54638 Thessaloniki, Greece
2. Adres strony internetowej: www.a-cert.org
3. Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
AL-BIO-171	Albania	x	—	—	x	—	—
AZ-BIO-171	Azerbejdżan	x	—	—	x	—	—
BT-BIO-171	Bhutan	x	—	—	x	—	—
BY-BIO-171	Białoruś	x	—	—	x	—	—
CL-BIO-171	Chile	x	—	—	x	—	—
CN-BIO-171	Chiny	x	—	—	x	—	—
DO-BIO-171	Republika Dominikańska	x	—	—	x	—	—
EC-BIO-171	Ekwador	x	—	—	x	—	—
EG-BIO-171	Egipt	x	—	—	x	—	—
ET-BIO-171	Etiopia	x	—	—	x	—	—
GD-BIO-171	Grenada	x	—	—	x	—	—
GE-BIO-171	Gruzja	x	—	—	x	—	—
ID-BIO-171	Indonezja	x	—	—	x	—	—
IR-BIO-171	Iran	x	—	—	x	—	—
JM-BIO-171	Jamajka	x	—	—	x	—	—
JO-BIO-171	Jordania	x	—	—	x	—	—
KE-BIO-171	Kenia	x	—	—	x	—	—
KZ-BIO-171	Kazachstan	x	—	—	x	—	—
LB-BIO-171	Liban	x	—	—	x	—	—

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
MA-BIO-171	Maroko	x	—	—	x	—	—
MD-BIO-171	Mołdawia	x	—	—	x	—	—
MK-BIO-171	była jugosłowiańska republika Macedonii	x	—	—	x	—	—
PG-BIO-171	Papua-Nowa Gwinea	x	—	—	x	—	—
PH-BIO-171	Filipiny	x	—	—	x	—	—
PK-BIO-171	Pakistan	x	—	—	x	—	—
RS-BIO-171	Serbia	x	—	—	x	—	—
RU-BIO-171	Rosja	x	—	—	x	—	—
RW-BIO-171	Rwanda	x	—	—	x	—	—
SA-BIO-171	Arabia Saudyjska	x	—	—	x	—	—
TH-BIO-171	Tajlandia	x	—	—	x	—	—
TR-BIO-171	Turcja	x	—	—	x	—	—
TW-BIO-171	Tajwan	x	—	—	x	—	—
TZ-BIO-171	Tanzania	x	—	—	x	—	—
UA-BIO-171	Ukraina	x	—	—	x	—	—
UG-BIO-171	Uganda	x	—	—	x	—	—
ZA-BIO-171	Republika Południowej Afryki	x	—	—	x	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji.

5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.”;

2) w pozycji dotyczącej „**Bioagricert S.r.l**” w pkt 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się następujące wiersze w porządku zgodnym z numerem kodu:

„AL-BIO-132	Albania	x	—	—	x	x	—
BD-BIO-132	Bangladesz	x	—	—	x	—	—
ID-BIO-132	Indonezja	x	—	—	—	—	—
SN-BIO-132	Senegal	x	—	—	—	—	—”

- b) w wierszu dotyczącym Tajlandii dodaje się krzyżyk w kolumnie E;
- 3) w pozycji dotyczącej „**Caucacert Ltd**” tytuł otrzymuje brzmienie: „**Caucascert Ltd**”;
- 4) w pozycji dotyczącej „**CCPB Srl**” w pkt 3 wprowadza się następujące zmiany:
- a) dodaje się następujące wiersze w porządku zgodnym z numerem kodu:

„GE-BIO-102	Gruzja	x	x	—	x	x	x
IR-BIO-102	Iran	x	x	—	x	x	x
JO-BIO-102	Jordania	x	x	—	x	x	x
SA-BIO-102	Arabia Saudyjska	x	x	—	x	x	x”

- b) w wierszach dotyczących Chin, Filipin, Iraku, Mali i Syrii dodaje się krzyżyk w kolumnie B;
- c) w wierszach dotyczących Maroka i Tunezji dodaje się krzyżyk w kolumnie C;
- d) w wierszach dotyczących Tunezji dodaje się krzyżyk w kolumnie E;
- e) w wierszach dotyczących Chin, Egiptu, Filipin, Iraku, Libanu, Mali, Maroka, San Marino, Syrii i Turcji dodaje się krzyżyk w kolumnach E i F;
- 5) w pozycji dotyczącej „**CERES Certification of Environmental Standards GmbH**” w pkt 3 wprowadza się następujące zmiany:
- a) dodaje się następujące wiersze w porządku zgodnym z numerem kodu:

„AM-BIO-140	Armenia	x	x	—	x	—	—
BY-BIO-140	Białoruś	x	—	—	x	—	—
MW-BIO-140	Malawi	x	—	—	x	—	—
SL-BIO-140	Sierra Leone	x	—	—	x	—	—
SO-BIO-140	Somalia	x	—	—	x	—	—
TJ-BIO-140	Tadżykistan	x	—	—	x	—	—”

- b) w wierszach dotyczących Gwatemali, Hondurasu, Nikaragui i Salwadoru dodaje się krzyżyk w kolumnie B;
- 6) w pozycji dotyczącej „**Control Union Certifications**” w pkt 3 dodaje się następujące wiersze w porządku zgodnym z numerem kodu:

„AO-BIO-149	Angola	—	x	x	—	—	—
BI-BIO-149	Burundi	x	x	x	x	x	x
BY-BIO-149	Białoruś	—	x	x	—	—	—
CD-BIO-149	Demokratyczna Republika Konga	—	x	x	x	—	—

DJ-BIO-149	Dżibuti	—	x	x	—	—	—
ER-BIO-149	Erytrea	—	x	x	—	—	—
FJ-BIO-149	Fidżi	—	x	x	—	—	—
LR-BIO-149	Liberia	—	x	x	—	—	—
MG-BIO-149	Madagaskar	—	x	x	x	—	—
NE-BIO-149	Niger	—	x	x	—	—	—
SO-BIO-149	Somalia	x	x	x	x	x	x
SS-BIO-149	Sudan Południowy	x	x	x	x	x	x
TD-BIO-149	Czad	—	x	x	—	—	—
XK-BIO-149	Kosowo (**)	—	x	x	—	—	—

(**) Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.”;

7) w pozycji dotyczącej „**Ecocert SA**” w pkt 3 wprowadza się następujące zmiany:

- w wierszu dotyczącym Mozambiku dodaje się krzyżyk w kolumnie B;
- w wierszach dotyczących Bangladeszu, Chile, Hondurasu, Hong Kongu, Peru i Wietnamu dodaje się krzyżyk w kolumnie C;

8) skreśla się całą pozycję dotyczącą „**ECOCERT IMO Denetim ve Belgelendirme Ltd. Şti**”;

9) po pozycji dotyczącej „**Egyptian Center of Organic Agriculture (ECO)**” dodaje się pozycję w brzmieniu:

„**Ekoagros**”

- Adres: K. Donelaičio g. 33, 44240 Kaunas, Lithuania
- Adres strony internetowej: <http://www.ekoagros.lt>
- Numery kodów, stosowne państwa trzecie i kategorie produktów:

Numer kodu	Państwo trzecie	Kategoria produktów					
		A	B	C	D	E	F
BY-BIO-170	Białoruś	x	x	—	—	—	—
KZ-BIO-170	Kazachstan	x	—	—	—	—	x
RU-BIO-170	Rosja	x	—	—	—	—	—
TJ-BIO-170	Tadżykistan	x	—	—	x	—	—
UA-BIO-170	Ukraina	x	x	—	—	—	—

4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.
5. Termin ważności wpisu do wykazu: do dnia 30 czerwca 2018 r.”;
- 10) w pozycji odnoszącej się do „**Florida Certified Organic Growers and Consumers, Inc. (FOG), DBA as Quality Certification Services (QCS)**” w pkt 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się następujące wiersze w porządku zgodnym z numerem kodu:

„JM-BIO-144	Jamajka	x	—	—	x	—	—
VN-BIO-144	Wietnam	x	—	—	x	—	—”

b) w wierszu dotyczącym Ekwadoru dodaje się krzyżyk w kolumnie D;

- 11) w pozycji dotyczącej „**IMOsuisse AG**” w pkt 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się następujące wiersze w porządku zgodnym z numerem kodu:

„BI-BIO-143	Burundi	x	—	—	x	—	—
BN-BIO-143	Brunei	—	—	x	—	—	—
CN-BIO-143	Chiny	—	—	x	—	—	—
HK-BIO-143	Hong Kong	—	—	x	—	—	—
MG-BIO-143	Madagaskar	—	—	x	—	—	—
US-BIO-143	Stany Zjednoczone	—	—	x	—	—	—”

b) w wierszu dotyczącym Zjednoczonych Emiratów Arabskich dodaje się krzyżyk w kolumnie A;

c) w wierszu dotyczącym Hondurasu dodaje się krzyżyk w kolumnie C;

d) w wierszach dotyczących Meksyku i Peru dodaje się krzyżyk w kolumnie B;

e) skreśla się wiersze dotyczące Azerbejdżanu, Gruzji, Kazachstanu, Kirgistanu, Rosji, Tadżykistanu i Uzbekistanu;

- 12) w pozycji dotyczącej „**Kiwa BCS Öko-Garantie GmbH**” w pkt 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się następujący wiersz w porządku zgodnym z numerem kodu:

„ZM-BIO-141	Zambia	x	—	—	x	—	—”
-------------	--------	---	---	---	---	---	----

b) w wierszu dotyczącym Bangladeszu dodaje się krzyżyk w kolumnach C i E;

c) w wierszach dotyczących Hong Kongu, Indonezji i Sri Lanki dodaje się krzyżyk w kolumnie C;

d) w wierszach dotyczących Laosu, Mjanmy/Birmy i Tajlandii dodaje się krzyżyk w kolumnie B;

13) w pozycji dotyczącej „**Mayacert**” w pkt 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się następujące wiersze w porządku zgodnym z numerem kodu:

„BZ-BIO-169	Belize	x	—	—	x	—	—
PE-BIO-169	Peru	x	—	—	x	—	—

b) w wierszach dotyczących Kolumbii, Republiki Dominikańskiej i Salwadoru dodaje się krzyżyk w kolumnie A;

c) w wierszach dotyczących Gwatemali, Hondurasu i Nikaragui dodaje się krzyżyk w kolumnie B;

14) w pozycji dotyczącej „**OneCert International PVT Ltd**” w pkt 3 dodaje się następujące wiersze w porządku zgodnym z numerem kodu:

„BD-BIO-152	Bangladesz	x	—	—	x	—	—
CN-BIO-152	Chiny	x	—	—	x	—	—
GH-BIO-152	Ghana	x	—	—	x	—	—
KH-BIO-152	Kambodża	x	—	—	x	—	—
LA-BIO-152	Laos	x	—	—	x	—	—
MM-BIO-152	Mjanma/Birma	x	—	—	x	—	—
OM-BIO-152	Oman	x	—	—	x	—	—
RU-BIO-152	Rosja	x	—	—	x	—	—
SA-BIO-152	Arabia Saudyjska	x	—	—	x	—	—

15) w pozycji dotyczącej „**Oregon Tilth**” w pkt 3 w wierszu dotyczącym Meksyku dodaje się krzyżyk w kolumnie E;

16) w pozycji dotyczącej „**Organic Certifiers**” w pkt 3 dodaje się następujący wiersz w porządku zgodnym z numerem kodu:

„ID-BIO-106	Indonezja	x	—	—	x	—	—
-------------	-----------	---	---	---	---	---	---

17) w pozycji dotyczącej „**Organska Kontrola**” w pkt 3 we wszystkich wierszach dodaje się krzyżyk w kolumnie B;

18) skreśla się całą pozycję dotyczącą „**QC&I GmbH**”;

19) w pozycji dotyczącej „**Suolo e Salute srl**” wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt 3 dodaje się następujące wiersze w porządku zgodnym z numerem kodu:

„DO-BIO-150	Republika Dominikańska	x	—	—	x	—	—
EG-BIO-150	Egipt	x	—	—	—	—	—

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Powyższe nie ma zastosowania do: produktów w okresie konwersji i wina.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/2260**z dnia 15 grudnia 2016 r.**

zmieniające rozporządzenia (WE) nr 226/2007, (WE) nr 1293/2008, (WE) nr 910/2009, (WE) nr 911/2009, (UE) nr 1120/2010, (UE) nr 212/2011 oraz rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 95/2013 i (UE) nr 413/2013 w odniesieniu do nazwy posiadacza zezwolenia na *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M i *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1077

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przedsiębiorstwo Lallemand SAS złożyło wniosek zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 dotyczący zmiany nazwy posiadacza zezwolenia w odniesieniu do rozporządzeń Komisji (WE) nr 226/2007 ⁽²⁾, (WE) nr 1293/2008 ⁽³⁾, (WE) nr 910/2009 ⁽⁴⁾, (WE) nr 911/2009 ⁽⁵⁾, (UE) nr 1120/2010 ⁽⁶⁾, (UE) nr 212/2011 ⁽⁷⁾ oraz rozporządzeń wykonawczych Komisji (UE) nr 95/2013 ⁽⁸⁾ i (UE) nr 413/2013 ⁽⁹⁾.
- (2) Wnioskodawca twierdzi, że Danstar Ferment AG jest właścicielem prawnym praw do obrotu dodatkami paszowymi *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M i *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1077. Wnioskodawca przekazał odpowiednie dane na poparcie swojego wniosku.
- (3) Proponowana zmiana posiadacza zezwolenia ma charakter wyłącznie administracyjny i nie wymaga przeprowadzenia ponownej oceny przedmiotowych dodatków. O wniosku powiadomiony został Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności.
- (4) Aby umożliwić przedsiębiorstwu Danstar Ferment AG korzystanie z praw do obrotu, niezbędna jest zmiana warunków odpowiednich zezwoleń.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 226/2007, (WE) nr 1293/2008, (WE) nr 910/2009, (WE) nr 911/2009, (UE) nr 1120/2010, (UE) nr 212/2011 oraz rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 95/2013 i (UE) nr 413/2013.
- (6) Ponieważ względy bezpieczeństwa nie wymagają natychmiastowego zastosowania zmian wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem do rozporządzeń (WE) nr 226/2007, (WE) nr 1293/2008, (WE) nr 910/2009, (WE) nr 911/2009, (UE) nr 1120/2010, (UE) nr 212/2011 oraz rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 95/2013 i (UE) nr 413/2013, należy ustanowić okres przejściowy, w którego trakcie można będzie wykorzystać istniejące zapasy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 226/2007 z dnia 1 marca 2007 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1077 (Levucell SC20 i Levucell SC10 ME) jako dodatku do pasz (Dz.U. L 64 z 2.3.2007, s. 26).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1293/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. dotyczące zezwolenia na nowe zastosowanie *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1077 (Levucell SC20 i Levucell SC10 ME) jako dodatku paszowego (Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 38).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 910/2009 z dnia 29 września 2009 r. dotyczące zezwolenia na nowe zastosowanie preparatu *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-1077 jako dodatku paszowego dla koni (posiadacz zezwolenia: Lallemand SAS) (Dz.U. L 257 z 30.9.2009, s. 7).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 911/2009 z dnia 29 września 2009 r. dotyczące zezwolenia na nowe zastosowanie preparatu *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M jako dodatku paszowego dla ryb łososiowatych i krewetek (posiadacz zezwolenia: Lallemand SAS) (Dz.U. L 257 z 30.9.2009, s. 10).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1120/2010 z dnia 2 grudnia 2010 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M jako dodatku paszowego dla prosiąt odsadzonych od maciory (posiadacz zezwolenia: Lallemand SAS) (Dz.U. L 317 z 3.12.2010, s. 12).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 212/2011 z dnia 3 marca 2011 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M jako dodatku paszowego dla kur niosek (posiadacz zezwolenia: Lallemand SAS) (Dz.U. L 59 z 4.3.2011, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 95/2013 z dnia 1 lutego 2013 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M jako dodatku paszowego dla wszystkich ryb z wyjątkiem łososiowatych (posiadacz zezwolenia: Lallemand SAS) (Dz.U. L 33 z 2.2.2013, s. 19).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 413/2013 z dnia 6 maja 2013 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu *Pediococcus acidilactici* CNCM MA 18/5M jako dodatku paszowego do stosowania w wodzie pitnej dla prosiąt odsadzonych od maciory, tuczników, kur niosek i kurcząt rzeźnych (posiadacz zezwolenia: Lallemand SAS) (Dz.U. L 125 z 7.5.2013, s. 1).

- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 226/2007

W kolumnie 2 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 226/2007 słowa „LALLEMAND SAS” zastępuje się słowami „Danstar Ferment AG reprezentowane przez Lallemand SAS”.

Artykuł 2

Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 1293/2008

W kolumnie 2 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1293/2008 słowa „LALLEMAND SAS” zastępuje się słowami „Danstar Ferment AG reprezentowane przez Lallemand SAS”.

Artykuł 3

Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 910/2009

W rozporządzeniu (WE) nr 910/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule słowa „Lallemand SAS” zastępuje się słowami „Danstar Ferment AG”;
- 2) w kolumnie 2 załącznika słowa „Lallemand SAS” zastępuje się słowami „Danstar Ferment AG reprezentowane przez Lallemand SAS”.

Artykuł 4

Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 911/2009

W rozporządzeniu (WE) nr 911/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule słowa „Lallemand SAS” zastępuje się słowami „Danstar Ferment AG”;
- 2) w kolumnie 2 załącznika słowa „Lallemand SAS” zastępuje się słowami „Danstar Ferment AG reprezentowane przez Lallemand SAS”.

Artykuł 5

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 1120/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 1120/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule słowa „Lallemand SAS” zastępuje się słowami „Danstar Ferment AG”;
- 2) w kolumnie 2 załącznika słowa „Lallemand SAS” zastępuje się słowami „Danstar Ferment AG reprezentowane przez Lallemand SAS”.

*Artykuł 6***Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 212/2011**

W rozporządzeniu (UE) nr 212/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule słowa „Lallemand SAS” zastępuje się słowami „Danstar Ferment AG”;
- 2) w kolumnie 2 załącznika słowa „Lallemand SAS” zastępuje się słowami „Danstar Ferment AG reprezentowane przez Lallemand SAS”.

*Artykuł 7***Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 95/2013**

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 95/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule słowa „Lallemand SAS” zastępuje się słowami „Danstar Ferment AG”;
- 2) w kolumnie 2 załącznika słowa „Lallemand SAS” zastępuje się słowami „Danstar Ferment AG reprezentowane przez Lallemand SAS”.

*Artykuł 8***Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 413/2013**

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 413/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule słowa „Lallemand SAS” zastępuje się słowami „Danstar Ferment AG”;
- 2) w kolumnie 2 załącznika słowa „Lallemand SAS” zastępuje się słowami „Danstar Ferment AG reprezentowane przez Lallemand SAS”.

*Artykuł 9***Środki przejściowe**

Istniejące zapasy dodatków zgodne z przepisami mającymi zastosowanie przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia mogą być w dalszym ciągu wprowadzane do obrotu i stosowane do czasu ich wyczerpania.

*Artykuł 10***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/2261**z dnia 15 grudnia 2016 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie tlenku miedzi(II) jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie tlenku dimiedzi; do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie tlenku dimiedzi jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki dietetyczne”.
- (4) W opinii z dnia 25 maja 2016 r. ⁽²⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania tlenek dimiedzi nie ma negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt ani konsumentów, oraz że nie ma obaw o bezpieczeństwo użytkowników, pod warunkiem że zastosowane zostaną odpowiednie środki ochronne.
- (5) Urząd stwierdził ponadto, że tlenek dimiedzi nie stanowi dodatkowego zagrożenia dla środowiska w porównaniu do pozostałych źródeł miedzi i że można go uznać za wydajne źródło miedzi dla wszystkich gatunków zwierząt. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione na mocy art. 21 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (6) Nazwa tego dodatku we wniosku to tlenek dimiedzi. Jednak nazwą tego dodatku stosowaną przez Międzynarodową Unię Chemii Czystej i Stosowanej (IUPAC) jest tlenek miedzi(II). Zgodnie z zaleceniem Urzędu zawartym w opinii w sprawie tlenku miedzi ⁽³⁾ dodatek ten należy nazywać tlenkiem miedzi(II).
- (7) Z oceny tlenku miedzi(II) wynika, że są spełnione warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie tej substancji, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Substancja wyszczególniona w załączniku, należąca do kategorii „dodatki dietetyczne” i do grupy funkcjonalnej „związki pierwiastków śladowych”, zostaje dopuszczona jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dziennik EFSA 2016; 14(6):4509.⁽³⁾ Dziennik EFSA 2015; 13(4):4057.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						Zawartość Cu w mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			

Kategoria: dodatki dietetyczne. Grupa funkcjonalna: mieszanki pierwiastków śladowych

3b412	—	Tlenek miedzi(II)	<i>Charakterystyka dodatku</i> Preparat tlenku miedzi(II) o — minimalnej zawartości miedzi wynoszącej 73 %, — zawartości lignosulfonianów sodu wynoszącej między 12 % a 17 %, — zawartości bentonitu wynoszącej 1 %. Postać granulatu z cząstkami < 50 µm: poniżej 10 % <i>Charakterystyka substancji czynnej</i> Tlenek miedzi(II) Wzór chemiczny: Cu₂O numer CAS: 1317-39-1 <i>Metody analityczne</i> ⁽¹⁾ Do identyfikacji Cu₂O w dodatku: — dyfraktometria rentgenowska (XRD).	Wszystkie gatunki zwierząt	—	—	Bydło: — Bydło przed rozpoczęciem okresu przeżuwania: 15 (łącznie); — Pozostałe bydło: 35 (łącznie). Owce: 15 (łącznie). Prosięta do 12 tygodnia: 170 (łącznie). Skorupiaki: 50 (łącznie). Inne zwierzęta: 25 (łącznie).	1. Dodatek jest włączany do pasz w postaci premiksu. 2. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia związane z wdychaniem, kontaktem ze skórą lub z oczami. Jeżeli takich zagrożeń nie można wyeliminować lub ograniczyć do minimum za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej, w tym ochrony dróg oddechowych oraz okularów i rękawic ochronnych.	5 stycznia 2027 r.
-------	---	-------------------	--	----------------------------	---	---	--	---	--------------------

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						Zawartość Cu w mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
			Do oznaczania ilościowego całkowitej zawartości miedzi w dodatku: — miareczkowanie, lub — atomowa spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-AES) – EN 15510. Do oznaczania ilościowego całkowitej zawartości miedzi w premiksach: — atomowa spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-AES) – EN 15510, lub — atomowa spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej po mineralizacji ciśnieniowej (ICP-AES) – EN 15621. Do oznaczania ilościowego całkowitej zawartości miedzi w materiałach paszowych i w mieszankach paszowych: — atomowa spektrometria absorpcyjna (AAS) – rozporządzenie Komisji (WE) nr 152/2009, lub — atomowa spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-AES) – EN 15510, lub — atomowa spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej po mineralizacji ciśnieniowej (ICP-AES) – EN 15621.					3. Na etykiecie znajduje się następujący tekst: — W przypadku paszy dla owiec, jeśli zawartość miedzi w paszy przekracza 10 mg/kg: „Zawartość miedzi w tej paszy może spowodować zatrucie u niektórych ras owiec”. — W przypadku paszy dla bydła po rozpoczęciu okresu przeżuwania, jeśli zawartość miedzi w paszy jest mniejsza niż 20 mg/kg: „Zawartość miedzi w tej paszy może powodować niedobór miedzi u bydła wypasanego na pastwiskach z wysoką zawartością molibdenu lub siarki”.	

(¹) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/2262**z dnia 15 grudnia 2016 r.****zmieniające po raz 257. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z organizacjami ISIL (Daisz) i Al-Kaida**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z organizacjami ISIL (Daisz) i Al-Kaida ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 lit. a) i art. 7a ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby gospodarcze podlegają zamrożeniu na mocy tego rozporządzenia.
- (2) Dnia 12 grudnia 2016 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych podjął decyzję o dodaniu jednej osoby fizycznej do wykazu osób, grup i podmiotów, w odniesieniu do których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu powinno ono wejść w życie w trybie natychmiastowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
p.o. Szef Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 w tytule „Osoby fizyczne” dodaje się wpis w brzmieniu:

„Rustam Magomedovich Aselderov (oryginalna pisownia: Рустам Магомедович Асельдеров) (alias (a) Abu Muhammad (oryginalna pisownia: Абу Мухаммад), (b) Abu Muhammad Al-Kadari (oryginalna pisownia: Абу Мухаммад Аль-Кадари), (c) Muhamadmuhtar (oryginalna pisownia: Мухамадмухтар). Data urodzenia: 9.3.1981 r. Miejsce urodzenia: Iki-Buruł, rejon Iki-Burulski, Republika Kałmucji, Federacja Rosyjska. Obywatelstwo: Federacja Rosyjska. Nr paszportu: numer rosyjskiego paszportu 8208 nr 555627, wydany przez oddział Federalnych Służb Migracyjnych Federacji Rosyjskiej w Republice Dagestanu, rejon leniński. Data wskazania, o której mowa w art. 7d ust. 2 lit. i): 12.12.2016 r.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/2263**z dnia 15 grudnia 2016 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	104,9
	SN	241,4
	TN	123,9
	TR	118,9
	ZZ	147,3
0707 00 05	MA	70,7
	TR	159,5
	ZZ	115,1
0709 93 10	MA	143,7
	TR	138,5
	ZZ	141,1
0805 10 20	IL	126,4
	TR	76,6
	ZZ	101,5
0805 20 10	MA	69,9
	ZZ	69,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	116,7
	JM	125,0
	MA	74,5
	TR	82,0
	ZZ	99,6
0805 50 10	TR	82,8
	ZZ	82,8
0808 10 80	US	100,7
	ZZ	100,7
0808 30 90	CN	89,4
	ZZ	89,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/2264**z dnia 15 grudnia 2016 r.****w sprawie minimalnej ceny sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w pierwszym częściowym zaproszeniu do składania ofert w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2080**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1240 z dnia 18 maja 2016 r. ustalające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania ⁽²⁾, w szczególności jego art. 32,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/2080 ⁽³⁾ otwarto sprzedaż odtłuszczonego mleka w proszku w drodze procedury przetargowej.
- (2) Na podstawie ofert otrzymanych w ramach pierwszego częściowego zaproszenia do składania ofert należy ustalić minimalną cenę sprzedaży.
- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla pierwszego częściowego zaproszenia do składania ofert dotyczących sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2080, w przypadku którego termin składania ofert upłynął dnia 13 grudnia 2016 r., minimalną cenę sprzedaży ustala się na 215,10 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 206 z 30.7.2016, s. 71.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2080 z dnia 25 listopada 2016 r. otwierające sprzedaż odtłuszczonego mleka w proszku w drodze procedury przetargowej (Dz.U. L 321 z 29.11.2016, s. 45.).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2016/2265

z dnia 6 grudnia 2016 r.

zmieniająca decyzję 2007/884/WE upoważniającą Zjednoczone Królestwo do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 169 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy decyzji 2007/884/WE ⁽²⁾ Zjednoczone Królestwo zostało upoważnione, do dnia 31 grudnia 2010 r., do ograniczenia do 50 % prawa najemcy lub leasingobiorcy do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) naliczonego od opłat z tytułu najmu lub leasingu samochodu, w przypadku gdy nie jest on wykorzystywany wyłącznie do celów związanych z działalnością przedsiębiorstwa. Zjednoczone Królestwo upoważniono również do tego, by użytkownika samochodu służbowego podatnika będącego przedmiotem najmu lub leasingu do celów prywatnych nie traktowano jako odpłatnego świadczenia usług. Te środki (zwane dalej „środkami stanowiącymi odstępstwo”) zlikwidowały konieczność prowadzenia przez najemcę lub leasingobiorcę ewidencji kilometrów przejechanych samochodem służbowym w celach prywatnych oraz rozliczania dla tego rodzaju samochodów podatku od faktycznej liczby kilometrów przejechanych w celach prywatnych.
- (2) Decyzja 2007/884/WE została następnie zmieniona decyzją wykonawczą 2011/37/UE ⁽³⁾ i decyzją wykonawczą 2013/681/UE ⁽⁴⁾, która przedłużyła datę wygaśnięcia środków stanowiących odstępstwo do dnia 31 grudnia 2016 r.
- (3) W piśmie, które wpłynęło do Komisji w dniu 14 marca 2016 r., Zjednoczone Królestwo wystąpiło z wnioskiem o upoważnienie do przedłużenia stosowania środków stanowiących odstępstwo.
- (4) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie, pismem z dnia 28 czerwca 2016 r., o wniosku złożonym przez Zjednoczone Królestwo. Pismem z dnia 28 czerwca 2016 r. Komisja powiadomiła Zjednoczone Królestwo o tym, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.
- (5) Zgodnie z art. 3 decyzji 2007/884/WE Zjednoczone Królestwo przedstawiło Komisji sprawozdanie na temat stosowania przedmiotowej decyzji, obejmujące przegląd ograniczenia procentowego. Z informacji przekazanych przez Zjednoczone Królestwo wynika, że ograniczenie do 50 % prawa do odliczenia nadal odpowiada aktualnym okolicznościom, jeśli chodzi o proporcje, w jakich przedmiotowe pojazdy są wykorzystywane do celów związanych z działalnością przedsiębiorstwa i do innych celów.
- (6) Należy zatem upoważnić Zjednoczone Królestwo do dalszego stosowania środków stanowiących odstępstwo przez kolejny określony okres, do dnia 31 grudnia 2019 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2007/884/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. upoważniająca Zjednoczone Królestwo do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 169 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 346 z 29.12.2007, s. 21).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2011/37/UE: z dnia 18 stycznia 2011 r. zmieniająca decyzję Rady 2007/884/WE upoważniającą Zjednoczone Królestwo do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 169 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 19 z 22.1.2011, s. 11).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2013/681/UE z dnia 15 listopada 2013 r. zmieniająca decyzję 2007/884/WE upoważniającą Zjednoczone Królestwo do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 169 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 316 z 27.11.2013, s. 41).

- (7) Jeśli Zjednoczone Królestwo uzna za konieczne dalsze przedłużenie na okres po roku 2019, niezbędne będzie przedłożenie Komisji, najpóźniej do dnia 1 kwietnia 2019 r., wraz z wnioskiem o przedłużenie, sprawozdania obejmującego przegląd stosowanego wskaźnika procentowego.
- (8) Przedłużenie stosowania środków stanowiących odstępstwo będzie miało nieistotny wpływ na ogólną kwotę wpływów z podatków pobieranych na etapie ostatecznej konsumpcji i nie będzie miało negatywnego wpływu na zasoby własne Unii z tytułu VAT.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2007/884/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 3 decyzji 2007/884/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2019 r.

Do wniosku o przedłużenie środków przewidzianych w niniejszej decyzji załącza się sprawozdanie, przekazane Komisji do dnia 1 kwietnia 2019 r., obejmujące przegląd stosowanego procentowego ograniczenia prawa do odliczenia podatku VAT z tytułu najmu lub leasingu samochodów, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów związanych z działalnością przedsiębiorstwa.”.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 grudnia 2016 r.

W imieniu Rady
P. KAŽIMÍR
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2016/2266**z dnia 6 grudnia 2016 r.****upoważniająca Niderlandy do stosowania obniżonej stawki opodatkowania wobec energii elektrycznej dostarczanej do stacji ładowania dla pojazdów elektrycznych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 marca 2016 r. Niderlandy wniosły, zgodnie z art. 19 ust. 1 dyrektywy 2003/96/WE, o upoważnienie do stosowania obniżonej stawki opodatkowania w odniesieniu do energii elektrycznej dostarczanej do pojazdów elektrycznych. Na wniosek Komisji Niderlandy przedłożyły dodatkowe informacje w dniu 6 kwietnia, 20 czerwca i 18 sierpnia 2016 r.
- (2) Obniżona stawka opodatkowania ma na celu promowanie korzystania z pojazdów elektrycznych poprzez zmniejszenie kosztów energii elektrycznej stosowanej do napędzania tych pojazdów.
- (3) Korzystanie z pojazdów elektrycznych zapobiega emisji zanieczyszczeń powietrza w wyniku spalania benzyny i oleju napędowego lub innych paliw kopalnych i dzięki temu przyczynia się do poprawy jakości powietrza w miastach. Ponadto korzystanie z pojazdów elektrycznych może dodatkowo zmniejszyć emisję CO₂, jeżeli wykorzystywana energia elektryczna pochodzi ze źródeł odnawialnych. Oczekuje się zatem, że środek ten przyczyni się do osiągnięcia celów polityki Unii w dziedzinie ochrony środowiska i zdrowia oraz przeciwdziałania zmianie klimatu.
- (4) Niderlandy wyraźnie wniosły o to, by obniżona stawka opodatkowania była stosowana wobec energii elektrycznej dostarczanej do pojazdów elektrycznych do zastosowań gospodarczych i innych niż gospodarcze oraz by stacje ładowania, które nie są dostępne publicznie, również były objęte taką obniżoną stawką.
- (5) Niderlandy wniosły o zastosowanie obniżonej stawki opodatkowania wyłącznie wobec stacji ładowania, w których energia elektryczna jest używana do bezpośredniego ładowania pojazdów elektrycznych, a nie wobec energii elektrycznej dostarczanej poprzez wymianę baterii.
- (6) Obniżona stawka opodatkowania wobec energii elektrycznej dostarczanej do pojazdów elektrycznych za pośrednictwem stacji ładowania wzmocni uzasadnienie biznesowe dla publicznie dostępnych stacji ładowania w Niderlandach, co z kolei powinno zwiększyć atrakcyjność korzystania z pojazdów elektrycznych i poprawić jakość powietrza.
- (7) Zważywszy na ograniczoną liczbę pojazdów elektrycznych oraz na fakt, że poziom opodatkowania energii elektrycznej dostarczanej do pojazdów elektrycznych za pośrednictwem stacji ładowania będzie wyższy od poziomu minimalnego opodatkowania do zastosowań gospodarczych określonego w art. 10 dyrektywy 2003/96/WE, przedmiotowy środek nie powinien doprowadzić do zakłóceń konkurencji podczas jego obowiązywania, a tym samym nie wpłynie negatywnie na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (8) Poziom opodatkowania energii elektrycznej dostarczanej do pojazdów elektrycznych za pośrednictwem stacji ładowania, które nie są przeznaczone do zastosowań gospodarczych, będzie wyższy od minimalnego poziomu opodatkowania do zastosowań innych niż gospodarcze określonego w art. 10 dyrektywy 2003/96/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

- (9) Zgodnie z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE każde upoważnienie przyznawane na podstawie art. 19 ust. 1 tej dyrektywy musi być ściśle ograniczone w czasie. Niderlandy wniosły o przyznanie upoważnienia na okres czterech lat, aby zapewnić, że okres upoważnienia będzie na tyle długi, by nie zniechęcać podmiotów gospodarczych do poczynienia koniecznych inwestycji.
- (10) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania unijnych przepisów dotyczących pomocy państwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niderlandy zostają upoważnione do stosowania obniżonej stawki opodatkowania wobec energii elektrycznej dostarczanej do stacji ładowania, w których energia elektryczna jest używana do bezpośredniego ładowania pojazdów elektrycznych, z wyłączeniem stacji ładowania, w których następuje wymiana baterii do pojazdów elektrycznych, pod warunkiem przestrzegania minimalnych poziomów opodatkowania określonych w art. 10 dyrektywy 2003/96/WE.

Artykuł 2

Na użytek niniejszej decyzji zastosowanie ma definicja „pojazdu elektrycznego” określona w art. 2 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE ⁽¹⁾.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Niderlandów.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 grudnia 2016 r.

W imieniu Rady
P. KAŽIMÍŘ
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych (Dz.U. L 307 z 28.10.2014, s. 1).

DECYZJA RADY (UE) 2016/2267**z dnia 6 grudnia 2016 r.****zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych w odniesieniu do zewnętrznego biegłego rewidenta Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Protokół nr 4 w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 27 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Europejskiego Banku Centralnego z dnia 28 października 2016 r. udzielane Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznego biegłego rewidenta Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland (EBC/2016/29) ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdania finansowe Europejskiego Banku Centralnego (EBC) i krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro, mają być badane przez niezależnych zewnętrznych biegłych rewidentów wyznaczanych na zalecenie Rady Prezesów EBC i zatwierdzanych przez Radę.
- (2) Mandat obecnego zewnętrznego biegłego rewidenta Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland wygaś po przeprowadzeniu badania za rok obrotowy 2015. Niezbędne jest zatem wyznaczenie zewnętrznego biegłego rewidenta na okres od roku obrotowego 2016.
- (3) Na swojego zewnętrznego biegłego rewidenta na lata obrotowe 2016–2020 Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland wybrał firmę Mazars.
- (4) Rada Prezesów EBC zaleciła wyznaczenie firmy Mazars na zewnętrznych biegłych rewidentów Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland na lata obrotowe 2016–2020.
- (5) Zgodnie z zaleceniem Rady Prezesów EBC należy odpowiednio zmienić decyzję Rady 1999/70/WE ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 1 ust. 5 decyzji 1999/70/WE otrzymuje brzmienie:

„5. Firma Mazars zostaje niniejszym zatwierdzona jako zewnętrzni biegli rewidentzi Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland na lata obrotowe 2016–2020.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 413 z 10.11.2016, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady 1999/70/WE z dnia 25 stycznia 1999 r. dotycząca zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych (Dz.U. L 22 z 29.1.1999, s. 69).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do EBC.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 grudnia 2016 r.

W imieniu Rady
P. KAŽIMÍR
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2268**z dnia 14 grudnia 2016 r.**

zmieniająca decyzje 2007/305/WE, 2007/306/WE i 2007/307/WE w odniesieniu do okresu tolerancji na obecność ilości śladowych mieszańca rzepaku Ms1×Rf1 (ACS-BNØØ4-7×ACS-BNØØ1-4), mieszańca rzepaku Ms1×Rf2 (ACS-BNØØ4-7×ACS-BNØØ2-5) i rzepaku Topas 19/2 (ACS-BNØØ7-1) oraz ich produktów pochodnych

(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 8390)

(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 6 i art. 20 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzjach Komisji 2007/305/WE ⁽²⁾, 2007/306/WE ⁽³⁾ i 2007/307/WE ⁽⁴⁾ określono przepisy dotyczące wycofania z obrotu odpowiednio mieszańca rzepaku Ms1×Rf1 (ACS-BNØØ4-7×ACS-BNØØ1-4), mieszańca rzepaku Ms1×Rf2 (ACS-BNØØ4-7×ACS-BNØØ2-5) i rzepaku Topas 19/2 (ACS-BNØØ7-1) oraz ich produktów pochodnych („materiał zmodyfikowany genetycznie”). Decyzje te przyjęto po tym, jak posiadacz zezwolenia (przedsiębiorstwo Bayer CropScience AG) poinformował Komisję, że nie zamierza składać wniosku o odnowienie zezwolenia dotyczącego tego materiału zmodyfikowanego genetycznie zgodnie z art. 8 ust. 4 akapit pierwszy, art. 11, art. 20 ust. 4 i art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (2) We wszystkich trzech decyzjach przewidziano wstępny pięcioletni okres przejściowy, podczas którego żywność i pasza zawierające przedmiotowy materiał zmodyfikowany genetycznie, składające się z niego lub wyprodukowane z niego mogły być wprowadzane do obrotu w ilościach nieprzekraczających 0,9 % oraz pod warunkiem że jego obecność była przypadkowa lub technicznie nieunikniona. Celem okresu przejściowego było uwzględnienie faktu, że śladowe ilości materiału zmodyfikowanego genetycznie mogły niekiedy być obecne w łańcuchu pasz i żywności, nawet po tym, jak przedsiębiorstwo Bayer CropScience zdecydowało o zaprzestaniu sprzedaży nasion pochodzących z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i mimo podjęcia wszelkich środków w celu uniknięcia obecności materiału zmodyfikowanego genetycznie.
- (3) W świetle doświadczeń po wycofaniu z obrotu tego materiału zmodyfikowanego genetycznie, decyzją wykonawczą Komisji 2012/69/UE ⁽⁵⁾ zmieniono wszystkie trzy decyzje w celu przedłużenia okresu przejściowego do dnia 31 grudnia 2016 r. Biorąc pod uwagę bardzo niskie poziomy ilości śladowych, które zostały zgłoszone, w decyzji tej zmniejszono tolerowaną obecność materiału zmodyfikowanego genetycznie w żywności i paszy do 0,1 % wartości procentowej masy.
- (4) W decyzjach 2007/305/WE, 2007/306/WE i 2007/307/WE określono również szereg środków, które przedsiębiorstwo Bayer CropScience AG musiało podjąć w celu zapewnienia skutecznego wycofania z obrotu przedmiotowego materiału zmodyfikowanego genetycznie, oraz określono obowiązki sprawozdawcze przedsiębiorstwa Bayer CropScience AG.
- (5) W grudniu 2013 r. i w marcu 2016 r. przedsiębiorstwo Bayer CropScience AG poinformowało, że pomimo środków podjętych w celu zapobiegania obecności przedmiotowych organizmów zmodyfikowanych genetycznie zgodnie z decyzjami 2007/305/WE, 2007/306/WE i 2007/307/WE, w ostatnich latach nadal wykrywano śladowe ilości w towarach rzepakowych. Taką utrzymującą się obecność ilości śladowych można wytłumaczyć biologią rzepaku, który może przez długie okresy pozostawać w stanie uśpionia, jak również praktykami

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2007/305/WE z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie wycofania z obrotu mieszańca rzepaku Ms1×Rf1 (ACS-BNØØ4-7×ACS-BNØØ1-4) i jego produktów pochodnych (Dz.U. L 117 z 5.5.2007, s. 17).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2007/306/WE z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie wycofania z obrotu mieszańca rzepaku Ms1×Rf2 (ACS-BNØØ4-7×ACS-BNØØ2-5) i jego produktów pochodnych (Dz.U. L 117 z 5.5.2007, s. 20).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2007/307/WE z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie wycofania z obrotu rzepaku Topas 19/2 (ACS-BNØØ7-1) i jego produktów pochodnych (Dz.U. L 117 z 5.5.2007, s. 23).

⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/69/UE z dnia 3 lutego 2012 r. zmieniająca decyzje 2007/305/WE, 2007/306/WE i 2007/307/WE w odniesieniu do okresu tolerancji na obecność ilości śladowych mieszańca rzepaku Ms1×Rf1 (ACS-BNØØ4-7×ACS-BNØØ1-4), mieszańca rzepaku Ms1×Rf2 (ACS-BNØØ4-7×ACS-BNØØ2-5) i rzepaku Topas 19/2 (ACS-BNØØ7-1) oraz ich produktów pochodnych (Dz.U. L 34 z 7.2.2012, s. 12).

rolniczymi stosowanymi przy pozyskiwaniu nasion prowadzącymi do przypadkowego rozsypiania, którego poziom był trudny do oszacowania w dniu przyjęcia decyzji 2007/305/WE, 2007/306/WE i 2007/307/WE oraz decyzji wykonawczej 2012/69/UE. Nadal występuje tendencja spadkowa, jeśli chodzi o występowanie ilości śladowych.

- (6) W związku z powyższym należy przedłużyć okres przejściowy na kolejne trzy lata do dnia 31 grudnia 2019 r., aby umożliwić całkowite usunięcie pozostałych ilości śladowych rzepaku Ms1×Rf1, Ms1×Rf2 oraz Topas 19/2 w łańcuchu pasz i żywności.
- (7) Aby dodatkowo wspomóc usuwanie przedmiotowego materiału zmodyfikowanego genetycznie, przedsiębiorstwo Bayer CropScience AG powinno w dalszym ciągu realizować wewnętrzny plan działania wymagany zgodnie z decyzjami 2007/305/WE, 2007/306/WE i 2007/307/WE oraz gromadzić dane, jak już to czyniło to na zasadzie dobrowolności, dotyczące obecności przedmiotowego materiału w towarach rzepakowych przywożonych do Unii z Kanady – jedyne państwa, w którym rzepak ten był uprawiany w celach handlowych. Przedsiębiorstwo Bayer CropScience AG powinno przedstawić Komisji sprawozdanie dotyczące obu aspektów do dnia 1 stycznia 2019 r.
- (8) Przedsiębiorstwo Bayer CropScience AG powinno zapewnić stałą dostępność certyfikowanych materiałów referencyjnych, aby laboratoria dokonujące kontroli mogły prowadzić analizy w tym okresie przejściowym.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzje 2007/305/WE, 2007/306/WE i 2007/307/WE.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2007/305/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Adresat realizuje wewnętrzny plan działania w celu zapewnienia skutecznego wycofania z obrotu mieszańca rzepaku ACS-BNØØ4-7, ACS-BNØØ1-4 oraz kombinacji mieszańcowej rzepaku ACS-BNØØ4-7×ACS-BNØØ1-4 w hodowli i produkcji nasion i gromadzi dane dotyczące obecności tych organizmów zmodyfikowanych genetycznie w przesyłkach rzepaku do Unii z Kanady.

Do dnia 1 stycznia 2019 r. adresat przedłoży Komisji sprawozdanie dotyczące realizacji planu działania oraz obecności przedmiotowych organizmów zmodyfikowanych genetycznie w przesyłkach rzepaku do Unii z Kanady.”;

- 2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

1. Toleruje się do dnia 31 grudnia 2019 r. obecność materiału, który zawiera, składa się lub jest wyprodukowany z rzepaku ACS-BNØØ4-7, ACS-BNØØ1-4 oraz z kombinacji mieszańcowej rzepaku ACS-BNØØ4-7×ACS-BNØØ1-4 w produktach żywnościowych i paszowych zgłoszonych na podstawie art. 8 ust. 1 lit. a) i art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, pod warunkiem że ta obecność:

- a) jest przypadkowa lub nieunikniona technicznie; oraz
- b) nie przekracza 0,1 % wartości procentowej masy.

2. Adresat zapewnia dostępność certyfikowanego materiału referencyjnego dla rzepaku ACS-BNØØ4-7×ACS-BNØØ1-4 za pośrednictwem American Oil Chemists Society, pod adresem [https://www.aocs.org/attain-lab-services/certified-reference-materials-\(crms\)](https://www.aocs.org/attain-lab-services/certified-reference-materials-(crms))”;

- 3) skreśla się załącznik.

Artykuł 2

W decyzji 2007/306/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Adresat realizuje wewnętrzny plan działania w celu zapewnienia skutecznego wycofania z obrotu mieszańca rzepaku ACS-BNØØ4-7, ACS-BNØØ2-5 oraz kombinacji mieszańcowej rzepaku ACS-BNØØ4-7×ACS-BNØØ2-5 w hodowli i produkcji nasion i gromadzi dane dotyczące obecności tych organizmów zmodyfikowanych genetycznie w przesyłkach rzepaku do Unii z Kanady.

Do dnia 1 stycznia 2019 r. adresat przedłoży Komisji sprawozdanie dotyczące realizacji planu działania oraz obecności przedmiotowych organizmów zmodyfikowanych genetycznie w przesyłkach rzepaku do Unii z Kanady.”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

1. Toleruje się do dnia 31 grudnia 2019 r. obecność materiału, który zawiera, składa się lub jest wyprodukowany z rzepaku ACS-BNØØ4-7, ACS-BNØØ2-5 oraz z kombinacji mieszańcowej rzepaku ACS-BNØØ4-7×ACS-BNØØ2-5 w produktach żywnościowych i paszowych zgłoszonych na podstawie art. 8 ust. 1 lit. a) i art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, pod warunkiem że ta obecność:

- a) jest przypadkowa lub nieunikniona technicznie; oraz
- b) nie przekracza 0,1 % wartości procentowej masy.

2. Adresat zapewnia dostępność certyfikowanego materiału referencyjnego dla rzepaku ACS-BNØØ4-7×ACS-BNØØ2-5 za pośrednictwem American Oil Chemists Society, pod adresem [https://www.aocs.org/attain-lab-services/certified-reference-materials-\(crms\)](https://www.aocs.org/attain-lab-services/certified-reference-materials-(crms))”;

3) skreśla się załącznik.

Artykuł 3

Art. 1 decyzji 2007/307/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. Adresat realizuje wewnętrzny plan działania w celu zapewnienia skutecznego wycofania z obrotu rzepaku ACS-BNØØ7-1 w hodowli i produkcji nasion i gromadzi dane dotyczące obecności tego organizmu zmodyfikowanego genetycznie w przesyłkach rzepaku do Unii z Kanady.

Do dnia 1 stycznia 2019 r. adresat przedłoży Komisji sprawozdanie dotyczące realizacji planu działania oraz obecności przedmiotowych organizmów zmodyfikowanych genetycznie w przesyłkach rzepaku do Unii z Kanady

2. Toleruje się do dnia 31 grudnia 2019 r. obecność materiału, który zawiera, składa się lub jest wyprodukowany z rzepaku ACS-BNØØ7-1 w produktach żywnościowych i paszowych zgłoszonych na podstawie art. 8 ust. 1 lit. a) i art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, pod warunkiem że ta obecność:

- a) jest przypadkowa lub nieunikniona technicznie; oraz
- b) nie przekracza 0,1 % wartości procentowej masy.

3. Adresat zapewnia dostępność certyfikowanego materiału referencyjnego dla rzepaku ACS-BNØØ7-1 za pośrednictwem American Oil Chemists Society, pod adresem [https://www.aocs.org/attain-lab-services/certified-reference-materials-\(crms\)](https://www.aocs.org/attain-lab-services/certified-reference-materials-(crms))”;

Artykuł 4

Wpisy do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, dotyczące rzepaku ACS-BNØØ4-7, ACS-BNØØ1-4 i kombinacji mieszańcowej rzepaku ACS-BNØØ4-7×ACS-BNØØ1-4, rzepaku ACS-BNØØ4-7, ACS-BNØØ2-5 i kombinacji mieszańcowej rzepaku ACS-BNØØ4-7×ACS-BNØØ2-5 oraz rzepaku ACS-BNØØ7-1 zmienia się w celu uwzględnienia przepisów niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Bayer CropScience AG, Alfred-Nobel-Str. 50, D-40789 Monheim am Rhein, Niemcy.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2269**z dnia 15 grudnia 2016 r.****w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Indiach
zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Procedura uznawania kontrahentów centralnych (dalej „CCP”) z siedzibą w państwach trzecich określonych w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 ma umożliwić CCP mającym siedzibę i posiadającym zezwolenie w państwach trzecich, których standardy regulacyjne są równoważne standardom ustanowionym we wskazanym rozporządzeniu, świadczenie usług rozliczeniowych na rzecz członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii. Przewidziana w tym rozporządzeniu procedura uznawania kontrahentów oraz decyzja o równoważności przyczyniają się do osiągnięcia nadrzędnego celu rozporządzenia (UE) nr 648/2012, jakim jest zmniejszenie ryzyka systemowego poprzez rozszerzenie zakresu wykorzystania bezpiecznych i solidnych CCP do rozliczania kontraktów na instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym również wówczas, gdy dani CCP mają swoją siedzibę i uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w państwie trzecim.
- (2) Aby system prawny państwa trzeciego mógł zostać uznany za równoważny systemowi prawnemu Unii w odniesieniu do CCP, istotne skutki obowiązujących rozwiązań prawnych i nadzorczych powinny być równoważne z wymogami Unii pod względem osiąganych celów regulacyjnych. Celem niniejszej oceny równoważności jest zatem sprawdzenie, czy rozwiązania prawne i nadzorcze Indii gwarantują, że kontrahenci centralni mający siedzibę i posiadający zezwolenie w tym państwie nie narażają członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii na wyższy poziom ryzyka niż ten, na jaki mogliby być oni narażeni w przypadku korzystania z usług kontrahentów centralnych posiadających zezwolenie w Unii, a co za tym idzie, że nie powodują niedopuszczalnego poziomu ryzyka systemowego w Unii. Należy zatem w szczególności wziąć pod uwagę znacznie niższy poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową prowadzoną na rynkach finansowych, które są mniejsze od rynku finansowego Unii.
- (3) W dniu 1 września 2013 r. Komisja otrzymała opinię techniczną Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (dalej „ESMA”) w sprawie rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w Indiach. Z opinii technicznej wynika, że rozwiązania prawne i nadzorcze mające zastosowanie na poziomie jurysdykcji gwarantują, że CCP, którzy uzyskali zezwolenia w Indiach i którzy przyjęli zasady i procedury wewnętrzne dotyczące szeregu obszarów, które to zasady i procedury stanowią prawnie wiążące wymogi, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (4) Zgodnie z art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, aby funkcjonujące w państwie trzecim rozwiązania prawne i nadzorcze dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie trzecim, zostały uznane za równoważne z rozwiązaniami ustanowionymi w tym rozporządzeniu, muszą być spełnione trzy warunki.
- (5) Po pierwsze CCP, którzy uzyskali zezwolenie w państwie trzecim, muszą spełniać prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (6) Na prawnie wiążące wymogi obowiązujące w Indiach w odniesieniu do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie i którzy rozliczają emitowane przez przedsiębiorstwa papiery wartościowe i instrumenty pochodne oraz podlegają nadzorowi i dozorowi Indyjskiej Rady ds. Papierów Wartościowych i Giełd (Securities and Exchange Board of India, dalej „SEBI”) (dalej „system SEBI”), składają się: ustawa o regulacji umów dotyczących papierów wartościowych z 1956 r. (Securities Contracts (Regulation) Act, dalej „SCRA”) oraz rozporządzenie w sprawie regulacji umów dotyczących papierów wartościowych oraz w sprawie giełdy papierów wartościowych i instytucji rozliczających z 2012 r. (Securities Contracts (Regulation) (Stock Exchange and Clearing Corporations) Regulations, dalej „rozporządzenie”), które zostało przyjęte w czerwcu 2012 r. przez SEBI w ramach wykonania uprawnień nadanych temu organowi na mocy SCRA i ustawy o Indyjskiej Radzie ds. Papierów Wartościowych

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

i Giełd (dalej „ustawa o SEBI”). W dniu 4 września 2013 r. SEBI wydała okólnik (dalej „okólnik”), na mocy którego przyjęła zasady dotyczące infrastruktury rynku finansowego (dalej „PFMI”) wydane w kwietniu 2012 r. przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku⁽¹⁾ i Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych oraz zobowiązała podmioty udostępniające infrastrukturę rynku finansowego, w tym instytucje rozliczające, do ich przestrzegania.

- (7) W SCRA i rozporządzeniu ustanowiono system udzielanych przez rząd centralny i SEBI zezwoleń dla systemów rozliczeniowych na prowadzenie działalności jako uznana instytucja rozliczeniowa (recognised clearing corporation, dalej „RCC”). System obrotu ubiegający się o zezwolenie musi spełnić szczegółowe wymogi mające na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania systemu obrotu oraz ochronę inwestorów. Rząd centralny lub SEBI mogą również nałożyć warunki na RCC. RCC muszą przyjąć zasady i procedury wewnętrzne, które rząd centralny lub SEBI poddają ocenie przed udzieleniem RCC zezwolenia oraz które muszą być zgodne z warunkami nałożonymi na każdy RCC. Zasady i procedury wewnętrzne RCC nie mogą zostać zmienione bez uprzedniej zgody SEBI. Ponadto SEBI może – gdy jest to konieczne lub celowe – przyjąć zasady wewnętrzne RCC w odniesieniu do konkretnych kwestii lub zmienić dotychczasowe zasady wewnętrzne RCC. SEBI może również nakładać kary za naruszenie zasad i procedur wewnętrznych RCC lub dowolnych zarządzeń wydanych przez SEBI.
- (8) Na prawnie wiążące wymogi mające zastosowanie do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w Indiach i rozliczają państwowe papiery wartościowe, instrumenty rynku pieniężnego i instrumenty walutowe oraz którzy objęci są nadzorem Banku Rezerw Indii (Reserve Bank of India, dalej „RBI”) („system RBI”), składają się: ustawa o systemach płatności i rozrachunku z 2007 r. (Payment and Settlement Systems Act, dalej „PSSA”) oraz rozporządzenie w sprawie systemów płatności i rozrachunku z 2008 r. (Payment and Settlement Systems Regulations, dalej „rozporządzenie PSS”). RBI udziela podmiotom zezwolenia na prowadzenie izby rozliczeniowej, pod warunkiem że spełniają one wymagane warunki (dalej „upoważnione izby rozliczeniowe”). Ponadto RBI może obwarować zezwolenie szczegółowymi warunkami, a zezwolenie zachowuje ważność, dopóki spełnione są nałożone warunki szczegółowe. Na podstawie PSSA upoważnione izby rozliczeniowe przyjmują zasady i procedury wewnętrzne oraz mają obowiązek prowadzić izbę rozliczeniową zgodnie z tymi zasadami i procedurami.
- (9) W PSSA upoważniono również RBI do wydawania ogólnych zarządzeń lub zarządzeń skierowanych do konkretnych upoważnionych izb rozliczeniowych. Upoważnione izby rozliczeniowe mają obowiązek stosować się do obu rodzajów zarządzeń. W dniu 26 lipca 2013 r. RBI opublikował „Założenia polityki w zakresie regulacji infrastruktury rynku finansowego i nadzoru nad nią”, w którym stwierdził, że wszystkie upoważnione izby rozliczeniowe mają obowiązek stosować się do PFMI.
- (10) Niniejsza decyzja dotyczy wyłącznie równoważności rozwiązań prawnych i nadzorczych dla RCC i upoważnionych izb rozliczeniowych, nie dotyczy natomiast rozwiązań prawnych i nadzorczych dla CCP, którzy świadczą usługi rozliczeniowe na rynku towarowym i którzy są regulowani przez Komisję Rynków Terminowych (Forward Markets Commission) i podlegają nadzorowi tej komisji.
- (11) Struktura prawnie wiążących wymogów mających zastosowanie do CCP, które uzyskały zezwolenie w Indiach, jest zatem dwupoziomowa. Podstawowe zasady, których RCC i upoważnione izby rozliczeniowe muszą przestrzegać, aby uzyskać zezwolenie na świadczenie usług rozliczeniowych w Indiach („zasady naczelné”), obejmują: a) w ramach systemu SEBI – podstawowe zasady dla RCC określone w SCRA i rozporządzeniu, uzupełnione okólnikiem z dnia 4 września 2013 r., który wprowadził wymóg stosowania się do PFMI, oraz b) w ramach systemu RBI – PSSA i rozporządzenie PSS wraz z założeniami polityki w zakresie regulacji infrastruktury rynku finansowego i nadzoru nad nią, w których wprowadzono wymóg stosowania się do PFMI. Zasady naczelné stanowią pierwszy poziom prawnie wiążących wymogów w Indiach. Aby wykazać zgodność z zasadami naczelnymi, RCC muszą przedłożyć swoje zasady i procedury wewnętrzne SEBI do zatwierdzenia. W ramach systemu RBI upoważnione izby rozliczeniowe muszą przestrzegać swoich zasad i procedur wewnętrznych przy prowadzeniu swojej działalności rozliczeniowej. Wspomniane zasady i procedury wewnętrzne stanowią drugi poziom prawnie wiążących wymogów w Indiach, które muszą zawierać szczegółowe zalecenia dotyczące sposobu, w jaki RCC i upoważnione izby rozliczeniowe mają spełniać owe standardy. Ponadto zasady i procedury wewnętrzne RCC i upoważnionych izb rozliczeniowych zawierają dodatkowe zapisy stanowiące uzupełnienie zasad naczelných w określonych obszarach. Zasady i procedury wewnętrzne RCC i upoważnionych izb rozliczeniowych, które wdrażają PFMI, są prawnie wiążące dla RCC i upoważnionych izb rozliczeniowych.
- (12) Ocena równoważności rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do RCC i upoważnionych izb rozliczeniowych mających siedzibę w Indiach powinna również uwzględniać skutki tych rozwiązań w zakresie ograniczania ryzyka, tj. poziom ryzyka, na jakie narażeni są członkowie rozliczający i systemy obrotu z siedzibą w Unii w związku z udziałem w tych podmiotach. Na skutki w zakresie ograniczania ryzyka ma wpływ zarówno poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową danych CCP, który zależy od wielkości rynku finansowego, na którym ci kontrahenci prowadzą działalność, jak i adekwatność mających do nich zastosowanie

⁽¹⁾ Z dniem 1 września 2014 r. Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku zmienił swoją nazwę na Komitet ds. Infrastruktury Płatniczej i Infrastruktury Rynku.

rozwiązań prawnych i nadzorczych służących obniżeniu poziomu tego ryzyka. Aby zapewnić równoważne skutki w zakresie ograniczania ryzyka, wymogi w tym zakresie w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na większych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest wyższy, muszą być bardziej surowe niż wymogi w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na mniejszych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest niższy.

- (13) Rynek finansowy, na którym RCC i upoważnione izby rozliczeniowe posiadające zezwolenie w Indiach prowadzą działalność rozliczeniową, jest znacznie mniejszy niż rynek, na którym prowadzą działalność CCP mający siedzibę w Unii. W ostatnich trzech latach łączna wartość transakcji na instrumentach pochodnych rozliczonych w Indiach stanowiła mniej niż 1 % łącznej wartości transakcji na instrumentach pochodnych rozliczonych w Unii. W związku z tym dla członków rozliczających i systemów obrotu z siedzibą w Unii udział w RCC i upoważnionych izbach rozliczeniowych mających siedzibę w Indiach wiąże się ze znacznie niższym ryzykiem niż w przypadku udziału w CCP posiadających zezwolenie w Unii.
- (14) Rozwiązania prawne i nadzorcze mające zastosowanie do RCC i upoważnionych izb rozliczeniowych mających siedzibę w Indiach można zatem uznać za równoważne w zakresie, w jakim pozwalają należycie ograniczać ów niższy poziom ryzyka. Zasady naczelną mające zastosowanie do RCC i upoważnionych izb rozliczeniowych objętych zezwoleniem w Indiach, których uzupełnienie stanowią zasady i procedury wewnętrzne, które przewidują wymóg zapewnienia zgodności z PFMI, ograniczają niższy poziom ryzyka w Indiach oraz zapewniają skutki w zakresie ograniczania ryzyka równoważne skutkom przewidzianym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.
- (15) Należy zatem uznać, że rozwiązania prawne i nadzorcze obowiązujące w Indiach gwarantują, że RCC i upoważnione izby rozliczeniowe, które uzyskały zezwolenie w tym państwie, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (16) Zgodnie z drugim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Indii dotyczące CCP, które uzyskały zezwolenie w tym państwie, muszą przewidywać prowadzony na bieżąco skuteczny nadzór nad tymi CCP oraz prowadzone na bieżąco egzekwowanie prawa wobec tych CCP.
- (17) Nadzór nad RCC prowadzi SEBI. SEBI może przyjąć zasady wewnętrzne RCC w odniesieniu do konkretnych kwestii lub zmienić istniejące zasady wewnętrzne RCC, wywołując taki sam skutek, jakby zasady te przyjęła lub zmieniła dana RCC. Ponadto SEBI może wydawać skierowane do RCC zarządzenia, mające na względzie interes publiczny, względy obrotu, interes inwestorów lub interes rynku papierów wartościowych. RCC są przedmiotem kontroli, dochodzeń i audytów ze strony SEBI oraz muszą przekazywać SEBI informacje na temat prowadzonej przez siebie działalności. SCRA przewiduje kary za naruszenie wewnętrznych zasad i procedur RCC lub dowolnych zarządzeń wydanych przez SEBI. Ponadto zezwolenia udzielone RCC mogą zostać cofnięte przez rząd centralny lub SEBI w interesie publicznym lub przez wzgląd na obrót.
- (18) Nadzór nad upoważnionymi izbami rozliczeniowymi prowadzi RBI. RBI może żądać informacji od upoważnionych izb rozliczeniowych oraz ma prawo przeprowadzać kontrole w ich siedzibie, a także prowadzić audyty. Ponadto RBI może w szczególnych okolicznościach wydawać zarządzenia skierowane do upoważnionych izb rozliczeniowych, wzywające je do powstrzymania się od określonych zachowań lub do podjęcia działań uznanych za konieczne w celu naprawy zaistniałej sytuacji. Przewidziano również kary w przypadku nieprzestrzegania przepisów PSSA oraz regulacji, nakazów lub zarządzeń wydanych przez RBI. RBI może także cofnąć zezwolenie na prowadzenie upoważnionej izby rozliczeniowej w przypadku naruszenia przez upoważnioną izbę rozliczeniową przepisów PSSA, rozporządzenia PSS, nakazów lub zarządzeń wydanych przez RBI lub w przypadku niespełnienia warunków, którymi obwarowano zezwolenie.
- (19) Należy zatem stwierdzić, że RCC i upoważnione izby rozliczeniowe posiadające zezwolenie w Indiach podlegają skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa.
- (20) Zgodnie z trzecim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Indii muszą przewidywać skuteczny równoważny system uznawania CCP, którzy uzyskali zezwolenie w ramach systemów prawnych państw trzecich (dalej „CCP z państw trzecich”).

- (21) CCP z państw trzecich mogą ubiegać się o zezwolenie na prowadzenie działalności jako „upoważniona izba rozliczeniowa” w ramach systemu RBI, które to zezwolenie umożliwia CCP z państw trzecich świadczenie tych samych usług rozliczeniowych jak CCP mający siedzibę w Indiach. CCP z państw trzecich mogą zostać zwolnieni z niektórych wymogów mających zastosowanie do RCC i upoważnionych izb rozliczeniowych w Indiach pod warunkiem przestrzegania przez nich PFMI i zawarcia między RBI a organem nadzoru z państwa trzeciego porozumienia o współpracy. Podstawę oceny wniosku o udzielenie zezwolenia mogą stanowić informacje przekazane przez organ nadzoru z państwa trzeciego.
- (22) Należy zatem stwierdzić, że rozwiązania prawne i nadzorcze Indii przewidują skuteczny równoważny system uznawania CCP z państw trzecich.
- (23) Podstawę niniejszej decyzji stanowią prawnie wiążące wymogi dotyczące RCC i upoważnionych izb rozliczeniowych, mające zastosowanie w Indiach na dzień przyjęcia niniejszej decyzji. Komisja powinna, we współpracy z ESMA, w dalszym ciągu regularnie monitorować zmiany ram prawnych i nadzorczych dotyczących RCC i upoważnionych izb rozliczeniowych oraz spełnianie warunków, na podstawie których podjęto niniejszą decyzję.
- (24) Regularny przegląd rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie w Indiach do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie, nie powinien wykluczać możliwości przeprowadzenia przez Komisję szczegółowego przeglądu w dowolnym czasie poza terminem ogólnego przeglądu, w przypadku gdy rozwój sytuacji powoduje konieczność przeprowadzenia przez Komisję ponownej oceny równoważności stwierdzonej niniejszą decyzją. Taka ponowna ocena może prowadzić do uchylenia niniejszej decyzji.
- (25) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Do celów art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Indii, na które składają się ustawa o regulacji umów dotyczących papierów wartościowych z 1956 r. (Securities Contracts (Regulation) Act), rozporządzenie w sprawie regulacji umów dotyczących papierów wartościowych oraz w sprawie giełdy papierów wartościowych i instytucji rozliczających z 2012 r. (Securities Contracts (Regulation) (Stock Exchange and Clearing Corporations) Regulations) oraz okólnik z dnia 4 września 2013 r. i które mają zastosowanie do uznanych instytucji rozliczeniowych posiadających zezwolenie w tym państwie, uznaje się za równoważne wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.

2. Do celów art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Indii, na które składają się ustawa o systemach płatności i rozrachunku z 2007 r. (Payment and Settlement Systems Act) oraz rozporządzenie w sprawie systemów płatności i rozrachunku z 2008 r. (Payment and Settlement Systems Regulations), uzupełnione założeniami polityki w zakresie regulacji infrastruktury rynku finansowego i nadzoru nad nią, i które mają zastosowanie do upoważnionych izb rozliczeniowych posiadających zezwolenie w tym państwie, uznaje się za równoważne wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2270**z dnia 15 grudnia 2016 r.****w sprawie równoważności zatwierdzonych giełd w Singapurze zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2a ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ustanawia wymogi w zakresie usług rozliczeniowych i dwustronnego zarządzania ryzykiem dotyczące kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oraz wymogi w zakresie zgłaszania takich kontraktów. W art. 2 pkt 7 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zdefiniowano jako kontrakty pochodne, które nie są zawierane na rynku regulowanym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ lub na rynku państwa trzeciego, który uznaje się za równoważny rynkowi regulowanemu zgodnie z art. 2a rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Tym samym każdy kontrakt pochodny, który jest zawierany na rynku państwa trzeciego nieuznawanym za równoważny rynkowi regulowanemu, jest do celów rozporządzenia (UE) nr 648/2012 klasyfikowany jako będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.
- (2) Zgodnie z art. 2a rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rynek państwa trzeciego uznaje się za równoważny rynkowi regulowanemu, gdy rynek ten spełnia prawnie wiążące wymogi, które są równoważne z wymogami określonymi w tytule III dyrektywy 2004/39/WE, i na bieżąco podlega skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa w tym państwie trzecim.
- (3) Aby rynek państwa trzeciego mógł zostać uznany za równoważny rynkowi regulowanemu w rozumieniu dyrektywy 2004/39/WE, istotne skutki obowiązujących wiążących prawnie wymogów oraz rozwiązań w zakresie nadzoru i egzekwowania prawa powinny być równoważne skutkom wynikającym z wymogów Unii w kontekście celów regulacyjnych, których osiągnięciu służą. Celem oceny równoważności jest zatem upewnienie się, że prawnie wiążące wymogi, które mają zastosowanie do zatwierdzonych giełd w Singapurze, są równoważne wymogom określonym w tytule III dyrektywy 2004/39/WE i że rynki te na bieżąco podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa. Rynki, które w dniu przyjęcia niniejszej decyzji są zatwierdzonymi giełdami, powinny zatem być traktowane jako rynki uznawane za równoważne z rynkiem regulowanym w rozumieniu dyrektywy 2004/39/WE.
- (4) Na singapurskie ramy prawne dla zatwierdzonych giełd składają się *Securities and Futures Act (SFA)*, *Securities and Futures (Markets) Regulations* z 2005 r., *Securities and Futures (Corporate Governance of Approved Exchanges, Approved Clearing Houses and Approved Holding Companies) Regulations* z 2005 r., *Securities and Futures (Offers of Investments) (Shares and Debentures) Regulations* z 2005 r., *Securities and Futures (Licensing and Conduct of Business) Regulations* z 2004 r. oraz wytyczne (*Guidelines*) wydawane przez singapurski organ monetarny (*Monetary Authority of Singapore, MAS*) zgodnie z sekcją 321 SFA, w tym wytyczne dotyczące regulacji rynków (*Guidelines on the Regulation of Markets*) nr SFA 02-G01 oraz wytyczne dotyczące odpowiednich kryteriów (*Guidelines on Fit and Proper Criteria*) nr FSG-G01. W wytycznych dotyczących regulacji rynków określono wymogi dla zatwierdzonych giełd, takie jak wymóg zapewnienia uczciwego, uporządkowanego i przejrzystego funkcjonowania rynku. W sekcji 321(5) SFA określono, że każda strona, która w jakimkolwiek postępowaniu prowadzonym na gruncie prawa cywilnego lub karnego dąży do stwierdzenia istnienia lub nieistnienia zobowiązania, może powołać się na fakt niezastosowania się do jakichkolwiek wytycznych. Ponadto w sekcjach 334(1) i 335 upoważnia się MAS do nakładania na zatwierdzone giełdy grzywien, jeżeli MAS stwierdzi, że giełda jest winna naruszenia jakiejkolwiek z wytycznych. Ponadto w zbiorze zasad dla każdej zatwierdzonej giełdy określone są pewne zasady prowadzenia działalności i zasady dotyczące notowań stanowiące doprecyzowanie wymogów zawartych w SFA. Zasady

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

prowadzenia działalności i zasady dotyczące notowań, jak również wszelkie zmiany tych zasad, muszą zostać przedłożone MAS przed ich wdrożeniem. W SFA przewidziano kary w przypadkach, gdy zasady prowadzenia działalności lub zasady dotyczące notowań są niezgodne z wymogami określonymi przez MAS. Zgodnie z SFA zasady prowadzenia działalności uznawane są za wiążącą umowę dla zatwierdzonej giełdy i jej członków, w związku z czym muszą one być stale przestrzegane.

- (5) Prawnie wiążące wymogi mające zastosowanie do zatwierdzonych giełd w Singapurze prowadzą w następujących obszarach do istotnych skutków równoważnych skutkom wymogów określonych w tytule III dyrektywy 2004/39/WE: procedura udzielania zezwolenia, definicje, dostęp do zatwierdzonej giełdy, wymogi organizacyjne, wymogi dotyczące kadry kierowniczej wyższego szczebla, dopuszczanie instrumentów finansowych do obrotu, zawieszenie obrotu instrumentami, wycofanie instrumentów z obrotu, monitorowanie przestrzegania przepisów wewnętrznych zatwierdzonej giełdy oraz dostęp do systemów rozliczania i rozrachunku.
- (6) Zgodnie z dyrektywą 2004/39/WE wymogi przejrzystości przed- i posttransakcyjnej mają zastosowanie wyłącznie do akcji dopuszczonych do obrotu na rynkach regulowanych. Wprowadzenie akcji mogą zostać dopuszczone do obrotu na zatwierdzonych giełdach w Singapurze, Komisja uważa jednak, że ocena tych wymogów nie ma znaczenia w kontekście niniejszej decyzji, gdyż jej celem jest weryfikacja równoważności prawnie wiążących wymogów mających zastosowanie do rynków w państwie trzecim w odniesieniu do kontraktów pochodnych zawieranych na tych rynkach.
- (7) Należy zatem stwierdzić, że prawnie wiążące wymogi dla zatwierdzonych giełd w Singapurze przynoszą skutki równoważne skutkom wynikającym z wymogów określonych w tytule III dyrektywy 2004/39/WE.
- (8) Zatwierdzone giełdy w Singapurze podlegają nadzorowi MAS, organu publicznego utworzonego na mocy sekcji 3 odpowiedniej ustawy (*Monetary Authority of Singapore Act*). MAS jest głównym organem regulacyjnym dla działalności w zakresie rynków kapitałowych w Singapurze. W sekcji 46 SFA upoważnia się MAS do wydawania zatwierdzonym giełdom instrukcji dotyczących szczegółowych kwestii określonych w SFA w celu zapewnienia ochrony inwestorów, uczciwego, uporządkowanego i przejrzystego funkcjonowania rynków, integralności i stabilności rynków kapitałowych oraz zgodności z wszelkimi warunkami lub ograniczeniami nałożonymi przez MAS. MAS posiada ustawowe uprawnienia do wydawania prawnie wiążących ogłoszeń, wytycznych, kodeksów, oświadczeń dotyczących polityki oraz uwag praktycznych. MAS może nakładać grzywny i udzielać nagan w związku z naruszeniami przepisów SFA lub prawodawstwa wtórnego, w tym ogłoszeń i instrukcji. MAS może również zarządzić odwołanie ze stanowiska pracowników pełniących kluczowe funkcje, jeżeli uzna, że jest to w interesie publicznym. MAS prowadzi również nadzór nad praktykami i kontrolami zatwierdzonych giełd w zakresie zarządzania ryzykiem, zarówno przez kontrole na miejscu, jak i kontrole poza siedzibą giełdy.
- (9) Należy zatem stwierdzić, że zatwierdzone giełdy na bieżąco podlegają w Singapurze skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa.
- (10) Należy zatem uznać, że warunki określone w art. 2a rozporządzenia (UE) nr 648/2012 są spełnione w odniesieniu do zatwierdzonych giełd w Singapurze.
- (11) Podstawę niniejszej decyzji stanowią prawnie wiążące wymogi dotyczące zatwierdzonych giełd mające zastosowanie w Singapurze na dzień przyjęcia niniejszej decyzji. Komisja powinna w dalszym ciągu regularnie monitorować zmiany rozwiązań prawnych i nadzorczych dotyczących zatwierdzonych giełd oraz spełnianie warunków, na podstawie których podjęto niniejszą decyzję. W szczególności Komisja powinna dokonać przeglądu niniejszej decyzji w świetle rozpoczęcia stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 ⁽¹⁾ oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE ⁽²⁾.
- (12) Okresowy przegląd rozwiązań prawnych i nadzorczych obowiązujących w Singapurze w stosunku do zatwierdzonych giełd pozostaje bez uszczerbku dla możliwości dokonania przez Komisję w dowolnym momencie nadzwyczajnego przeglądu, jeżeli w związku z istotnymi zmianami konieczna stanie się ponowna ocena przez Komisję równoważności stwierdzonej niniejszą decyzją. Taka ponowna ocena może prowadzić do uchylenia niniejszej decyzji.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 2 pkt 7 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 zatwierdzone giełdy w Singapurze wymienione w załączniku uznaje się za równoważne rynkom regulowanym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Zatwierdzone giełdy w Singapurze, o których mowa w art. 1:

- a) Singapore Exchange Derivatives Trading Limited;
 - b) Singapore Exchange Securities Trading Limited;
 - c) ICE Futures Singapore.
-

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2271**z dnia 15 grudnia 2016 r.****w sprawie równoważności giełd instrumentów finansowych i giełd towarowych w Japonii
zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2a,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ustanawia wymogi w zakresie usług rozliczeniowych i dwustronnego zarządzania ryzykiem dotyczące kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oraz wymogi w zakresie zgłaszania takich kontraktów. W art. 2 pkt 7 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zdefiniowano jako kontrakty pochodne, które nie są zawierane na rynku regulowanym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ lub na rynku państwa trzeciego, który uznaje się za równoważny rynkowi regulowanemu zgodnie z art. 2a rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Tym samym każdy kontrakt pochodny, który jest zawierany na rynku państwa trzeciego nieuznawanym za równoważny rynkowi regulowanemu, jest do celów rozporządzenia (UE) nr 648/2012 klasyfikowany jako będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.
- (2) Zgodnie z art. 2a rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rynek państwa trzeciego uznaje się za równoważny rynkowi regulowanemu, gdy rynek ten spełnia prawnie wiążące wymogi, które są równoważne z wymogami określonymi w tytule III dyrektywy 2004/39/WE, i na bieżąco podlega skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa w tym państwie trzecim.
- (3) Aby rynek państwa trzeciego mógł zostać uznany za równoważny rynkowi regulowanemu w rozumieniu dyrektywy 2004/39/WE, istotne skutki obowiązujących wiążących prawnie wymogów oraz rozwiązań w zakresie nadzoru i egzekwowania prawa powinny być równoważne skutkom wynikającym z wymogów Unii w kontekście celów regulacyjnych, których osiągnięciu służą. Celem oceny równoważności jest zatem upewnienie się, że prawnie wiążące wymogi, które mają zastosowanie do giełd instrumentów finansowych i giełd towarowych w Japonii, są równoważne wymogom określonym w tytule III dyrektywy 2004/39/WE i że rynki te na bieżąco podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa. Rynki, które w dniu przyjęcia niniejszej decyzji posiadają zezwolenie jako giełdy instrumentów finansowych i giełdy towarowe, powinny zatem być traktowane jako rynki uznawane za równoważne z rynkiem regulowanym w rozumieniu dyrektywy 2004/39/WE.
- (4) Japońskie ramy prawne dla giełd instrumentów finansowych i giełd towarowych obejmują ustawę o instrumentach finansowych i giełdach (Financial Instruments and Exchange Act, FIEA) z 2006 r., w której określono ramy regulacyjne dla giełd instrumentów finansowych, oraz ustawę o towarowych instrumentach pochodnych (Commodity Derivatives Act, CDA) z 2009 r., w której określono ramy regulacyjne i ramy nadzoru dla giełd towarowych. Kontrakty pochodne, w przypadku których aktywami bazowymi są towary, są notowane na giełdach towarowych, natomiast instrumenty pochodne, w przypadku których aktywami bazowymi są instrumenty finansowe, są notowane na giełdach instrumentów finansowych. Bardziej szczegółowe przepisy dotyczące giełd instrumentów finansowych zawarte są w zarządzeniu dotyczącym wykonania ustawy o instrumentach finansowych i giełdach (Order for Enforcement of the Financial Instruments and Exchange Act) i w rozporządzeniu rządu dotyczącym giełd instrumentów finansowych (Cabinet Office Ordinance on Financial Instruments Exchanges), natomiast bardziej szczegółowe przepisy dotyczące giełd towarowych zawarte są w zarządzeniu dotyczącym wykonania ustawy o towarowych instrumentach pochodnych (Order for Enforcement of the Commodities Derivatives Act) i w rozporządzeniu dotyczącym wykonania ustawy o towarowych instrumentach pochodnych (Ordinance for Enforcement of the Commodity Derivatives Act). Ponadto zarówno giełdy towarowe, jak i giełdy instrumentów finansowych posiadają stosunkowo szerokie uprawnienia do samoregulacji w odniesieniu do niektórych wymogów. Uprawnienia giełd instrumentów finansowych do samoregulacji obejmują w szczególności zasady prowadzenia działalności odnoszące się do wprowadzania do obrotu i wycofywania z obrotu instrumentów finansowych, uzgodnień dotyczących obrotu oraz wymogów w zakresie członkostwa. Zasady operacyjne muszą być przedłożone premierowi Japonii do zatwierdzenia (art. 81 FIEA). Uprawnienia giełd towarowych do samoregulacji wykonuje komisja ds. samoregulacji lub departament ds.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.⁽²⁾ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

samoregulacji takiej giełdy. W zasadach rynkowych giełdy towarowej określone są zasady obrotu i wymogi w zakresie członkostwa, przy czym wszystkie one muszą zostać przedłożone do zatwierdzenia ministerstwu ds. rolnictwa, leśnictwa i rybołówstwa (Ministry of Agriculture, Forestry and Fishery, MAFF) oraz ministerstwu ds. gospodarki, handlu i przemysłu (Ministry of Economy, Trade and Industry, METI). Zasady określone w drodze samoregulacji mają dla giełd wiążący charakter.

- (5) Prawnie wiążące wymogi mające zastosowanie do giełd posiadających zezwolenie w Japonii prowadzą w następujących obszarach do istotnych skutków równoważnych skutkom wymogów określonych w tytule III dyrektywy 2004/39/WE: procedura udzielania zezwolenia, definicje, dostęp do giełdy, wymogi organizacyjne, wymogi dotyczące kadry kierowniczej wyższego szczebla, dopuszczanie instrumentów finansowych do obrotu, zawieszenie obrotu instrumentami, wycofanie instrumentów z obrotu, monitorowanie przestrzegania przepisów oraz dostęp do systemów rozliczania i rozrachunku.
- (6) Zgodnie z dyrektywą 2004/39/WE wymogi przejrzystości przed- i posttransakcyjnej mają zastosowanie wyłącznie do akcji dopuszczonych do obrotu na rynkach regulowanych. Wprowadzie akcje mogą zostać dopuszczone do obrotu na giełdach instrumentów finansowych w Japonii, Komisja uważa jednak, że ocena tych wymogów nie ma znaczenia w kontekście niniejszej decyzji, gdyż jej celem jest weryfikacja równoważności prawnie wiążących wymogów mających zastosowanie do rynków w państwie trzecim w odniesieniu do kontraktów pochodnych zawieranych na tych rynkach.
- (7) Należy zatem stwierdzić, że prawnie wiążące wymogi dla giełd instrumentów finansowych i giełd towarowych w Japonii przynoszą skutki równoważne skutkom wynikającym z wymogów określonych w tytule III dyrektywy 2004/39/WE.
- (8) Giełdy towarowe działają pod nadzorem METI i MAFF. Ustawa o towarowych instrumentach pochodnych określa ramy uprawnień METI i MAFF w zakresie nadzoru. W szczególności METI i MAFF zatwierdzają zasady rynkowe, zasady dotyczące umów pośrednictwa (brokerskich), zasady rozwiązywania sporów lub zasady regulujące działalność komisji ds. nadzoru transakcji rynkowych giełdy towarowej, jak również wszelkie zmiany tych zasad. Ponadto w celu zapewnienia uczciwego obrotu i ochrony inwestorów METI i MAFF mogą zażądać od giełdy towarowej wprowadzenia zmian do umowy spółki, do innych zasad lub do metod prowadzenia działalności, lub zastosowania wszelkich innych środków mających na celu usprawnienie prowadzenia przez nią działalności. Jeżeli giełda towarowa w niewłaściwy sposób korzysta z uprawnień do samoregulacji i nie stosuje niezbędnych środków służących zapewnieniu uczciwego obrotu i ochrony inwestorów, METI i MAFF mogą cofnąć jej licencję lub częściowo lub w całości zawiesić prowadzenie przez nią działalności. Giełdy instrumentów finansowych podlegają nadzorowi przez premiera Japonii, który przekazał odpowiednie uprawnienia komisarzowi japońskiej agencji ds. usług finansowych (Japan Financial Services Agency, JFSA). W rozdziale V sekcja 5 FIEA określone są środki nadzorcze, którymi dysponuje JFSA. W szczególności w przypadku gdy giełda instrumentów finansowych narusza przepisy ustawowe lub wykonawcze, JFSA może cofnąć jej licencję lub wydać nakaz zawieszenia przez giełdę całości lub części prowadzonej działalności. Ponadto JFSA może zażądać od giełdy instrumentów finansowych wprowadzenia zmian do umowy spółki, do zasad operacyjnych, zasad dotyczących umów pośrednictwa (brokerskich) lub do wszelkich innych zasad lub praktyk w zakresie obrotu, bądź do zastosowania innych środków niezbędnych do celów nadzoru. Umowa spółki giełdy instrumentów finansowych musi uwzględniać kwestię sankcji za naruszenie jej zasad prowadzenia działalności przez jej członków. Jeżeli giełda instrumentów finansowych nie prowadzi nadzoru nad rynkiem w sposób skuteczny, JFSA może podjąć działania służące egzekwowaniu przepisów, w tym cofnąć licencję lub zawiesić prowadzenie działalności.
- (9) Należy zatem stwierdzić, że giełdy instrumentów finansowych i giełdy towarowe na bieżąco podlegają w Japonii skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa.
- (10) Należy zatem uznać, że warunki określone w art. 2a rozporządzenia (UE) nr 648/2012 są spełnione w odniesieniu do giełd instrumentów finansowych i giełd towarowych posiadających zezwolenie w Japonii.
- (11) Podstawę niniejszej decyzji stanowią prawnie wiążące wymogi dotyczące giełd instrumentów finansowych i giełd towarowych mające zastosowanie w Japonii na dzień przyjęcia niniejszej decyzji. Komisja powinna w dalszym ciągu regularnie monitorować zmiany rozwiązań prawnych i nadzorczych dotyczących tych rynków oraz spełnianie warunków, na podstawie których podjęto niniejszą decyzję. W szczególności Komisja powinna dokonać przeglądu niniejszej decyzji w świetle rozpoczęcia stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 ⁽¹⁾ oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

- (12) Okresowy przegląd rozwiązań prawnych i nadzorczych obowiązujących w Japonii w stosunku do giełd instrumentów finansowych i giełd towarowych pozostaje bez uszczerbku dla możliwości dokonania przez Komisję w dowolnym momencie nadzwyczajnego przeglądu, jeżeli w związku z istotnymi zmianami konieczna stanie się ponowna ocena przez Komisję równoważności stwierdzonej niniejszą decyzją. Taka ponowna ocena może prowadzić do uchylecia niniejszej decyzji.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 2 pkt 7 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 giełdy instrumentów finansowych i giełdy towarowe posiadające zezwolenie w Japonii i wymienione w załączniku uznaje się za równoważne rynkom regulowanym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Giełdy instrumentów finansowych i giełdy towarowe w Japonii, o których mowa w art. 1:

- a) Tokyo Stock Exchange, Inc.
 - b) Osaka Exchange, Inc.
 - c) Nagoya Stock Exchange, Inc.
 - d) Fukuoka Stock Exchange
 - e) Sapporo Securities Exchange
 - f) Tokyo Financial Exchange Inc.
 - g) Osaka Dojima Commodity Exchange
 - h) Tokyo Commodity Exchange, Inc.
-

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2272**z dnia 15 grudnia 2016 r.****w sprawie równoważności rynków finansowych w Australii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2a ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ustanawia wymogi w zakresie usług rozliczeniowych i dwustronnego zarządzania ryzykiem dotyczące kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oraz wymogi w zakresie zgłaszania takich kontraktów. W art. 2 pkt 7 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zdefiniowano jako kontrakty pochodne, które nie są zawierane na rynku regulowanym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ lub na rynku państwa trzeciego, który uznaje się za równoważny rynkowi regulowanemu zgodnie z art. 2a rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Tym samym każdy kontrakt pochodny, który jest zawierany na rynku państwa trzeciego nieuznawanym za równoważny rynkowi regulowanemu, jest do celów rozporządzenia (UE) nr 648/2012 klasyfikowany jako będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.
- (2) Zgodnie z art. 2a rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rynek państwa trzeciego uznaje się za równoważny rynkowi regulowanemu, gdy rynek ten spełnia prawnie wiążące wymogi, które są równoważne z wymogami określonymi w tytule III dyrektywy 2004/39/WE, i na bieżąco podlega skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa w tym państwie trzecim.
- (3) Aby rynek państwa trzeciego mógł zostać uznany za równoważny rynkowi regulowanemu w rozumieniu dyrektywy 2004/39/WE, istotne skutki obowiązujących wiążących prawnie wymogów oraz rozwiązań w zakresie nadzoru i egzekwowania prawa powinny być równoważne skutkom wynikającym z wymogów Unii w kontekście celów regulacyjnych, których osiągnięciu służą. Celem oceny równoważności jest zatem upewnienie się, że prawnie wiążące wymogi, które mają zastosowanie do rynków finansowych w Australii, są równoważne wymogom określonym w tytule III dyrektywy 2004/39/WE i że rynki te na bieżąco podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa. Rynki, które w dniu przyjęcia niniejszej decyzji posiadają zezwolenie jako rynki finansowe w Australii, powinny zatem być traktowane jako rynki uznawane za równoważne z rynkiem regulowanym w rozumieniu dyrektywy 2004/39/WE.
- (4) Ustawa o spółkach z 2001 r. (*Corporations Act*) stanowi akt prawa pierwotnego, w którym określone są prawnie egzekwowalne zbiory zasad dla rynków finansowych w ramach australijskiego systemu licencji rynkowych oraz systemu zasad dotyczących integralności rynku. Prowadzenie działalności jako rynek finansowy w Australii wymaga uzyskania licencji. Ustawa o spółkach zawiera zbiór zasad dotyczących ustanawiania przepisów, uprawniający australijską komisję ds. papierów wartościowych i inwestycji (*Australian Securities and Investments Commission*, ASIC) do przyjmowania zasad dotyczących integralności rynku mających zastosowanie do operatorów rynku, uczestników rynku, innych określonych podmiotów oraz produktów finansowych będących przedmiotem obrotu na rynkach finansowych. Dodatkowe wymogi są określone w instrumentach prawa wtórnego lub aktach delegowanych przyjętych na podstawie ustawy o spółkach i obejmujących rozporządzenia o spółkach z 2001 r. (*Corporations Regulations*). ASIC wydaje również wytyczne regulacyjne, w których szczegółowo wyjaśnia się, w jaki sposób podmioty posiadające licencję mogą spełnić wymogi wynikające z odpowiednich przepisów ustawy o spółkach, w tym obowiązki dla posiadaczy licencji w ramach australijskiego systemu licencji rynkowych dotyczące posiadania stosownych uzgodnień i mechanizmów na potrzeby prowadzenia rynku oraz zapewnienia uczciwego, uporządkowanego i przejrzystego funkcjonowania rynku, jak również inne wymogi, które stanowią element kryteriów będących przedmiotem oceny. Niezastosowanie się do wytycznych regulacyjnych skutkuje podjęciem przez ASIC działań służących egzekwowaniu przepisów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

- (5) Prawnie wiążące wymogi określone w prawodawstwie, zasadach dotyczących integralności rynku i wytycznych regulacyjnych dla rynków finansowych posiadających zezwolenie w Australii prowadzą w następujących obszarach do istotnych skutków równoważnych skutkom wymogów określonych w tytule III dyrektywy 2004/39/WE: procedura udzielania zezwolenia, definicje, dostęp do uznanej giełdy, wymogi organizacyjne, wymogi dotyczące kadry kierowniczej wyższego szczebla, dopuszczanie instrumentów finansowych do obrotu, zawieszenie obrotu instrumentami, wycofanie instrumentów z obrotu, monitorowanie przestrzegania przepisów wewnętrznych rynku finansowego oraz dostęp do systemów rozliczania i rozrachunku.
- (6) Zgodnie z dyrektywą 2004/39/WE wymogi przejrzystości przed- i posttransakcyjnej mają zastosowanie wyłącznie do akcji dopuszczonych do obrotu na rynkach regulowanych. Wprawdzie akcje mogą zostać dopuszczone do obrotu na rynkach finansowych w Australii, Komisja uważa jednak, że ocena tych wymogów nie ma znaczenia w kontekście niniejszej decyzji, gdyż jej celem jest weryfikacja równoważności prawnie wiążących wymogów mających zastosowanie do rynków w państwie trzecim w odniesieniu do kontraktów pochodnych zawieranych na tych rynkach.
- (7) Należy zatem stwierdzić, że prawnie wiążące wymogi dla rynków finansowych posiadających zezwolenie w Australii przynoszą istotne skutki równoważne skutkom wynikającym z wymogów określonych w tytule III dyrektywy 2004/39/WE.
- (8) ASIC jest organem publicznym utworzonym na mocy ustawy w sprawie australijskiej komisji ds. papierów wartościowych i inwestycji z 2001 r. (*Australian Securities and Investments Commission Act*, ustawa ASIC) i jest odpowiedzialny za administrowanie przepisami dotyczącymi australijskich rynków finansowych oraz egzekwowanie tych przepisów. Uprawnienia regulacyjne i w zakresie egzekwowania przepisów, którymi dysponuje ASIC, obejmują badanie domniemyanych naruszeń przepisów, publikację ogłoszeń o naruszeniu przepisów, występowanie na drogę sądową w celu nałożenia sankcji na gruncie prawa cywilnego oraz wszczynanie dochodzeń. ASIC posiada również uprawnienia do przeprowadzania kontroli rynków finansowych bez uprzedzenia. Obejmuje to uprawnienia do kontroli rejestrów, zapisów i dokumentów. Ponadto minister właściwy w sprawach usług finansowych może wydawać pisemne instrukcje skierowane do operatora rynku finansowego dotyczące zastosowania przez tego ostatniego określonych środków mających na celu zapewnienie wypełniania przez niego obowiązków wynikających z posiadania licencji na prowadzenie działalności jako rynek finansowy, jeżeli wspomniany minister uważa, że obowiązki te nie są wypełniane (sekcja 794A ustawy o spółkach). Jeżeli rynek finansowy nie zastosuje się do tych instrukcji, ASIC może wystąpić do sądu o wydanie decyzji nakazującej zastosowanie się do nich (sekcja 794A ustawy o spółkach). ASIC posiada również uprawnienia do wydawania instrukcji jednostkom (w tym operatorom rynku i uczestnikom licencjonowanym rynków), jeżeli jest zdania, że konieczna lub w interesie publicznym jest ochrona osób prowadzących obrót produktem finansowym lub kategorią produktów finansowych (sekcja 798J ustawy o spółkach). Ponadto w celu egzekwowania stosowanych przez siebie środków regulacyjnych i dochodzeniowych ASIC może występować do sądów o wydanie odpowiednich decyzji oraz kierować sprawy do sądu. ASIC może wystąpić do sądu o wydanie decyzji nakazującej zastosowanie się do środków nałożonych przez ASIC na podstawie przysługujących mu uprawnień regulacyjnych i dochodzeniowych (sekcja 70 ustawy ASIC). Ponadto, jeżeli dany podmiot nie zastosuje się do instrukcji wydanych na podstawie ustawy o spółkach, ASIC może wystąpić do sądu z wnioskiem o wydanie decyzji nakazującej zastosowanie się do tych instrukcji. W ramach zasad dotyczących integralności rynku ASIC dokonał również uzgodnień dotyczących współpracy i wymiany informacji z każdym odpowiednim operatorem rynku w celu ułatwienia nadzoru nad rynkiem i uczestnikami rynku.
- (9) Należy zatem stwierdzić, że rynki finansowe na bieżąco podlegają w Australii skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa.
- (10) Należy zatem uznać, że warunki określone w art. 2a rozporządzenia (UE) nr 648/2012 są spełnione w odniesieniu do rynków finansowych posiadających zezwolenie w Australii.
- (11) Podstawę niniejszej decyzji stanowią prawnie wiążące wymogi dotyczące rynków finansowych mające zastosowanie w Australii na dzień przyjęcia niniejszej decyzji. Komisja powinna w dalszym ciągu regularnie monitorować zmiany rozwiązań prawnych i nadzorczych dotyczących rynków finansowych oraz spełnianie warunków, na podstawie których podjęto niniejszą decyzję. W szczególności Komisja powinna dokonać przeglądu niniejszej decyzji w świetle rozpoczęcia stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 ⁽¹⁾ oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE ⁽²⁾.
- (12) Okresowy przegląd rozwiązań prawnych i nadzorczych obowiązujących w Australii w stosunku do rynków finansowych pozostaje bez uszczerbku dla możliwości dokonania przez Komisję w dowolnym momencie nadzwyczajnego przeglądu, jeżeli w związku z istotnymi zmianami konieczna stanie się ponowna ocena przez Komisję równoważności stwierdzonej niniejszą decyzją. Taka ponowna ocena może prowadzić do uchylecia niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

(13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 2 pkt 7 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rynki finansowe posiadające zezwolenie w Australii i wymienione w załączniku uznaje się za równoważne rynkom regulowanym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Rynki finansowe w Australii, o których mowa w art. 1:

- a) ASX;
 - b) ASX24;
 - c) Chi-X.
-

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2273**z dnia 15 grudnia 2016 r.****w sprawie równoważności uznanych giełd w Kanadzie zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2a ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ustanawia wymogi w zakresie usług rozliczeniowych i dwustronnego zarządzania ryzykiem dotyczące kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oraz wymogi w zakresie zgłaszania takich kontraktów. W art. 2 pkt 7 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zdefiniowano jako kontrakty pochodne, które nie są zawierane na rynku regulowanym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ lub na rynku państwa trzeciego, który uznaje się za równoważny rynkowi regulowanemu zgodnie z art. 2a rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Tym samym każdy kontrakt pochodny, który jest zawierany na rynku państwa trzeciego nieuznawanym za równoważny rynkowi regulowanemu, jest do celów rozporządzenia (UE) nr 648/2012 klasyfikowany jako będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.
- (2) Zgodnie z art. 2a rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rynek państwa trzeciego uznaje się za równoważny rynkowi regulowanemu, gdy rynek ten spełnia prawnie wiążące wymogi, które są równoważne z wymogami określonymi w tytule III dyrektywy 2004/39/WE, i na bieżąco podlega skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa w tym państwie trzecim.
- (3) Aby rynek państwa trzeciego mógł zostać uznany za równoważny rynkowi regulowanemu w rozumieniu dyrektywy 2004/39/WE, istotne skutki obowiązujących wiążących prawnie wymogów oraz rozwiązań w zakresie nadzoru i egzekwowania prawa powinny być równoważne skutkom wynikającym z wymogów Unii w kontekście celów regulacyjnych, których osiągnięciu służą. Celem oceny równoważności jest zatem upewnienie się, że prawnie wiążące wymogi, które mają zastosowanie do uznanych giełd w Kanadzie, są równoważne wymogom określonym w tytule III dyrektywy 2004/39/WE i że rynki te na bieżąco podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa. Rynki, które w dniu przyjęcia niniejszej decyzji posiadają zezwolenie jako uznane giełdy, powinny zatem być traktowane jako rynki uznawane za równoważne z rynkiem regulowanym w rozumieniu dyrektywy 2004/39/WE.
- (4) Prawnie wiążące wymogi dla uznanych giełd posiadających zezwolenie w Kanadzie obejmują trzy poziomy przepisów. Pierwszy poziom to prawodawstwo na poziomie prowincji i terytoriów, w ramach którego przewidziane są ogólne wymogi, które muszą być spełniane przez operatorów systemów obrotu zamierzających prowadzić działalność w danej prowincji lub na danym terytorium. Bardziej konkretne i szczegółowe wymogi mające zastosowanie do uznanych giełd są określone w instrumentach krajowych (*national instruments*), które stanowią drugi poziom przepisów. Instrumenty krajowe są przyjmowane przez organy regulacyjne ds. papierów wartościowych działające w każdej prowincji i na każdym terytorium i obejmują one obowiązki w zakresie sprawiedliwego dostępu i przejrzystości, rozliczenia i rozrachunku, sprawozdawczości i ujawniania informacji. Trzeci poziom przepisów stanowią decyzje w sprawie uznania (*recognition orders*). Są one wydawane przez odpowiedni organ regulacyjny ds. papierów wartościowych w odniesieniu do każdej uznanej giełdy i określa się w nich warunki operacyjne nakładane na każdą uznaną giełdę. Każda decyzja w sprawie uznania wydana przez organ regulacyjny ds. papierów wartościowych ma moc prawną i każde naruszenie warunków w niej określonych stanowi naruszenie przepisów dotyczących papierów wartościowych lub towarowych kontraktów terminowych typu future.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

- (5) Prawnie wiążące wymogi mające zastosowanie do uznanych giełd w Kanadzie prowadzą w następujących obszarach do istotnych skutków równoważnych skutkom wymogów określonych w tytule III dyrektywy 2004/39/WE: procedura udzielania zezwolenia, definicje, dostęp do uznanej giełdy, wymogi organizacyjne, wymogi dotyczące kadry kierowniczej wyższego szczebla, dopuszczanie instrumentów finansowych do obrotu, zawieszenie obrotu instrumentami, wycofanie instrumentów z obrotu, monitorowanie przestrzegania przepisów wewnętrznych uznanej giełdy oraz dostęp do systemów rozliczania i rozrachunku.
- (6) Zgodnie z dyrektywą 2004/39/WE wymogi przejrzystości przed- i posttransakcyjnej mają zastosowanie wyłącznie do akcji dopuszczonych do obrotu na rynkach regulowanych. Wprawdzie akcje mogą zostać dopuszczone do obrotu na uznanych giełdach posiadających zezwolenie w Kanadzie, Komisja uważa jednak, że ocena tych wymogów nie ma znaczenia w kontekście niniejszej decyzji, gdyż jej celem jest weryfikacja równoważności prawnie wiążących wymogów mających zastosowanie do rynków w państwie trzecim w odniesieniu do kontraktów pochodnych zawieranych na tych rynkach.
- (7) Należy zatem stwierdzić, że prawnie wiążące wymogi dla uznanych giełd posiadających zezwolenie w Kanadzie przynoszą skutki równoważne skutkom wynikającym z wymogów określonych w tytule III dyrektywy 2004/39/WE.
- (8) Organy regulacyjne ds. papierów wartościowych są odpowiedzialne za regulację uznanych giełd posiadających zezwolenie w obrębie ich jurysdykcji oraz za nadzór nad nimi. Ich uprawnienia w zakresie nadzoru obejmują między innymi prawo podjęcia decyzji dotyczącej prowadzonego obrotu oraz sposobu, w jaki uznana giełda prowadzi działalność. Ponadto, zgodnie z warunkami dotyczącej ich decyzji w sprawie uznania, uznane giełdy są zobowiązane do zgłaszania organom regulacyjnym ds. papierów wartościowych domniemanych naruszeń przepisów dotyczących papierów wartościowych przez uczestników i ich klientów, jak również do regularnego informowania tych organów o statusie prowadzonych przez nie postępowań wyjaśniających oraz o zastosowanych środkach dyscyplinarnych. Na potrzeby wykonywania nałożonych na nie obowiązków w zakresie nadzoru uznane giełdy dysponują wyspecjalizowanym personelem zajmującym się postępowaniami wyjaśniającymi i egzekwowaniem przepisów, tak aby prowadzić bieżący monitoring oraz dokonywać kontroli na miejscu w działach handlowych uczestników. Organy regulacyjne ds. papierów wartościowych posiadają również uprawnienia do nakładania na uznane giełdy sankcji za naruszenia przepisów dotyczących papierów wartościowych (aktów prawnych, instrumentów krajowych, zasad oraz decyzji w sprawie uznania). Sankcje te obejmują grzywny, nagany, cofnięcie decyzji w sprawie uznania lub zawieszenie rejestracji, bądź też uzupełnienie warunków, jakie uznana giełda musi spełnić w celu zapewnienia zgodności z przepisami dotyczącymi papierów wartościowych.
- (9) Należy zatem stwierdzić, że te rynki finansowe uznaje się za podlegające w Kanadzie na bieżąco skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa.
- (10) Należy zatem uznać, że warunki określone w art. 2a rozporządzenia (UE) nr 648/2012 są spełnione w odniesieniu do uznanych giełd posiadających zezwolenie w Kanadzie.
- (11) Podstawę niniejszej decyzji stanowią prawnie wiążące wymogi dotyczące uznanych giełd mające zastosowanie w Kanadzie na dzień przyjęcia niniejszej decyzji. Komisja powinna w dalszym ciągu regularnie monitorować zmiany rozwiązań prawnych i nadzorczych dotyczących uznanych giełd oraz spełnianie warunków, na podstawie których podjęto niniejszą decyzję. W szczególności Komisja powinna dokonać przeglądu niniejszej decyzji w świetle rozpoczęcia stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014⁽¹⁾ oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE⁽²⁾.
- (12) Okresowy przegląd rozwiązań prawnych i nadzorczych obowiązujących w Kanadzie w stosunku do uznanych giełd pozostaje bez uszczerbku dla możliwości dokonania przez Komisję w dowolnym momencie nadzwyczajnego przeglądu, jeżeli w związku z istotnymi zmianami konieczna stanie się ponowna ocena przez Komisję równoważności stwierdzonej niniejszą decyzją. Taka ponowna ocena może prowadzić do uchylenia niniejszej decyzji.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 2 pkt 7 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 uznane giełdy w Kanadzie wymienione w załączniku uznaje się za równoważne rynkom regulowanym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Uznane giełdy w Kanadzie, o których mowa w art. 1:

- a) Bourse de Montréal Inc.
 - b) Canadian Securities Exchange
 - c) ICE Futures Canada, Inc.
 - d) NGX Inc.
 - e) TSX Inc.
 - f) TSX Venture Inc.
 - g) Alpha Exchange Inc.
 - h) Aequitas Neo Exchange Inc.
-

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2274**z dnia 15 grudnia 2016 r.****w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Nowej Zelandii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Procedura uznawania kontrahentów centralnych (dalej „CCP”) z siedzibą w państwach trzecich określonych w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 ma umożliwić CCP mającym siedzibę i posiadającym zezwolenie w państwach trzecich, których standardy regulacyjne są równoważne standardom ustanowionym we wskazanym rozporządzeniu, świadczenie usług rozliczeniowych na rzecz członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii. Przewidziana w tym rozporządzeniu procedura uznawania kontrahentów oraz decyzja o równoważności przyczyniają się do osiągnięcia nadrzędnego celu rozporządzenia (UE) nr 648/2012, jakim jest zmniejszenie ryzyka systemowego poprzez rozszerzenie zakresu wykorzystania bezpiecznych i solidnych CCP do rozliczania kontraktów na instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym również wówczas, gdy dani CCP mają swoją siedzibę i uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w państwie trzecim.
- (2) Aby system prawny państwa trzeciego mógł zostać uznany za równoważny systemowi prawnemu Unii w odniesieniu do CCP, istotne skutki obowiązujących rozwiązań prawnych i nadzorczych powinny być równoważne z wymogami Unii pod względem osiąganych celów regulacyjnych. Celem niniejszej oceny równoważności jest zatem sprawdzenie, czy rozwiązania prawne i nadzorcze Nowej Zelandii gwarantują, że kontrahenci centralni mający siedzibę i posiadający zezwolenie w tym państwie nie narażają członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii na wyższy poziom ryzyka niż ten, na jaki mogliby być oni narażeni w przypadku korzystania z usług kontrahentów centralnych posiadających zezwolenie w Unii, a co za tym idzie, że nie powodują niedopuszczalnego poziomu ryzyka systemowego w Unii. Należy zatem w szczególności wziąć pod uwagę znacznie niższy poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową prowadzoną na rynkach finansowych, które są mniejsze od rynku finansowego Unii.
- (3) Zgodnie z art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, aby funkcjonujące w państwie trzecim rozwiązania prawne i nadzorcze dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie trzecim, zostały uznane za równoważne z rozwiązaniami ustanowionymi w tym rozporządzeniu, muszą być spełnione trzy warunki.
- (4) Po pierwsze, CCP, którzy uzyskali zezwolenie w państwie trzecim, muszą spełniać prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (5) Na prawnie wiążące wymogi Nowej Zelandii w odniesieniu do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie, składają się: część 5C ustawy o Banku Rezerw Nowej Zelandii z 1989 r. (Reserve Bank of New Zealand Act) (dalej „zasady naczelne”) i zarządzenia, na podstawie których CCP udzielono zezwoleń na prowadzenie działalności jako wyznaczony system rozrachunku (dalej „zarządzenia wyznaczające”). Zasady naczelne i zarządzenia wyznaczające określają wymogi, które CCP muszą stale spełniać, aby móc świadczyć usługi rozliczeniowe w Nowej Zelandii. CCP mający siedzibę w Nowej Zelandii mogą uzyskać zezwolenie na prowadzenie działalności jako wyznaczony system rozrachunku wydawane przez gubernatora generalnego, po zasięgnięciu opinii zarówno ministra finansów, jak i ministra handlu oraz zgodnie ze wspólnym zaleceniem Banku Nowej Zelandii i Urzędu ds. Rynków Finansowych (łącznie „organy współregulacyjne”). Udzielenie zezwolenia CCP na prowadzenie działalności jako wyznaczony system rozrachunku może zostać obwarowane warunkami. Zarządzenia wyznaczające zatwierdzają szczegółowe zasady i procedury wewnętrzne wyznaczonego systemu rozrachunku, które zawierają wymogi, które wyznaczone systemy rozrachunku muszą spełniać i które są zgodne ze sformułowaną na wysokim szczeblu polityką organów współregulacyjnych opublikowaną przez te organy. Na mocy ustawy o Banku Rezerw Nowej Zelandii z 1989 r. wyznaczone systemy rozrachunku muszą spełniać odpowiednie międzynarodowe standardy dotyczące systemów rozliczeń i rozrachunku, w tym zasady dotyczące infrastruktury rynku finansowego (dalej „PFMI”) wydane w kwietniu 2012 r. przez Komitet ds.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

Systemów Płatności i Rozliczeniowych⁽¹⁾ oraz Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych (dalej „IOSCO”). Organy współregulacyjne przyjęły założenia polityki pt. „Wyznaczanie wyznaczonych systemów rozrachunku i nadzór nad nimi”, w których zobowiązano wyznaczone systemy rozrachunku do stosowania się do PFMI.

- (6) Struktura prawnie wiążących wymogów mających zastosowanie do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w Nowej Zelandii, jest zatem dwupoziomowa. Podstawowe zasady zawarte w zasadach naczelnym wyznaczają wysokie standardy, których wyznaczone systemy rozrachunku muszą przestrzegać, aby uzyskać zezwolenie na świadczenie usług rozliczeniowych w Nowej Zelandii. Zasady naczelne stanowią pierwszy poziom prawnie wiążących wymogów w Nowej Zelandii. Aby wykazać zgodność z zasadami naczelnymi, wyznaczone systemy rozrachunku muszą przedłożyć swoje zasady i procedury wewnętrzne organom współregulacyjnym do zatwierdzenia. Wspomniane zasady i procedury wewnętrzne, wraz z zarządzeniami wyznaczającymi, na mocy których zostały zatwierdzone, stanowią drugi poziom prawnie wiążących wymogów Nowej Zelandii, które muszą zawierać szczegółowe zalecenia dotyczące sposobu, w jaki wyznaczony system rozrachunku ma spełniać owe standardy oraz PFMI. Organy współregulacyjne oceniają przestrzeganie przez wyznaczone systemy rozrachunku tych standardów oraz PFMI. Gdy system uzyska zezwolenie na prowadzenie działalności jako wyznaczony system rozrachunku, zasady i procedury wewnętrzne stają się dla niego prawnie wiążące i nie mogą zostać zmienione, jeżeli organy współregulacyjne sprzeciwia się planowanym zmianom.
- (7) Ocena równoważności rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do wyznaczonych systemów rozrachunku, które mają siedzibę w Nowej Zelandii, powinna również uwzględniać skutki tych rozwiązań w zakresie ograniczania ryzyka, tj. poziom ryzyka, na jakie narażeni są członkowie rozliczający i systemy obrotu z siedzibą w Unii w związku z udziałem w tych podmiotach. Na skutki w zakresie ograniczania ryzyka ma wpływ zarówno poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową danych CCP, który zależy od wielkości rynku finansowego, na którym ci kontrahenci prowadzą działalność, jak i adekwatność mających do nich zastosowanie rozwiązań prawnych i nadzorczych służących obniżeniu poziomu tego ryzyka. Aby zapewnić równoważne skutki w zakresie ograniczania ryzyka, wymogi w tym zakresie w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na większych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest wyższy, muszą być bardziej surowe niż wymogi w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na mniejszych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest niższy.
- (8) Rynek finansowy, na którym wyznaczone systemy rozrachunku posiadające zezwolenie w Nowej Zelandii prowadzą działalność rozliczeniową, jest znacznie mniejszy niż rynek, na którym prowadzą działalność CCP mający siedzibę w Unii. W ostatnich trzech latach łączna wartość transakcji na instrumentach pochodnych rozliczonych w Nowej Zelandii stanowiła mniej niż 1 % łącznej wartości transakcji na instrumentach pochodnych rozliczonych w Unii. W związku z tym dla członków rozliczających i systemów obrotu z siedzibą w Unii udział w wyznaczonych systemach rozrachunku mających siedzibę w Nowej Zelandii wiąże się ze znacznie niższym ryzykiem niż w przypadku udziału w CCP posiadających zezwolenie w Unii.
- (9) Rozwiązania prawne i nadzorcze mające zastosowanie do wyznaczonych systemów rozrachunku mających siedzibę w Nowej Zelandii można zatem uznać za równoważne w zakresie, w jakim pozwalają należycie ograniczać ów niższy poziom ryzyka. Zasady naczelne mające zastosowanie do wyznaczonych systemów rozrachunku posiadających zezwolenie w Nowej Zelandii, których uzupełnienie stanowią zasady i procedury wewnętrzne wdrażające PFMI, ograniczają niższy poziom ryzyka w Nowej Zelandii oraz zapewniają skutki w zakresie ograniczania ryzyka równoważne skutkom przewidzianym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.
- (10) Należy zatem uznać, że rozwiązania prawne i nadzorcze Nowej Zelandii gwarantują, że wyznaczone systemy rozrachunku, które uzyskały zezwolenie w tym państwie, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (11) Zgodnie z drugim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Nowej Zelandii dotyczące CCP posiadających zezwolenie w tym państwie muszą przewidywać prowadzony na bieżąco skuteczny nadzór nad tymi CCP oraz prowadzone na bieżąco egzekwowanie prawa wobec tych CCP.
- (12) Nadzór nad wyznaczonymi systemami rozrachunku, które uzyskały zezwolenie w Nowej Zelandii, prowadzą organy współregulacyjne. Organy współregulacyjne mogą żądać informacji od wyznaczonych systemów rozrachunku oraz ich uczestników, a także mogą nakładać kary w przypadku odmowy odpowiedzi z ich strony. Organy współregulacyjne mogą cofnąć zezwolenie udzielone wyznaczonemu systemowi rozrachunku. Organy współregulacyjne monitorują spełnianie przez wyznaczone systemy rozrachunku warunków, którymi obwarowano zezwolenie na prowadzenie działalności jako wyznaczony system rozrachunku. Warunki te obejmują wymóg powiadamiania organów współregulacyjnych o istotnych zdarzeniach (takich jak naruszenia lub zmiany ram zarządzania ryzykiem lub polityki w zakresie środków finansowych, które obowiązują w danym systemie), składania organom współregulacyjnym regularnych sprawozdań oraz publikowania informacji, w tym

⁽¹⁾ Z dniem 1 września 2014 r. Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku zmienił swoją nazwę na Komitet ds. Infrastruktury Płatniczej i Infrastruktury Rynku.

wyników samooceny prowadzonej pod kątem zgodności z odpowiednimi normami międzynarodowymi (PFMI). Organy współregulacyjne spotykają się regularnie z członkami kadry kierowniczej wyższego szczebla wyznaczonych systemów rozrachunku oraz mogą dokonywać przeglądu zezwoleń oraz obwarowywać je dodatkowymi warunkami lub je cofnąć w przypadku nieprzestrzegania odnośnych wymogów.

- (13) Należy zatem stwierdzić, że wyznaczone systemy rozrachunku posiadające zezwolenie w Nowej Zelandii podlegają skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa.
- (14) Zgodnie z trzecim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Nowej Zelandii muszą przewidywać skuteczny równoważny system uznawania CCP, którzy uzyskali zezwolenie w ramach systemów prawnych państw trzecich (dalej „CCP z państw trzecich”).
- (15) CCP z państw trzecich mogą prowadzić działalność w Nowej Zelandii, pod warunkiem że rozwiązania prawne i nadzorcze, które mają zastosowanie do nich samych oraz do ich uczestników, mają solidne podstawy prawne. Ponadto CCP z państw trzecich muszą być objęci skutecznym nadzorem zapewniającym zgodność z obowiązującymi rozwiązaniami prawnymi i nadzorczymi. Zawarty może zostać protokół ustaleń między Bankiem Nowej Zelandii a organem nadzoru z państwa trzeciego właściwym dla CCP.
- (16) Należy zatem stwierdzić, że rozwiązania prawne i nadzorcze Nowej Zelandii przewidują skuteczny równoważny system uznawania CCP z państw trzecich.
- (17) Podstawę niniejszej decyzji stanowią prawnie wiążące wymogi dotyczące wyznaczonych systemów rozrachunku mające zastosowanie w Nowej Zelandii na dzień przyjęcia niniejszej decyzji. Komisja powinna, we współpracy z ESMA, w dalszym ciągu regularnie monitorować zmiany ram prawnych i nadzorczych dotyczących wyznaczonych systemów rozrachunku w Nowej Zelandii oraz spełnianie warunków, na podstawie których podjęto niniejszą decyzję.
- (18) Regularny przegląd rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie w Nowej Zelandii do CCP posiadających zezwolenie w tym państwie nie powinien wykluczać możliwości przeprowadzenia przez Komisję szczegółowego przeglądu w dowolnym czasie poza terminem ogólnego przeglądu, w przypadku gdy rozwój sytuacji powoduje konieczność przeprowadzenia przez Komisję ponownej oceny równoważności stwierdzonej niniejszą decyzją. Taka ponowna ocena może prowadzić do uchylenia niniejszej decyzji.
- (19) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Nowej Zelandii, na które składa się część 5C ustawy o Banku Rezerw Nowej Zelandii z 1989 r. (Reserve Bank of New Zealand Act), uzupełniona założeniami polityki pt. „Wyznaczanie wyznaczonych systemów rozrachunku i nadzór nad nimi” zobowiązującymi wyznaczone systemy rozrachunku do stosowania się do PFMI, i które mają zastosowanie do wyznaczonych systemów rozrachunku, uznaje się za równoważne wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2275**z dnia 15 grudnia 2016 r.****w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Japonii
zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Procedura uznawania kontrahentów centralnych (dalej „CCP”) z siedzibą w państwach trzecich określonych w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 ma umożliwić CCP mającym siedzibę i posiadającym zezwolenie w państwach trzecich, których standardy regulacyjne są równoważne standardom ustanowionym we wskazanym rozporządzeniu, świadczenie usług rozliczeniowych na rzecz członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii. Przewidziana w tym rozporządzeniu procedura uznawania kontrahentów oraz decyzja o równoważności przyczyniają się do osiągnięcia nadrzędnego celu rozporządzenia (UE) nr 648/2012, jakim jest zmniejszenie ryzyka systemowego poprzez rozszerzenie zakresu wykorzystania bezpiecznych i solidnych CCP do rozliczania kontraktów na instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym również wówczas, gdy dani CCP mają swoją siedzibę i uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w państwie trzecim.
- (2) Aby system prawny państwa trzeciego mógł zostać uznany za równoważny systemowi prawnemu Unii w odniesieniu do CCP, istotne skutki obowiązujących rozwiązań prawnych i nadzorczych powinny być równoważne z wymogami Unii pod względem osiąganych celów regulacyjnych. Celem niniejszej oceny równoważności jest zatem sprawdzenie, czy rozwiązania prawne i nadzorcze Japonii gwarantują, że kontrahenci centralni mający siedzibę i posiadający zezwolenie w tym państwie nie narażają członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii na wyższy poziom ryzyka niż ten, na jaki mogliby być oni narażeni w przypadku korzystania z usług kontrahentów centralnych posiadających zezwolenie w Unii, a co za tym idzie, że nie powodują niedopuszczalnego poziomu ryzyka systemowego w Unii. Należy zatem w szczególności wziąć pod uwagę znacznie niższy poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową prowadzoną na rynkach finansowych, które są mniejsze od rynku finansowego Unii.
- (3) Zgodnie z art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, aby funkcjonujące w państwie trzecim rozwiązania prawne i nadzorcze dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie trzecim, zostały uznane za równoważne z rozwiązaniami ustanowionymi w tym rozporządzeniu, muszą być spełnione trzy warunki.
- (4) Po pierwsze CCP, którzy uzyskali zezwolenie w państwie trzecim, muszą spełniać prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (5) Na prawnie wiążące wymogi obowiązujące w Japonii w odniesieniu do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie, składają się: ustawa o instrumentach finansowych i giełdzie z 2006 r. (Financial Instruments and Exchange Act), którą ustanowiono ramy nadzorcze dla instytucji rozliczających papiery wartościowe i finansowe instrumenty pochodne, oraz ustawa o towarowych instrumentach pochodnych z 2009 r. (Commodity Derivatives Act, dalej „CDA”), którą ustanowiono ramy nadzorcze dla instytucji rozliczających towarowe instrumenty pochodne. Niniejsza decyzja dotyczy wyłącznie systemu ustanowionego w CDA w odniesieniu do instytucji rozliczających transakcje towarowe (dalej „CTCO”, z ang. „commodity transaction clearing organization”). CDA określa wymogi, które CTCO muszą stale spełniać, aby móc świadczyć usługi rozliczeniowe w Japonii. CTCO muszą uzyskać zezwolenie wydawane przez właściwego ministra. Właściwy minister może określić warunki udzielania zezwoleń dla CTCO. Ministrem właściwym dla CTCO, które świadczą usługi rozliczeniowe wyłącznie na rynkach towarowych wchodzących w zakres właściwości Ministerstwa Rolnictwa, Leśnictwa i Rybołówstwa (dalej „MAFF”), jest minister stojący na czele tego ministerstwa. Ministrem właściwym dla CTCO, które świadczą usługi rozliczeniowe wyłącznie na rynkach towarowych wchodzących w zakres właściwości Ministerstwa Gospodarki, Handlu i Przemysłu (dalej „METI”), jest minister stojący na czele tego ministerstwa. Ministrami właściwymi dla innych CTCO są ministrowie METI i MAFF.
- (6) Ponadto w listopadzie 2014 r. METI i MAFF opublikowały „Podstawowe wytyczne dotyczące nadzoru nad instytucjami rozliczającymi instrumenty towarowe” (dalej „wytyczne”), w których szczegółowo określono ramy nadzorcze w odniesieniu do CTCO w świetle zasad dotyczących infrastruktury rynku finansowego (dalej „PFMI”)

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

wydanych w kwietniu 2012 r. przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozliczeniowych ⁽¹⁾ (dalej „CPSS”) oraz Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych (dalej „IOSCO”), w szczególności sposób, w jaki CTCO muszą przestrzegać przepisów CDA. Wspomniane wytyczne są uwzględniane w zasadach i procedurach wewnętrznych CTCO.

- (7) Na podstawie zasad naczelných CTCO muszą przyjąć wewnętrzne zasady prowadzenia działalności – zasady i procedury wewnętrzne CTCO – które są zgodne z obowiązującymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi i umożliwiają realizację transakcji na instrumentach pochodnych w prawidłowy i bezpieczny sposób. Wewnętrzne zasady prowadzenia działalności zapewniają również, aby sytuacja finansowa CTCO była wystarczająco dobra do podjęcia przez nie rozliczania instrumentów towarowych, przewidywane dochody i wydatki związane z działalnością CTCO kształtowały się na korzystnym poziomie, personel CTCO posiadał odpowiednią wiedzę i doświadczenie niezbędne do prowadzenia rozliczania instrumentów towarowych we właściwy sposób, gwarantujący pewność rozliczeń, oraz by struktury i systemy CTCO były odpowiednio rozwinięte, aby rozrachunek mógł przebiegać we właściwy sposób. Te zasady i procedury wewnętrzne muszą zostać zatwierdzone przez właściwego ministra i nie mogą zostać zmienione, jeżeli właściwy minister zakwestionuje planowane zmiany.
- (8) Struktura prawnie wiążących wymogów mających zastosowanie do CTCO, które uzyskały zezwolenie w Japonii, jest zatem dwupoziomowa. Podstawowe zasady mające zastosowanie do CTCO zawarte w zasadach naczelných wyznaczają wysokie standardy, których CTCO muszą przestrzegać, aby uzyskać zezwolenie na świadczenie usług rozliczeniowych w Japonii (łącznie „zasady naczelne”). Te zasady naczelne stanowią pierwszy poziom prawnie wiążących wymogów w Japonii mających zastosowanie do CTCO. Aby wykazać zgodność z zasadami naczelnymi, CTCO muszą przedłożyć swoje zasady i procedury wewnętrzne właściwemu ministrowi do zatwierdzenia. Wspomniane zasady i procedury wewnętrzne stanowią drugi poziom prawnie wiążących wymogów w Japonii, które muszą zawierać szczegółowe zalecenia dotyczące sposobu, w jaki ubiegające się o zezwolenie CTCO mają spełniać owe standardy zgodnie z wytycznymi. Ponadto zasady i procedury wewnętrzne CTCO zawierają dodatkowe zapisy stanowiące uzupełnienie zasad naczelných. METI i MAFF oceniają przestrzeganie przez CTCO tych standardów oraz PFMI. Wspomniane zasady i procedury wewnętrzne stają się dla CTCO prawnie wiążące po ich zatwierdzeniu przez właściwego ministra.
- (9) Ocena równoważności rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do CTCO mających siedzibę w Japonii powinna również uwzględniać skutki tych rozwiązań w zakresie ograniczania ryzyka, tj. poziom ryzyka, na jakie narażeni są członkowie rozliczający i systemy obrotu z siedzibą w Unii w związku z udziałem w tych podmiotach. Na skutki w zakresie ograniczania ryzyka ma wpływ zarówno poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową danych CCP, który zależy od wielkości rynku finansowego, na którym ci kontrahenci prowadzą działalność, jak i adekwatność mających do nich zastosowanie rozwiązań prawnych i nadzorczych służących obniżeniu poziomu tego ryzyka. Aby zapewnić równoważne skutki w zakresie ograniczania ryzyka, wymogi w tym zakresie w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na większych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest wyższy, muszą być bardziej surowe niż wymogi w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na mniejszych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest niższy.
- (10) Rynek finansowy, na którym CTCO posiadające zezwolenie w Japonii prowadzą działalność rozliczeniową, jest znacznie mniejszy niż rynek, na którym prowadzą działalność CCP mający siedzibę w Unii. W ostatnich trzech latach łączna wartość transakcji na instrumentach pochodnych rozliczonych w Japonii stanowiła mniej niż 2 % łącznej wartości transakcji na instrumentach pochodnych rozliczonych w Unii. W związku z tym dla członków rozliczających i systemów obrotu z siedzibą w Unii udział w CTCO mających siedzibę w Japonii wiąże się ze znacznie niższym ryzykiem niż w przypadku udziału w CCP posiadających zezwolenie w Unii.
- (11) Rozwiązania prawne i nadzorcze mające zastosowanie do CTCO mających siedzibę w Japonii można zatem uznać za równoważne w zakresie, w jakim pozwalają nałożyć ograniczać ów niższy poziom ryzyka. Zasady naczelne mające zastosowanie do CTCO posiadających zezwolenie w Japonii, których uzupełnienie stanowią zasady i procedury wewnętrzne wdrażające PFMI, ograniczają niższy poziom ryzyka w Japonii oraz zapewniają skutki w zakresie ograniczania ryzyka równoważne skutkom przewidzianym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.
- (12) Należy zatem uznać, że rozwiązania prawne i nadzorcze Japonii gwarantują, że CTCO, które uzyskały zezwolenie w tym państwie, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

⁽¹⁾ Z dniem 1 września 2014 r. Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku zmienił nazwę na Komitet ds. Infrastruktury Płatniczej i Infrastruktury Rynku.

- (13) Zgodnie z drugim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Japonii dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie, muszą przewidywać prowadzony na bieżąco skuteczny nadzór nad tymi CCP oraz prowadzone na bieżąco egzekwowanie prawa wobec tych CCP.
- (14) Nadzór nad CTCO, które uzyskały zezwolenie w Japonii, prowadzą METI i MAFF w ramach swoich odnośnych kompetencji, w zakresie uprawnień każdego z tych ministerstw. METI i MAFF mogą zobowiązać CTCO i ich członków rozliczających do składania sprawozdań lub dokumentów dotyczących ich aktywów lub działalności gospodarczej. METI i MAFF mogą również prowadzić kontrole u CTCO i ich członków rozliczających, w tym badać ich księgi rachunkowe oraz dokumenty lub wszelkie inne aspekty związane z ich działalnością. METI i MAFF mogą – gdy uznają to za konieczne i właściwe dla zapewnienia prawidłowego i rzetelnego świadczenia usług rozliczeniowych – nakazać CTCO zmianę ich aktów założycielskich, zasad prowadzenia działalności oraz innych zasad, zmianę metod prowadzenia działalności lub zastosowanie koniecznych środków, aby usprawnić prowadzoną przez nie działalność lub poprawić stan ich aktywów. METI i MAFF mogą również podejmować działania dyscyplinarne wobec CTCO oraz nakładać na nie grzywny za nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów.
- (15) Należy zatem stwierdzić, że CTCO posiadające zezwolenie w Japonii podlegają skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa.
- (16) Zgodnie z trzecim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Japonii muszą przewidywać skuteczny równoważny system uznawania CCP, którzy uzyskali zezwolenie w ramach systemów prawnych państw trzecich (dalej „CCP z państw trzecich”).
- (17) CCP z państw trzecich mogą ubiegać się o zezwolenie na prowadzenie działalności jako CTCO, umożliwiające im świadczenie w Japonii tych samych usług, do których świadczenia są uprawnieni w danym państwie trzecim. Japońska Agencja ds. Usług Finansowych (Japan Financial Services Agency, dalej „JFSA”) jest uprawniona do wyznaczania towarów – w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynku towarowego – które mogą być przedmiotem obrotu na rynku instrumentów finansowych zgodnie z japońską ustawą o instrumentach finansowych i giełdzie. W przypadku gdy CCP z państw trzecich rozliczają te wyznaczone kontrakty będące przedmiotem obrotu na rynku instrumentów finansowych, CCP może wystąpić do JFSA o zezwolenie dla zagranicznego CCP, umożliwiając danemu CCP świadczenie w Japonii tych samych usług, na których świadczenie posiada on zezwolenie w państwie trzecim. Kryteria stosowane w stosunku do CCP z państwa trzeciego ubiegającego się o zezwolenie są podobne do kryteriów stosowanych wobec japońskich instytucji rozliczających, z tym że CCP z państw trzecich są zwolnieni z niektórych wymogów, które mają zastosowanie do krajowych CCP posiadających zezwolenie w Japonii, jeżeli posiadają równoważne zezwolenie wydane przez odpowiedni organ z państwa trzeciego, z którym JFSA zawarła porozumienie o współpracy. CCP z państw trzecich, którzy rozliczają kontrakty niewyznaczone do obrotu na rynku instrumentów finansowych, muszą wystąpić o zezwolenie do METI i MAFF na podstawie japońskiej ustawy o towarowych instrumentach pochodnych. Rozpatrując wniosek o udzielenie zezwolenia, METI i MAFF biorą pod uwagę status zezwolenia uzyskanego przez danego CCP w państwie trzecim.
- (18) Należy zatem stwierdzić, że rozwiązania prawne i nadzorcze Japonii przewidują skuteczny równoważny system uznawania CCP z państw trzecich.
- (19) Podstawę niniejszej decyzji stanowią prawnie wiążące wymogi dotyczące CTCO mające zastosowanie w Japonii na dzień przyjęcia niniejszej decyzji. Komisja powinna w dalszym ciągu monitorować zmiany ram prawnych i nadzorczych Japonii odnoszących się do CTCO oraz spełnianie warunków, na których podstawie podjęto niniejszą decyzję.
- (20) Regularny przegląd rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie w Japonii do CCP, które uzyskały zezwolenie w tym państwie, nie powinien wykluczać możliwości przeprowadzenia przez Komisję – we współpracy z Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych – szczegółowego przeglądu w dowolnym czasie poza terminem ogólnego przeglądu, w przypadku gdy rozwój sytuacji powoduje konieczność przeprowadzenia przez Komisję ponownej oceny równoważności stwierdzonej niniejszą decyzją. Taka ponowna ocena może prowadzić do uchylenia niniejszej decyzji.
- (21) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Japonii, na które składa się ustawa o towarowych instrumentach pochodnych z 2009 r. (Commodities Derivatives Act), uzupełniona dokumentem „Podstawowe wytyczne dotyczące nadzoru nad instytucjami rozliczającymi instrumenty towarowe”, i które mają zastosowanie do instytucji rozliczających transakcje towarowe (CTCO) posiadających zezwolenie w tym państwie, uznaje się za równoważne wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2276**z dnia 15 grudnia 2016 r.****w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Brazylii
zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Procedura uznawania kontrahentów centralnych (dalej „CCP”) z siedzibą w państwach trzecich określonych w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 ma umożliwić CCP mającym siedzibę i posiadającym zezwolenie w państwach trzecich, których standardy regulacyjne są równoważne standardom ustanowionym we wskazanym rozporządzeniu, świadczenie usług rozliczeniowych na rzecz członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii. Przewidziana w tym rozporządzeniu procedura uznawania kontrahentów oraz decyzja o równoważności przyczyniają się do osiągnięcia nadrzędnego celu rozporządzenia (UE) nr 648/2012, jakim jest zmniejszenie ryzyka systemowego poprzez rozszerzenie zakresu wykorzystania bezpiecznych i solidnych CCP do rozliczania kontraktów na instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym również wówczas, gdy dani CCP mają swoją siedzibę i uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w państwie trzecim.
- (2) Aby system prawny państwa trzeciego mógł zostać uznany za równoważny systemowi prawnemu Unii w odniesieniu do CCP, istotne skutki obowiązujących rozwiązań prawnych i nadzorczych powinny być równoważne z wymogami Unii pod względem osiąganych celów regulacyjnych. Celem niniejszej oceny równoważności jest zatem sprawdzenie, czy rozwiązania prawne i nadzorcze Brazylii gwarantują, że kontrahenci centralni mający siedzibę i posiadający zezwolenie w tym państwie nie narażają członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii na wyższy poziom ryzyka niż ten, na jaki mogliby być oni narażeni w przypadku korzystania z usług kontrahentów centralnych posiadających zezwolenie w Unii, a co za tym idzie, że nie powodują niedopuszczalnego poziomu ryzyka systemowego w Unii. Należy zatem w szczególności wziąć pod uwagę znacznie niższy poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową prowadzoną na rynkach finansowych, które są mniejsze od rynku finansowego Unii.
- (3) Zgodnie z art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, aby funkcjonujące w państwie trzecim rozwiązania prawne i nadzorcze dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie trzecim, zostały uznane za równoważne z rozwiązaniami ustanowionymi w tym rozporządzeniu, muszą być spełnione trzy warunki.
- (4) Po pierwsze CCP, którzy uzyskali zezwolenie w państwie trzecim, muszą spełniać prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (5) Na prawnie wiążące wymogi Brazylii dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie, składają się: ustawa 10214 z dnia 27 marca 2001 r. oraz uchwały wydane przez Krajową Radę Polityki Pieniężnej (dalej „CMN”), okólniki wydane przez Bank Centralny Brazylii (dalej „BCB”) i wskazówki wydane przez brazylijską Komisję Papierów Wartościowych i Giełd (dalej „CVM”), przyjęte na podstawie tej ustawy. W szczególności działalność izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe reguluje uchwała 2882 zmieniona uchwałą 3081, która określa zasady regulujące funkcjonowanie izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe oraz nadaje BCB uprawnienia do regulowania izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe, udzielania im zezwoleń i prowadzenia nad nimi nadzoru.
- (6) Izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe mające siedzibę w Brazylii muszą uzyskać zezwolenie BCB, aby świadczyć usługi rozliczeniowe. Rozpatrując wnioski o udzielanie zezwolenia na prowadzenie działalności jako izba rozliczeniowa lub podmiot świadczący usługi rozliczeniowe, BCB musi brać pod uwagę dobrą kondycję, prawidłowe funkcjonowanie i usprawnienie brazylijskiego systemu płatniczego. Przed udzieleniem tego zezwolenia lub w terminie późniejszym BCB może również określić „warunki, które uzna za właściwe”, mając na względzie stabilność systemu finansowego, ryzyko i wydajność izb rozliczeniowych

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe. Izby rozliczeniowe, które prowadzą systemy o znaczeniu systemowym generujące ryzyko dla odporności i sprawnego funkcjonowania brazylijskiego systemu finansowego, które to ryzyko podlega stwierdzeniu przez BCB w oparciu o wielkość obrotów i charakter systemów rozliczeniowych, mogą podlegać odmiennym przepisom niż pozostałe izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe.

- (7) BCB przyjął szereg środków w celu wdrożenia uchwały 2882 oraz w celu zapewnienia przestrzegania przez izby rozliczeniowe i dostawców usług rozliczeniowych wartości, zasad i przepisów mających zastosowanie do systemu płatniczego. W szczególności w okólniku 3057 szczegółowo uregulowano funkcjonowanie izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe oraz określono szereg wymogów, które muszą one spełnić, w tym wymogi kapitałowe, standardy w zakresie przejrzystości, środki kontroli ryzyka i wymogi operacyjne. BCB przyjął założenia polityki nr 25097 w sprawie przyjęcia zasad dotyczących infrastruktury rynku finansowego (dalej „PFMI”) wydanych w kwietniu 2012 r. przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozliczeniowych ⁽¹⁾ (dalej „CPSS”) oraz Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych (dalej „IOSCO”), które to założenia stanowią dla BCB podstawę stosowania PFMI w prowadzonym przez BCB nadzorze i dozorze izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe.
- (8) Na podstawie okólnika 3057 izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe muszą przyjąć zasady i procedury wewnętrzne zapewniające zgodność z wszystkimi istotnymi wymogami i uwzględniające wszystkie istotne aspekty związane z ich funkcjami, w tym mechanizmy gwarantujące odpowiednie zarządzanie kredytami, płynnością i ryzykiem operacyjnym. W ramach procedury udzielania zezwolenia te zasady i procedury wewnętrzne przedkładane są BCB, który wpierw dokonuje ich oceny. Ponadto istotne zmiany zasad i procedur wewnętrznych muszą również zostać zatwierdzone przez BCB. O wszelkich innych nieistotnych zmianach zasad i procedur wewnętrznych należy informować BCB w terminie trzydziestu dni od daty wprowadzenia zmian, przy czym BCB może te zmiany zakwestionować.
- (9) Struktura prawnie wiążących wymogów mających zastosowanie do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w Brazylii, jest zatem dwupoziomowa. Podstawowe zasady zawarte w ustawie 10214 oraz uchwałach, okólnikach i wskazówkach przyjętych na jej podstawie wyznaczają wysokie standardy, których izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe muszą przestrzegać, aby uzyskać zezwolenie na świadczenie usług rozliczeniowych w Brazylii (łącznie „zasady naczelne”). Zasady naczelne stanowią pierwszy poziom prawnie wiążących wymogów w Brazylii. Aby wykazać zgodność z zasadami naczelnymi, izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe muszą przedłożyć swoje zasady i procedury wewnętrzne BCB do zatwierdzenia lub uzyskać brak sprzeciwu. Wspomniane zasady i procedury wewnętrzne stanowią drugi poziom prawnie wiążących wymogów w Brazylii, które muszą zawierać szczegółowe zalecenia dotyczące sposobu, w jaki izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe mają spełniać owe standardy. BCB ocenia spełnienie przez izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe tych standardów oraz PFMI. Zasady i procedury wewnętrzne stają się prawnie wiążące dla izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe po ich zatwierdzeniu przez BCB.
- (10) Ocena równoważności rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe w Brazylii powinna również uwzględniać skutki tych rozwiązań w zakresie ograniczania ryzyka, tj. poziom ryzyka, na jakie narażeni są członkowie rozliczający i systemy obrotu z siedzibą w Unii w związku z udziałem w tych podmiotach. Na skutki w zakresie ograniczania ryzyka ma wpływ zarówno poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową danych CCP, który zależy od wielkości rynku finansowego, na którym ci kontrahenci prowadzą działalność, jak i adekwatność mających do nich zastosowanie rozwiązań prawnych i nadzorczych służących obniżeniu poziomu tego ryzyka. Aby zapewnić równoważne skutki w zakresie ograniczania ryzyka, wymogi w tym zakresie w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na większych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest wyższy, muszą być bardziej surowe niż wymogi w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na mniejszych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest niższy.
- (11) Rynek finansowy, na którym izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe mają siedzibę w Brazylii prowadzą działalność rozliczeniową, jest znacznie mniejszy niż rynek, na którym prowadzą działalność CCP mający siedzibę w Unii. W ostatnich trzech latach łączna wartość transakcji na instrumentach pochodnych rozliczonych w Brazylii stanowiła mniej niż 3 % łącznej wartości transakcji na instrumentach pochodnych rozliczonych w Unii. W związku z tym dla członków rozliczających i systemów obrotu z siedzibą w Unii udział w izbach rozliczeniowych i podmiotach świadczących usługi rozliczeniowe wiąże się ze znacznie niższym ryzykiem niż w przypadku udziału w CCP posiadających zezwolenie w Unii.
- (12) Rozwiązania prawne i nadzorcze mające zastosowanie do izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe mających siedzibę w Brazylii można zatem uznać za równoważne w zakresie, w jakim pozwalają należycie ograniczać ów niższy poziom ryzyka. Zasady naczelne mające zastosowanie do izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe objętych zezwoleniem w Indiach, których uzupełnienie stanowią

⁽¹⁾ Z dniem 1 września 2014 r. Komitet ds. Systemów Płatności i Rozliczeniowych zmienił swoją nazwę na Komitet ds. Infrastruktury Płatności i Rynkowej (dalej „CPMI”).

ich zasady i procedury wewnętrzne, które przewidują wymóg zapewnienia zgodności z PFMI, ograniczają niższy poziom ryzyka w Brazylii oraz zapewniają skutki w zakresie ograniczania ryzyka równoważne skutkom przewidzianym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.

- (13) Należy zatem uznać, że rozwiązania prawne i nadzorcze obowiązujące w Brazylii gwarantują, że izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe, które uzyskały zezwolenie w tym państwie, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (14) Zgodnie z drugim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Brazylii dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie, muszą przewidywać prowadzony na bieżąco skuteczny nadzór nad tymi CCP oraz prowadzone na bieżąco egzekwowanie prawa wobec tych CCP.
- (15) BCB na bieżąco monitoruje spełnianie przez izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe prawnie wiążących wymogów, która mają do nich zastosowanie. BCB ma przy tym do dyspozycji kilka narzędzi pozwalających zapewnić zgodność z tymi wymogami. W szczególności BCB ma prawo żądać informacji od izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe, kierować do nich ostrzeżenia oraz zobowiązać je do wprowadzenia określonych zmian w ich zasadach, które uzna za konieczne. Ponadto BCB może również nakładać grzywny za naruszenie przez izby rozliczeniowe lub podmioty świadczące usługi rozliczeniowe prawnie wiążących wymogów, które mają do nich zastosowanie, oraz jest uprawniony nawet do cofnięcia udzielonego im zezwolenia.
- (16) Należy zatem stwierdzić, że izby rozliczeniowe i podmioty świadczące usługi rozliczeniowe posiadające zezwolenie w Brazylii podlegają skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa.
- (17) Zgodnie z trzecim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Brazylii muszą przewidywać skuteczny równoważny system uznawania CCP, którzy uzyskali zezwolenie w ramach systemów prawnych państw trzecich (dalej „CCP z państw trzecich”).
- (18) CCP, którzy uzyskali zezwolenie w państwie trzecim, którego rozwiązania prawne i nadzorcze wywierają skutki podobne do skutków, jakie mają rozwiązania prawne i nadzorcze obowiązujące w Brazylii, i są zgodne z PFMI, i w którym to państwie trzecim istnieją równoważne przepisy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz w którym CCP podlegają skutecznemu nadzorowi, mogą świadczyć usługi w Brazylii. Warunkiem uznania CCP jest również zawarcie porozumienia o współpracy między BCB a właściwym organem z państwa trzeciego, w którym siedzibę ma CCP ubiegający się o uznanie.
- (19) Należy zatem stwierdzić, że rozwiązania prawne i nadzorcze Brazylii przewidują skuteczny równoważny system uznawania CCP z państw trzecich.
- (20) Podstawę niniejszej decyzji stanowią prawnie wiążące wymogi dotyczące izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe, mające zastosowanie w Brazylii na dzień przyjęcia niniejszej decyzji. Komisja powinna w dalszym ciągu regularnie monitorować zmiany ram prawnych i nadzorczych dotyczących izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe oraz spełnianie warunków, na podstawie których podjęto niniejszą decyzję.
- (21) Regularny przegląd rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie w Brazylii do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie, nie powinien wykluczać możliwości przeprowadzenia przez Komisję szczegółowego przeglądu w dowolnym czasie poza terminem ogólnego przeglądu, w przypadku gdy rozwój sytuacji powoduje konieczność przeprowadzenia przez Komisję ponownej oceny równoważności stwierdzonej niniejszą decyzją. Taka ponowna ocena może prowadzić do uchylecia niniejszej decyzji.
- (22) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Brazylii, na które składają się ustawa 10214 oraz uchwały, okólniki i wskazówki przyjęte na jej podstawie, których uzupełnienie stanowią założenia polityki nr 25097 w sprawie przyjęcia zasad dotyczących infrastruktury rynku finansowego do celów nadzoru nad działalnością kontrahentów centralnych uczestniczących w brazylijskim systemie płatniczym, i które mają zastosowanie do izb rozliczeniowych i podmiotów świadczących usługi rozliczeniowe, uznaje się za równoważne wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2277**z dnia 15 grudnia 2016 r.****w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Dubai International Financial Centre zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Procedura uznawania kontrahentów centralnych (dalej „CCP”) z siedzibą w państwach trzecich określonych w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 ma umożliwić CCP mającym siedzibę i posiadającym zezwolenie w państwach trzecich, których standardy regulacyjne są równoważne standardom ustanowionym we wskazanym rozporządzeniu, świadczenie usług rozliczeniowych na rzecz członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii. Przewidziana w tym rozporządzeniu procedura uznawania kontrahentów oraz decyzja o równoważności przyczyniają się do osiągnięcia nadrzędnego celu rozporządzenia (UE) nr 648/2012, jakim jest zmniejszenie ryzyka systemowego poprzez rozszerzenie zakresu wykorzystania bezpiecznych i solidnych CCP do rozliczania kontraktów na instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym również wówczas, gdy dani CCP mają swoją siedzibę i uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w państwie trzecim.
- (2) Aby system prawny państwa trzeciego mógł zostać uznany za równoważny systemowi prawnemu Unii w odniesieniu do CCP, istotne skutki obowiązujących rozwiązań prawnych i nadzorczych powinny być równoważne z wymogami Unii pod względem osiąganych celów regulacyjnych. Celem niniejszej oceny równoważności jest zatem sprawdzenie, czy rozwiązania prawne i nadzorcze Dubai International Financial Centre (Międzynarodowego Centrum Finansowego w Dubaju, dalej „DIFC”) gwarantują, że kontrahenci centralni mający siedzibę w tym centrum i posiadający zezwolenie wydane przez to centrum nie narażają członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii na wyższy poziom ryzyka niż ten, na jaki mogliby być oni narażeni w przypadku korzystania z usług kontrahentów centralnych posiadających zezwolenie w Unii, a co za tym idzie, że nie powodują niedopuszczalnego poziomu ryzyka systemowego w Unii. Należy zatem w szczególności wziąć pod uwagę znacznie niższy poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową prowadzoną na rynkach finansowych, które są mniejsze od rynku finansowego Unii.
- (3) Zgodnie z art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, aby funkcjonujące w państwie trzecim rozwiązania prawne i nadzorcze dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie trzecim, zostały uznane za równoważne z rozwiązaniami ustanowionymi w tym rozporządzeniu, muszą być spełnione trzy warunki.
- (4) Po pierwsze CCP, którzy uzyskali zezwolenie w państwie trzecim, muszą spełniać prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (5) Na prawnie wiążące wymogi DIFC w odniesieniu do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym centrum, składają się: ustawa regulacyjna (*Regulatory Law*) z 2004 r. i ustawa o rynkach (*Markets Law*) z 2012 r. („regulacje DIFC”). Ich uzupełnienie stanowi zbiór przepisów Urzędu Regulacji Rynków Finansowych w Dubaju (Dubai Financial Services Authority, dalej „DFSA”), który zawiera moduł dotyczący posiadających zezwolenie instytucji rynkowych (Authorised Market Institutions, dalej „AMI”).
- (6) CCP posiadający siedzibę w DIFC muszą uzyskać zezwolenie DFSA na prowadzenie działalności jako AMI. Niniejsza decyzja dotyczy wyłącznie systemu mającego zastosowanie do AMI, które świadczą objętą zezwoleniem usługę finansową polegającą na prowadzeniu izby rozliczeniowej w DIFC. Aby uzyskać zezwolenie na prowadzenie działalności rozliczeniowej, AMI muszą spełniać szczegółowe wymagania określone przez DFSA oraz zawarte w zbiorze przepisów DFSA. AMI muszą świadczyć usługi rozliczeniowe w bezpieczny i skuteczny sposób oraz ostrożnie zarządzać ryzykiem związanym z prowadzoną działalnością i realizowanymi operacjami. Muszą również posiadać wystarczające zasoby finansowe, ludzkie i systemowe.
- (7) Regulacje DIFC w pełni wdrażają międzynarodowe standardy określone w zasadach dotyczących infrastruktury rynku finansowego (dalej „PFMI”) wydanych w kwietniu 2012 r. przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku ⁽²⁾ (dalej „CPSS”) oraz Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych (dalej „IOSCO”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.⁽²⁾ Z dniem 1 września 2014 r. Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku zmienił swoją nazwę na Komitet ds. Infrastruktury Płatniczej i Infrastruktury Rynku (dalej „CPMI”).

- (8) Regulacje DIFC zobowiązują również AMI do przyjęcia zasad i procedur wewnętrznych, które gwarantują spełnienie wszystkich istotnych wymogów i które są konieczne, aby prawidłowo uregulować świadczone przez nie usługi rozliczeniowe i rozrachunkowe. Przepis 5.6 dotyczący AMI przewiduje wymóg, zgodnie z którym zasady i procedury wewnętrzne muszą zawierać szczegółowe zapisy, w tym dotyczące przypadków niewykonania zobowiązania. Te zasady i procedury wewnętrzne, jak również wszelkie ich zmiany – zanim zostaną wdrożone – muszą zostać przedłożone DFSA. DFSA może odrzucić proponowane zasady lub zobowiązać AMI do wprowadzenia w nich zmian. Zgodnie z regulacjami DIFC wewnętrzne zasady AMI są prawnie wiążące i mogą być egzekwowane wobec członków i innych uczestników.
- (9) Struktura prawnie wiążących wymogów mających zastosowanie do AMI, które uzyskały zezwolenie w DIFC, jest zatem dwupoziomowa. Podstawowe zasady zawarte w zbiorze przepisów DFSA oraz w regulacjach DIFC wyznaczają wysokie standardy, których AMI muszą przestrzegać, aby uzyskać zezwolenie na świadczenie usług rozliczeniowych w DIFC (łącznie „zasady naczelne”). Te zasady naczelne stanowią pierwszy poziom prawnie wiążących wymogów obowiązujących w DIFC. Aby wykazać zgodność z zasadami naczelnymi, AMI zobowiązane są – na mocy przepisu 5.6 dotyczącego AMI „Zasady prowadzenia działalności” – do sformułowania swoich zasad i procedur wewnętrznych i przedłożenia ich DFSA celem zatwierdzenia, zanim zostaną wdrożone, przy czym DFSA może zapobiec ich wdrożeniu lub je odrzucić. Wspomniane zasady i procedury wewnętrzne stanowią drugi poziom wymogów obowiązujących w DIFC.
- (10) Ocena równoważności rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do AMI w DIFC powinna również uwzględniać skutki tych rozwiązań w zakresie ograniczania ryzyka, tj. poziom ryzyka, na jakie narażeni są członkowie rozliczający i systemy obrotu z siedzibą w Unii w związku z udziałem w tych podmiotach. Na skutki w zakresie ograniczania ryzyka ma wpływ zarówno poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową danych CCP, który zależy od wielkości rynku finansowego, na którym ci kontrahenci prowadzą działalność, jak i adekwatność mających do nich zastosowanie rozwiązań prawnych i nadzorczych służących obniżeniu poziomu tego ryzyka. Aby zapewnić równoważne skutki w zakresie ograniczania ryzyka, wymogi w tym zakresie w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na większych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest wyższy, muszą być bardziej surowe niż wymogi w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na mniejszych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest niższy.
- (11) Rynek finansowy, na którym AMI posiadające zezwolenie w DIFC prowadzą działalność rozliczeniową, jest znacznie mniejszy niż rynek, na którym prowadzą działalność CCP mający siedzibę w Unii. W okresie od 2011 r. obrót instrumentami pochodnymi lub rozliczanie tych instrumentów na tym rynku miały miejsce na niewielką skalę. W związku z tym dla członków rozliczających i systemów obrotu z siedzibą w Unii udział w CCP posiadających zezwolenie w DIFC wiąże się ze znacznie niższym ryzykiem niż w przypadku udziału w CCP posiadających zezwolenie w Unii.
- (12) Rozwiązania prawne i nadzorcze mające zastosowanie do CCP posiadających zezwolenie w DIFC można zatem uznać za równoważne w zakresie, w jakim pozwalają należycie ograniczać ów niższy poziom ryzyka. Zasady naczelne mające zastosowanie do tych CCP, których uzupełnienie stanowią obowiązujące w tych CCP zasady i procedury wewnętrzne, które przewidują wymóg zapewnienia zgodności z PFMI, ograniczają niższy poziom ryzyka w DIFC oraz zapewniają skutki w zakresie ograniczania ryzyka równoważne skutkom przewidzianym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.
- (13) Należy zatem uznać, że rozwiązania prawne i nadzorcze DIFC gwarantują, że AMI, które uzyskały zezwolenie w tym centrum, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (14) Zgodnie z drugim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze DIFC dotyczące CCP posiadających zezwolenie w tym centrum muszą przewidywać prowadzony na bieżąco skuteczny nadzór nad tymi CCP oraz prowadzone na bieżąco egzekwowanie prawa wobec tych CCP.
- (15) DFSA, jako organ sprawujący nadzór nad AMI, monitoruje AMI w DIFC, aby zapewnić przestrzeganie obowiązujących przepisów. DFSA przysługują wszechstronne uprawnienia do udzielania zezwoleń AMI oraz nakładania na nie kar, w tym m.in. uprawnienie do cofania zezwoleń udzielonych AMI oraz uprawnienie do nakładania na nie sankcji. Bieżący nadzór prowadzi DFSA. DFSA stosuje cykl nieprzerwanego zarządzania ryzykiem obejmujący identyfikację, ocenę, hierarchizację i ograniczanie ryzyka. Ustawa regulacyjna z 2004 r. przyznaje DFSA duże uprawnienia w zakresie egzekwowania ustanowionych przez ten urząd przepisów i zasad. DFSA jest uprawniony do prowadzenia dochodzeń w sprawie podejrzeń naruszenia ustanowionych przez niego zasad oraz przysługuje mu prawo prowadzenia kontroli, uzyskiwania – w trybie przymusowym – wglądu do ksiąg rachunkowych

i dokumentacji oraz zobowiązania osób fizycznych do udziału w przesłuchaniach pod przysięgą lub przyrzeczeniem. DFSA może m.in. nakładać kary finansowe, udzielać publicznych nagan oraz zakazywać osobom podejmowania działalności na terenie DIFC.

- (16) Należy zatem stwierdzić, że AMI posiadające zezwolenie w DIFC podlegają skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa.
- (17) Zgodnie z trzecim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze DIFC muszą przewidywać skuteczny równoważny system uznawania CCP, którzy uzyskali zezwolenie w ramach systemów prawnych państw trzecich (dalej „CCP z państw trzecich”).
- (18) CCP z państw trzecich, którzy pragną rozliczać instrumenty pochodne w DIFC, muszą złożyć do DFSA wniosek o uznanie. Kryteria i przebieg procedury uznawania określono w module dotyczącym uznawania.
- (19) Aby uzyskać uznanie, jurysdykcja, w której CCP ma siedzibę, musi posiadać wystarczająco solidny system regulacyjny, podobny do rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie w DIFC. Ponadto warunkiem pozytywnego rozpatrzenia wniosku CCP z państwa trzeciego wymagane jest uprzednie zawarcie porozumienia o współpracy między DIFC a właściwymi organami danego państwa trzeciego.
- (20) Należy zatem stwierdzić, że rozwiązania prawne i nadzorcze DIFC przewidują skuteczny równoważny system uznawania CCP z państw trzecich.
- (21) Podstawę niniejszej decyzji stanowią prawnie wiążące wymogi dotyczące AMI mające zastosowanie w DIFC na dzień przyjęcia niniejszej decyzji. Komisja powinna, we współpracy z ESMA, w dalszym ciągu regularnie monitorować zmiany ram prawnych i nadzorczych dotyczących AMI oraz spełnianie warunków, na podstawie których podjęto niniejszą decyzję.
- (22) Regularny przegląd rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie w DIFC do CCP posiadających zezwolenie w tym centrum nie powinien wykluczać możliwości przeprowadzenia przez Komisję szczegółowego przeglądu w dowolnym czasie poza terminem ogólnego przeglądu, w przypadku gdy rozwój sytuacji powoduje konieczność przeprowadzenia przez Komisję ponownej oceny równoważności stwierdzonej niniejszą decyzją. Taka ponowna ocena może prowadzić do uchylenia niniejszej decyzji.
- (23) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze DIFC, na które składają się regulacje DIFC (*DIFC Regulations*) i zbiór przepisów DFSA (*DFSA Rulebook*) i które mają zastosowanie do upoważnionych instytucji rynkowych (*Authorised Market Institutions*) posiadających zezwolenie w DIFC, uznaje się za równoważne wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2278**z dnia 15 grudnia 2016 r.****w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Zjednoczonych Emiratach Arabskich zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Procedura uznawania kontrahentów centralnych (dalej „CCP”) z siedzibą w państwach trzecich określonych w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 ma umożliwić CCP mającym siedzibę i posiadającym zezwolenie w państwach trzecich, których standardy regulacyjne są równoważne standardom ustanowionym we wskazanym rozporządzeniu, świadczenie usług rozliczeniowych na rzecz członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii. Przewidziana w tym rozporządzeniu procedura uznawania kontrahentów oraz decyzja o równoważności przyczyniają się do osiągnięcia nadrzędnego celu rozporządzenia (UE) nr 648/2012, jakim jest zmniejszenie ryzyka systemowego poprzez rozszerzenie zakresu wykorzystania bezpiecznych i solidnych CCP do rozliczania kontraktów na instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym również wówczas, gdy dani CCP mają swoją siedzibę i uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w państwie trzecim.
- (2) Aby system prawny państwa trzeciego mógł zostać uznany za równoważny systemowi prawnemu Unii w odniesieniu do CCP, istotne skutki obowiązujących rozwiązań prawnych i nadzorczych powinny być równoważne z wymogami Unii pod względem osiąganych celów regulacyjnych. Celem niniejszej oceny równoważności jest zatem sprawdzenie, czy rozwiązania prawne i nadzorcze Zjednoczonych Emiratów Arabskich (dalej „ZEA”) gwarantują, że CCP mający siedzibę i posiadający zezwolenie w tym państwie nie narażają członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii na wyższy poziom ryzyka niż ten, na jaki mogliby oni być narażeni w przypadku korzystania z usług CCP posiadających zezwolenie w Unii, a co za tym idzie, że nie powodują niedopuszczalnego poziomu ryzyka systemowego w Unii. Należy zatem w szczególności wziąć pod uwagę znacznie niższy poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową prowadzoną na rynkach finansowych, które są mniejsze od rynku finansowego Unii.
- (3) Zgodnie z art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, aby funkcjonujące w państwie trzecim rozwiązania prawne i nadzorcze dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie trzecim, zostały uznane za równoważne z rozwiązaniami ustanowionymi w tym rozporządzeniu, muszą być spełnione trzy warunki.
- (4) Po pierwsze CCP, którzy uzyskali zezwolenie w państwie trzecim, muszą spełniać prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (5) Na prawnie wiążące wymogi ZEA w odniesieniu do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie, składają się zarządzenia (dalej „zarządzenia”) wydane przez Urząd ds. Papierów Wartościowych i Towarów ZEA (Securities and Commodities Authority, dalej „SCA”). Wspomniane zarządzenia określają wymogi, które CCP muszą stale spełniać, aby móc świadczyć usługi rozliczeniowe w ZEA. Obejmują one decyzję nr 157/R z 2005 r., w której zdefiniowano agencję rozliczeniową, oraz decyzję zarządu SCA nr 11 z 2015 r., w której określono wymogi dotyczące CCP. CCP mający siedzibę w ZEA muszą uzyskać zezwolenie SCA.
- (6) SCA wydał zarządzenie (decyzja zarządu SCA nr 11 z 2015 r.) zobowiązujące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w ZEA, do stosowania się do zasad dotyczących infrastruktury rynku finansowego (dalej „PFMI”) wydanych w kwietniu 2012 r. przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozliczeniowych ⁽²⁾ oraz Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Z dniem 1 września 2014 r. Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku zmienił nazwę na Komitet ds. Infrastruktury Płatniczej i Infrastruktury Rynku.

- (7) Na podstawie tych zarządzeń CCP muszą przyjąć zasady i procedury wewnętrzne zapewniające zgodność z wszystkimi istotnymi wymogami i uwzględniające wszystkie istotne aspekty związane z ich funkcjami, w tym mechanizmy gwarantujące odpowiednie zarządzanie kredytami, płynnością i ryzykiem operacyjnym. Te zasady i procedury wewnętrzne muszą zostać zatwierdzone przez SCA. Ponadto wspomniane zasady i procedury wewnętrzne nie mogą zostać zmienione, jeżeli SCA sprzeciwi się planowanym zmianom. Zatwierdzeniu przez SCA podlegają również stosowane przez CCP metody obliczania zasobów finansowych oraz scenariusze testów warunków skrajnych.
- (8) Struktura prawnie wiążących wymogów mających zastosowanie do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w ZEA, jest zatem dwupoziomowa. Podstawowe zasady zawarte w zarządzeniach, zwłaszcza w decyzji zarządu SCA nr 11 z 2015 r., wyznaczają wysokie standardy, których CCP muszą przestrzegać, aby uzyskać zezwolenie na świadczenie usług rozliczeniowych w ZEA. Te zarządzenia stanowią pierwszy poziom prawnie wiążących wymogów obowiązujących w ZEA. Wewnętrzne zasady i procedury CCP stanowią drugi poziom prawnie wiążących wymogów obowiązujących w ZEA. SCA ocenia zgodność CCP z zarządzeniami i PFMI. Wspomniane zasady i procedury wewnętrzne stają się prawnie wiążące dla CCP po ich zatwierdzeniu przez SCA.
- (9) Ocena równoważności rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do CCP, którzy mają siedzibę w ZEA, powinna również uwzględniać skutki tych rozwiązań w zakresie ograniczania ryzyka, tj. poziom ryzyka, na jakie narażeni są członkowie rozliczający i systemy obrotu z siedzibą w Unii w związku z udziałem w tych podmiotach. Na skutki w zakresie ograniczania ryzyka ma wpływ zarówno poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową danych CCP, który zależy od wielkości rynku finansowego, na którym ci kontrahenci prowadzą działalność, jak i adekwatność mających do nich zastosowanie rozwiązań prawnych i nadzorczych służących obniżeniu poziomu tego ryzyka. Aby zapewnić równoważne skutki w zakresie ograniczania ryzyka, wymogi w tym zakresie w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na większych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest wyższy, muszą być bardziej surowe niż wymogi w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na mniejszych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest niższy.
- (10) Rynek finansowy, na którym CCP posiadający zezwolenie w ZEA prowadzą działalność rozliczeniową, jest znacznie mniejszy niż rynek, na którym prowadzą działalność CCP mający siedzibę w Unii. W ostatnich trzech latach łączna wartość transakcji na instrumentach pochodnych rozliczonych w ZEA stanowiła mniej niż 1 % łącznej wartości transakcji na instrumentach pochodnych rozliczonych w Unii. W związku z tym dla członków rozliczających i systemów obrotu z siedzibą w Unii udział w CCP mających siedzibę w ZEA wiąże się ze znacznie niższym ryzykiem niż w przypadku udziału w CCP posiadających zezwolenie w Unii.
- (11) Rozwiązania prawne i nadzorcze mające zastosowanie do CCP, którzy mają siedzibę w ZEA, można zatem uznać za równoważne w zakresie, w jakim pozwalają należycie ograniczać ów niższy poziom ryzyka. Zasady naczelne mające zastosowanie do CCP posiadających zezwolenie w ZEA, których uzupełnienie stanowią zasady i procedury wewnętrzne wdrażające PFMI, ograniczają niższy poziom ryzyka w ZEA oraz zapewniają skutki w zakresie ograniczania ryzyka równoważne skutkom przewidzianym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.
- (12) Należy zatem uznać, że rozwiązania prawne i nadzorcze ZEA gwarantują, że CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (13) Zgodnie z drugim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze ZEA dotyczące CCP posiadających zezwolenie w tym państwie muszą przewidywać prowadzony na bieżąco skuteczny nadzór nad tymi CCP oraz prowadzone na bieżąco egzekwowanie prawa wobec tych CCP.
- (14) Nadzór nad CCP, którzy uzyskali zezwolenie w ZEA, prowadzi SCA. SCA jest uprawniony do stałego monitorowania przestrzegania przez CCP prawnie wiążących wymogów, które mają do nich zastosowanie. W tym względzie SCA może żądać od CCP informacji, przeprowadzać kontrole na miejscu, wydawać polecenia usunięcia naruszeń lub potencjalnych naruszeń wymogów ostrożnościowych lub zaprzestania praktyk, które stoją w sprzeczności z prawidłowym funkcjonowaniem rynków finansowych, oraz nakazywać CCP wprowadzenie mechanizmów kontroli wewnętrznej lub środków kontroli ryzyka. SCA może również odwoływać członków kierownictwa, niektórych członków poszczególnych komisji oraz innych członków personelu CCP. Ponadto SCA

ma prawo cofnąć udzielone CCP zezwolenie. SCA może także podejmować działania dyscyplinarne wobec CCP oraz nakładać na nich grzywny za nieprzestrzeganie prawnie wiążących wymogów, które mają do nich zastosowanie.

- (15) Należy zatem stwierdzić, że CCP posiadający zezwolenie w ZEA podlegają skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa.
- (16) Zgodnie z trzecim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze ZEA muszą przewidywać skuteczny równoważny system uznawania CCP, którzy uzyskali zezwolenie w ramach systemów prawnych państw trzecich (dalej „CCP z państw trzecich”).
- (17) SCA może uznać CCP, którzy uzyskali zezwolenie w państwach trzecich, których rozwiązania prawne i nadzorcze wywierają skutki podobne do skutków, jakie mają rozwiązania prawne i nadzorcze obowiązujące w ZEA. Ponadto CCP z państw trzecich mogą zostać objęci skutecznym nadzorem zapewniającym zgodność z mającymi zastosowanie rozwiązaniami prawnymi i nadzorczymi. Warunkiem uznania CCP jest również zawarcie protokołu ustaleń między ZEA a właściwym organem nadzoru z państwa trzeciego, w którym siedzibę ma CCP ubiegający się o uznanie.
- (18) Należy zatem stwierdzić, że rozwiązania prawne i nadzorcze ZEA przewidują skuteczny równoważny system uznawania CCP z państw trzecich.
- (19) Podstawę niniejszej decyzji stanowią prawnie wiążące wymogi dotyczące CCP mające zastosowanie w ZEA na dzień przyjęcia niniejszej decyzji. Komisja powinna, we współpracy z ESMA, w dalszym ciągu regularnie monitorować zmiany ram prawnych i nadzorczych dotyczących CCP w ZEA oraz spełnianie warunków, na podstawie których podjęto niniejszą decyzję.
- (20) Regularny przegląd rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie w ZEA do CCP posiadających zezwolenie w tym państwie nie powinien wykluczać możliwości przeprowadzenia przez Komisję szczegółowego przeglądu w dowolnym czasie poza terminem ogólnego przeglądu, w przypadku gdy rozwój sytuacji powoduje konieczność przeprowadzenia przez Komisję ponownej oceny równoważności stwierdzonej niniejszą decyzją. Taka ponowna ocena może prowadzić do uchylenia niniejszej decyzji.
- (21) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze ZEA, na które składają się zarządzenia wydane przez Urząd ds. Papierów Wartościowych i Towarów ZEA (Securities and Commodities Authority, SCA), uzupełnione zasadami dotyczącymi infrastruktury rynku finansowego stosowanymi na mocy decyzji zarządu SCA nr 11 z 2015 r., i które mają zastosowanie do CCP posiadających zezwolenie w tym państwie, uznaje się za równoważne wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNKER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2279**z dnia 15 grudnia 2016 r.****zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2016/2122 w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w niektórych państwach członkowskich***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 8835)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2122 ⁽³⁾ została przyjęta w związku z wystąpieniem ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w gospodarstwach w Danii, Niemczech, na Węgrzech, w Niderlandach, Austrii i Szwecji („dane państwa członkowskie”) oraz ustanowieniem obszarów zapowietrzonych i zagrożonych przez właściwe organy danych państw członkowskich zgodnie z dyrektywą Rady 2005/94/WE ⁽⁴⁾.
- (2) W decyzji wykonawczej (UE) 2016/2122 przewiduje się, że obszary zapowietrzzone i zagrożone ustanowione przez dane państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE powinny obejmować co najmniej obszary wymienione jako obszary zapowietrzzone i zagrożone w załączniku do wspomnianej decyzji wykonawczej.
- (3) Po wystąpieniu kolejnych ognisk grypy ptaków podtypu H5N8 w Niemczech, na Węgrzech i w Holandii, oraz ognisk tej choroby we Francji i w Polsce, zmieniono załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2016/2122 w drodze decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/2219 ⁽⁵⁾ w celu zmiany obszarów wymienionych w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2016/2122 poprzez uwzględnienie nowej sytuacji epidemiologicznej w Unii i ustanowienie nowych obszarów zapowietrzonych i zagrożonych przez właściwe organy tych państw członkowskich zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE.
- (4) Od momentu zmiany decyzji wykonawczej (UE) 2016/2122 w drodze decyzji wykonawczej (UE) 2016/2219 Niemcy zgłosiły Komisji wystąpienie ogniska grypy ptaków podtypu H5N8 w gospodarstwie, w którym ptaki żyjące w niewoli utrzymuje się poza obszarami wymienionymi obecnie w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2016/2122, w których utrzymywany jest drób lub inne ptaki żyjące w niewoli, oraz podjęły niezbędne środki wymagane na podstawie dyrektywy 2005/94/WE, w tym ustanowiły obszary zapowietrzzone i zagrożone wokół tego ogniska.
- (5) Ponadto od momentu daty zmiany decyzji wykonawczej (UE) 2016/2122 w drodze decyzji wykonawczej (UE) 2016/2219 Francja zgłosiła Komisji wystąpienie dalszych ognisk grypy ptaków podtypu H5N8 w gospodarstwach poza obszarami wymienionymi obecnie w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2016/2122, w których utrzymywany jest drób, oraz podjęła niezbędne środki wymagane na podstawie dyrektywy 2005/94/WE, w tym ustanowiła obszary zapowietrzzone i zagrożone wokół tych ognisk.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2122 z dnia 2 grudnia 2016 r. w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 329 z 3.12.2016, s. 75).⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylająca dyrektywę 92/40/EWG (Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16).⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2219 z dnia 8 grudnia 2016 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2016/2122 w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 334 z 9.12.2016, s. 52).

- (6) Ponadto od momentu zmiany decyzji wykonawczej (UE) 2016/2122 w drodze decyzji wykonawczej (UE) 2016/2219 również Węgry zgłosiły Komisji wystąpienie kolejnych ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 na swoim terytorium. Uwzględniając dalszy rozwój sytuacji epidemiologicznej na Węgrzech, konieczne jest rozszerzenie obszarów obecnie ustanowionych przez to państwo członkowskie jako obszary zapowietrzane i zagrożone zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE.
- (7) We wszystkich tych przypadkach Komisja zbadała środki wprowadzone przez Niemcy, Francję i Węgry zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE i uznaje, że granice obszarów zapowietrzonych i zagrożonych ustanowionych przez właściwe organy tych państw członkowskich znajdują się w wystarczającej odległości od gospodarstw, w których potwierdzono ognisko wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8.
- (8) W celu zapobieżenia niepotrzebnym zakłóceniom w handlu wewnątrz Unii, a także aby uniknąć wprowadzenia przez państwa trzecie nieuzasadnionych barier w handlu, konieczne jest niezwłoczne określenie na poziomie Unii, we współpracy z Niemcami, Francją i Węgrami, nowych obszarów zapowietrzonych i zagrożonych ustanowionych w tych państwach członkowskich zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE. W związku z tym w przypadku tych państw członkowskich należy zmienić obszary obecnie wymienione w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2016/2122.
- (9) W związku z tym należy zmienić załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2016/2122, aby zaktualizować podział na obszary na poziomie Unii w celu uwzględnienia nowych obszarów zapowietrzonych i zagrożonych oraz czasu trwania ograniczeń mających na nich zastosowanie.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2016/2122.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2016/2122 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2016/2122 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części A wpisy dla Niemiec, Francji i Węgier otrzymują brzmienie:

„Państwo członkowskie: Niemcy

Obszar obejmujący:	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE
In der Gemeinde Neukloster die Ortsteile — Neuhof — Nevern — Neukloster (davon nur betroffen die Straßen Feldstraße beginnend ab Einfahrt Blumenstraße Richtung Neuhof, Blumenstraße, Hopfenbachstraße, Wiesenweg, Hechtskuhl, Gänsekuhl, Pernieker Straße in Richtung Perniek ab Ausfahrt Hopfenbachstraße)	21.12.2016
In der Gemeinde Glasin die Ortsteile — Perniek — Pinnowhof	21.12.2016
In der Gemeinde Züsow die Ortsteile — Züsow — Tollow	21.12.2016
In der Gemeinde Quedlinburg die Ortsteile — Quarmbeck — Bad Suderode — Gernrode	19.12.2016
In der Gemeinde Ballenstedt der Ortsteil — Ortsteil Rieder	19.12.2016
In der Gemeinde Thale die Ortsteile — Ortsteil Neinstedt — Ortsteil Stecklenberg	19.12.2016
Stadt Ueckermünde	17.12.2016
Gemeinde Grambin	17.12.2016
In der Gemeinde Liepgarten der Ortsteil — Liepgarten	17.12.2016
In der Gemeinde Demen der Ort und die Ortsteile — Demen — Kobande — Venzkow	17.12.2016

Obszar obejmujący:	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE
Hochtaunuskreis — Die Stadt Königstein — In der Stadt Kronberg die Gemarkungen Kronberg, Schönberg und der nordwestlich der Bebauungsgrenze gelegene Teil der Gemarkung Oberhöchstadt	23.12.2016
Main-Taunus-Kreis — In der Stadt Bad Soden die Gemarkungen Altenhain und Neuenhain — das nordwestlich der Landesstraße 3015 gelegene Gebiet der Stadt Schwalbach am Taunus	23.12.2016”

„Państwo członkowskie: Francja

Obszar obejmujący:	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE
Les municipalités suivantes dans les départements du Tarn, du Tarn et Garonne et de l'Aveyron (foyers ALMAYRAC et LACAPELLE): ALMAYRAC, BOURNAZEL, CARMAUX, COMBEFA, CORDES-SUR-CIEL, LABASTIDE-GABAUSSE, LACAPELLE-SEGALAR, LAPARROUQUIAL, MONESTIES, MOUZIEYS-PANENS, SAINT-BENOIT-DE-CARMAUX, SAINTE-GEMME, SAINT MARCEL CAMPES, SAINT MARTIN LAGUEPIE, SALLES, LE SEGUR, TREVIEN, VIRAC	6.1.2017
Les municipalités suivantes dans les départements des Pyrénées atlantiques et des Hautes Pyrénées (foyer IBOS): GER et IBOS	2.1.2017
Les municipalités suivantes dans le département du Lot-et-Garonne (foyer MONBAHUS): MONBAHUS, MONVIEL, SEGALAS	2.1.2017
Les municipalités suivantes dans le département du Gers (Foyer MONLEZUN): MONLEZUN, PALLANNE, RICOURT, SAINT-JUSTIN	2.1.2017
Les municipalités suivantes dans le département du Gers (foyer EAUZE BEAUMONT): EAUZE, LAURAET, BEAUMONT, MOUCHAN	2.1.2017”

„Państwo członkowskie: Węgry

Obszar obejmujący:	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE
Északon a Bugacot Móricgáttal összekötő 54105-ös úton haladva az 54102 és 54105 elágazástól 3km Délnyugat felé haladva a Tázlárt Kiskunmajsával összekötő 5405-ös út felé, az 5405-ös úton Tázlártól 9 km-re a Kiskörösi/Kiskunmajsai Járások határától 0,8 km Kelet felé haladva Szank belterület határától 0,5 km	2.1.2017

Obszar obejmujący:	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE
Dél felé haladva a Szankot felől az 5405-ös út felé tartó út és az 5405-ös út elágazási pontja. Dél felé haladva az 5402-es út felé Kiskunmajsa belterület határától 3,5 km az 5402-es út mentén távolodva Kiskunmajsától. Délkeleti irányban az 5409-es út Kiskunmajsa belterület határától 5 km Dél-Délkelet felé haladva az 5405-ös út felé az 5405-ös és az 5442-es út elágazásától nyugat felé 0,5 km Déli irányba haladva a megyehatárig A megyehatár mentén haladva délkelet, majd 3 km után észak felé az 54 11-es útig A megyehatár 5411-es úttól 6 km -re lévő töréspontjától déli irányban 1,5 km A megyehatár következő töréspontja előtt 0,4 km A megyehatáron haladva északnyugat felé haladva 4km-t majd északkelet felé haladva az M5 autópályától 3 km Nyugat felé haladva az 5405-ös úton Jászszenzlászló belterület határától 1km Dél felé haladva 1km, majd északnyugat felé haladva 1 km, majd észak felé haladva az 5405-ös útig Az 5405-ös úton Móricgát felé haladva a következő töréspontig Északkelet felé haladva 2 km, majd északnyugat felé haladva a kiindulópontig, valamint Csongrád megye Mórahalom és Kistelek járásainak az N46,458679 és az E19,873816; és az N46,415988 és az E19,868078; és az N46,4734 és az E20,1634, és az N46,540227, E19,816115 és az N46,469738 és az E19,8422, és az N46,474649 és az E19,866126, és az N46,406722 és az E19,864139, és az N46,411634 és az E19,883893, és az N46,630573 és az E19,536706, és az N46,628228 és az E19,548682, és az N46,63177 és az E19,603322, és az N46,626579 és az E19,652752, és az N46,568135 és az E19,629595, és az N46,593654 és az E19,64934, és az N46,567552 és az E19,679839, és az N46,569787 és az E19,692051, és az N46,544216 és az E19,717363, és az N46,516493 és az E19,760571, és az N46,555731 és az E19,786764, és az N46,5381 és az E19,8205, és az N46,5411 és az E19,8313, és az N 46,584928 és az E19,675551, és az N46,533851 és az E 19,811515, és az N46,47774167 és az E19,86573056, és az N46,484255 és az E19,792816, és az N46,615774 és az E19,51889, és az N46,56963889 és az E19,62801111, és az N46.55130833 és az E19.67718611, és az	

Obszar obejmujący:	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE
N46.580685 és az E19.591378, és az N46.580685 és az E19.591378, és az N46.674795 és az E19.501413, és az N46.672415 és az E19.497671, és az N46.52703 és az E19.75514, és az N46.623383 és az E19.435333, és az N46.55115 és az E19.67295, és az N46.533444 és az E19.868219, és az N46.523853 és az E19.885318, és az N46.535252 és az E19.808912, és az N46.59707 és az E19.45574, és az N46.65772 és az E19.525666, és az N46.593111 és az E19.492923, és az N46.639516 és az E19.542554, és az N46.594811 és az E19.803715, és az N46.5460333 és az E19.77916944, és az N46.57636389 és az E19.58059444 és az N46.676398 és az E19.505054, és az N46.38947 és az E19.858711, és az N46.58072 és az E19.74044, és az N46.6109778 és az E19.88599722, és az N46.674375, és az E19.496807, és az N46.675336, és az E19.498997 és az N46.665379 és az E19.489808 és az N46.496419 és az E19.911004, és az N46.620021 és az E19.552464, és az N46.3869556, és az E19.77618056, és az N46.5460333 és az E19.77916944, és az N46.551986 és az E19.79999 és az N46.46118056 és az E19.71168333, és az N46.48898611 és az E19.88049444, és az N46.53697222, és az E19.68341111, és az N46.591604, és az E19.49531, és az N46.5171417 és az E19.67016111, és az N46.5158, és az E19.67768889, és az N46.52391944 és az E19.68843889 és az N46.53138889 és az E19.62005556, és az N46.4061972 és az E19.73322778, és az N46.52827778 és az E19.64308333, és az N46.533121 és az E19.518341, és az N46.574084 és az E19.740144, és az N46.553554 és az E19.75765, és az N46.657184 és az E19.531355, és az N46.5618333 és az E19.76470278, és az N46.516606 és az E19.886638, és az N46.551673 és az E19.491094, és az N46.551723 és az E19.779836, és az N46.603375, és az E19.90755278, és az N46.547736, és az E19.535668, és az N46.544789 és az E19.516968, és az N46.550743 és az E19.496889, és az N46.382844 és az E19.86408, és az N46.57903611 és az E19.72372222, és az N46.590227, és az E19.710753, és az N46.521458 és az E19.642231, és az N46.579435 és az E19.464347, és az N46.616864 és az E19.548472, és az N46.50325556 és az E19.64926389, és az N46.518133 és az E19.6784, és az N46.557763 és az E19.901849 és az N46.484193 és az E19.69385, és az N46.52626111 és az E19.64352778 és az N46.500159 és az E19.655886 és az N46.5957889 és az E19.87722778 és az N46.589767 és az E19.753633 és az N46.5886056 és az E19.88189167 GPS koordináták által meghatározott pontok körüli 3 km sugarú körön belül eső részei	
Bács-Kiskun megye Kiskunfélegyházi, Kecskeméti és Kiskunmajsai járásának az N46.682422 és az E19.638406, az N46.685278 és az E19.64, valamint az N46.689837 és az E19.674396 GPS-koordináták által meghatározott pontok körüli 3 km sugarú körön belül eső részei, továbbá Móricgát-Erdőszéplak település teljes belterülete	23.12.2016
Bács-Kiskun megye Kiskunhalasi járásának az N46.268418 és az E19.573609, az N46.229847 és az E19.619350, az N46.241335 és az E19.555281, valamint az N46.244069 és az E19.555064 GPS-koordináták által meghatározott pontok körüli 3 km sugarú körön belül eső részei, valamint Kelebia-Újfalu település teljes belterülete	5.1.2017
Csongrád megye Mórahalom járásának az N46.342763 és az E19.886990, és az N46.3632 és az E19.8754, és az N46.362391 és az E19.889445, valamint az N46.342783 és az E19.802446 GPS-koordináták által meghatározott pontok körüli 3 km sugarú körön belül eső részei, valamint Forráskút, Üllés és Bordány települések teljes beépített területe	30.12.2016
Jász-Nagykun-Szolnok megye Kunszentmártoni és Mezőtúri járásának az N46.8926211 és az E20.367360, valamint az N46.896193 és az E20.388287 GPS-koordináták által meghatározott pontok körüli 3 km sugarú körön belül eső részei	16.12.2016

Obszar obejmujący:	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE
Bács-Kiskun megye Kiskunfélegyházi és Kecskeméti járásának az N46.665317 és az E19.805388, az N46.794889 és az E19.817377, az N46.774805 és az E19.795087, valamint az N46.762825 és az E19.857375 GPS-koordináták által meghatározott pontok körüli 3 km sugarú körön belül eső részei	31.12.2016
Békés megye Sarkadi járásának az N46.951822 és az E21.603480 GPS-koordináták által meghatározott pont körüli 3 km sugarú körön belül eső részei	23.12.2016
Csongrád megye Szentesi járásának az N46.682909 és az E20.33426, valamint az N46.619294 és az E20.390083 GPS-koordináták által meghatározott pontok körüli 3 km sugarú körön belül eső részei	24.12.2016
Békés megye Orosházi, Mezőkovácsházi és Békéscsabai járásának az N46.599129 és az E21.02752, az N46.595641 és az E21.028533, az N46.54682222 és az E20.8927, valamint az N46.654794 és az E20.948188 GPS-koordináták által meghatározott pontok körüli 3 km sugarú körön belül eső részei, valamint Szabadkígyós és Medgyesbodzás-Gábortelep települések teljes belterülete	27.12.2016
Bács-Kiskun megye Kiskunfélegyházi járásának, valamint Csongrád megye Kisteleki járásának az N46.544052 és az E19.968252, valamint az N46.485451 és az E20.027345 GPS-koordináták által meghatározott pontok körüli 3 km sugarú körön belül eső részei	28.12.2016
Csongrád megye Szegedi, Hódmezővásárhelyi és Makói járásának az N46.306591 és az E20.268039 GPS-koordináták által meghatározott pont körüli 3 km sugarú körön belül eső részei	27.12.2016
Békés megye Gyomaendrődi járásának az N46.992986 és az E20.888836 GPS-koordináták által meghatározott pont körüli 3 km sugarú körön belül eső részei	31.12.2016
Békés megye Orosházi járásának az N46.5953 és az E20.62686 GPS-koordináták által meghatározott pont körüli 3 km sugarú körön belül eső részei, valamint Orosháza-Szentetornya település belterülete, valamint Orosháza-Rákóczi-telep és Orosháza-Gyopárosfürdő települések belterületének a 4406-os és a 47-es utaktól északra és nyugatra eső belterülete	2.1.2017
Jász-Nagykún Szolnok megye Kunszentmártoni járásának és Bács-Kiskun megye Tiszakécskei járásának az N46.853433 és az E20.139858 GPS-koordináták által meghatározott pont körüli 3 km sugarú körön belül eső részei	2.1.2017
Csongrád megye Szegedi járásának az N46.151747 és az E20.290045 GPS-koordináták által meghatározott pont körüli 3 km sugarú körön belül eső részei	5.1.2017"

2) w części B wpisy dla Niemiec, Francji i Węgier otrzymują brzmienie:

„Państwo członkowskie: Niemcy

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
Die Gemeinde Kirch Mulsow gesamt	30.12.2016
In der Gemeinde Jürgenshagen die Ortsteile — Klein Sein — Moltenow — Klein Gnemern — Ulrikenhof	30.12.2016
In der Gemeinde Bernitt die Ortsteile — Glambeck — Jabelitz — Göllin — Käterhagen — Neu Käterhagen — Hermannshagen	30.12.2016
In der Gemeinde Cariner Land der Ortsteil — Klein Mulsow	30.12.2016
In der Gemeinde Jesendorf die Ortsteile — Büschow — Neperstorf	30.12.2016
In der Gemeinde Warin die Ortsteile — Allwardthof — Mankmoos — Neu Pennewitt — Pennewitt	30.12.2016
In der Gemeinde Benz die Ortsteile — Benz — Gamehl — Goldebee — Kalsow — Warkstorf	30.12.2016
In der Gemeinde Lübow der Ortsteil — Levetzow	30.12.2016
In der Gemeinde Hornstorf die Ortsteile — Hornstorf — Kritzow — Rohlstorf — Rüggow	30.12.2016

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
In der Gemeinde Neuburg die Ortsteile — Hagebök — Ilow — Kartlow — Lischow — Madsow — Nantrow — Neu Farpen — Neu Nantrow — Neuburg — Neuendorf — Steinhausen — Tatow — Vogelsang — Zarnekow	30.12.2016
In der Gemeinde Neukloster die Ortsteile — Neukloster — Rügkamp — Ravensruh — Sellin	30.12.2016
In der Gemeinde Lübberstorf die Ortsteile — Lübberstorf — Lüdersdorf — Neumühle	30.12.2016
In der Gemeinde Glasin die Ortsteile — Babst — Glasin — Groß Tessin — Poischendorf — Strameuß — Warnkenhagen	30.12.2016
In der Gemeinde Passe die Ortsteile — Alt Poorstorf — Goldberg — Höltingsdorf — Neu Poorstorf — Passee — Tüzen	30.12.2016
In der Gemeinde Züsow die Ortsteile — Bäbelin — Teplitz — Wakendorf	30.12.2016

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
In der Gemeinde Neukloster die Ortsteile — Neuhoof — Nevern — Neukloster (davon nur betroffen die Straßen Feldstraße beginnend ab Einfahrt Blumenstraße Richtung Neuhoof, Blumenstraße, Hopfenbachstraße, Wiesenweg, Hechtskuhl, Gänsekuhl, Pernieker Straße in Richtung Perniek ab Ausfahrt Hopfenbachstraße)	od 22.12.2016 do 30.12.2016
In der Gemeinde Glasin die Ortsteile — Perniek — Pinnowhoof	od 22.12.2016 do 30.12.2016
In der Gemeinde Züsow die Ortsteile — Züsow — Tollow	od 22.12.2016 do 30.12.2016
Gemeinde Ditfurt	28.12.2016
In der Stadt Quedlinburg die Ortsteile — Gersdorfer Burg — Morgenrot — Münchenhof — Quarmbeck	28.12.2016
In der Stadt Ballenstedt die Ortsteile — Asmusstedt — Badeborn — Opperde — Radisleben — Rieder	28.12.2016
In der Stadt Harzgerode die Ortsteile — Hänichen — Mägdesprung	28.12.2016
In der Gemeinde Blankenburg die Orte und Ortsteile — Timmenrode — Wienrode	28.12.2016
In der Stadt Thale die Ortsteile — Friedrichsbrunn — Neinstedt — Warnstedt — Weddersleben — Westerhausen	28.12.2016

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
In der Stadt Torgelow der Ortsteil — Torgelow–Holländerei	26.12.2016
In der Stadt Eggesin mit dem Ortsteil — Hoppenwalde sowie den Wohnsiedlungen — Eggesiner Teerofen — Gumnitz (Gumnitz Holl und Klein Gumnitz) — Karpin	26.12.2016
In der Stadt Ueckermünde die Ortsteile — Bellin — Berndshof	26.12.2016
Gemeinde Mönkebude	26.12.2016
Gemeinde Leopoldshagen	26.12.2016
Gemeinde Meiersberg	26.12.2016
In der Gemeinde Liepgarten die Ortsteile — Jädkemühl — Starkenloch	26.12.2016
In der Gemeinde Luckow die Ortsteile — Luckow — Christiansberg	26.12.2016
Gemeinde Vogelsang–Warsin	26.12.2016
In der Gemeinde Lübs die Ortsteile — Lübs — Annenhof — Millnitz	26.12.2016
In der Gemeinde Ferdinandshof die Ortsteile — Blumenthal — Louisenhof — Sprengersfelde	26.12.2016
Die Stadt Wolgast und die Ortsteile — Buddenhagen — Hohendorf — Pritzier — Schlaense — Tannenkamp	21.12.2016

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
In der Hansestadt Greifswald die Stadtteile — Fettenvorstadt — Fleischervorstadt — Industriegebiet — Innenstadt — Nördliche Mühlenvorstadt — Obstbaumsiedlung — Ostseeviertel — Schönwalde II — Stadtrandsiedlung — Steinbeckervorstadt — südliche Mühlenstadt	21.12.2016
In der Hansestadt Greifswald die Stadtteile — Schönwalde I — Südstadt	21.12.2016
In der Hansestadt Greifswald die Stadtteile — Friedrichshagen — Ladebow — Insel Koos — Ostseeviertel — Riems — Wieck — Eldena	21.12.2016
In der Gemeinde Groß Kiesow die Ortsteile — Kessin — Krebsow — Schlagtow — Schlagtow Meierei	21.12.2016
In der Gemeinde Karlsburg die Ortsteile — Moeckow — Zarnekow	21.12.2016
In der Gemeinde Lühmannsdorf die Ortsteile — Lühmannsdorf — Brüssow — Giesekehagen — Jagdkrug	21.12.2016
In der Gemeinde Wrangelsburg die Ortsteile — Wrangelsburg — Gladrow	21.12.2016
In der Gemeinde Züssow der Ortsteil — Züssow	21.12.2016

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
In der Gemeinde Neuenkirchen die Ortsteile — Neuenkirchen — Oldenhagen — Wampen	21.12.2016
In der Gemeinde Wackerow die Ortsteile — Wackerow — Dreizehnhausen — Groß Petershagen — Immenhorst — Jarmshagen — Klein Petershagen — Steffenshagen	21.12.2016
In der Gemeinde Hinrichshagen die Ortsteile — Hinrichshagen — Feldsiedlung — Heimsiedlung — Chausseesiedlung — Hinrichshagen Hof I und II — Neu Ungnade	21.12.2016
In der Gemeinde Mesekehagen der Ortsteil — Broock	21.12.2016
In der Gemeinde Levenhagen die Ortsteile — Levenhagen — Alt Ungnade — Boltenhagen — Heilgeisthof	21.12.2016
In der Gemeinde Diedrichshagen die Ortsteile — Diedrichshagen — Guest	21.12.2016
In der Gemeinde Brünzow die Ortsteile — Brünzow — Klein Ernthof — Kräpelin — Stielow — Stielow Siedlung — Vierow	21.12.2016
In der Gemeinde Hanshagen der Ortsteil — Hanshagen	21.12.2016

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
In der Gemeinde Katzow die Ortsteile — Katzow — Netzeband	21.12.2016
In der Gemeinde Kemnitz die Ortsteile — Kemnitz — Kemnitzerhagen — Kemnitz Meierei — Neuendorf — Neuendorf Ausbau — Rappenhagen	21.12.2016
In der Gemeinde Loissin die Ortsteile — Gahlkow — Ludwigsburg	21.12.2016
Gemeinde Lubmin gesamt	21.12.2016
In der Gemeinde Neu Boltenhagen die Ortsteile — Neu Boltenhagen — Loddmannshagen	21.12.2016
In der Gemeinde Rubenow die Ortsteile — Rubenow — Groß Ernsthof — Latzow — Nieder Voddow — Nonnendorf — Rubenow Siedlung — Voddow	21.12.2016
In der Gemeinde Wusterhusen die Ortsteile — Wusterhusen — Gustebin — Pritzwald — Konerow — Stevelin	21.12.2016
Gemeinde Kenz-Küstrow ohne die im Sperrbezirk liegenden Ortsteile	20.12.2016
In der Gemeinde Löbnitz die Ortsteile — Saatel — Redebas — Löbnitz — Ausbau Löbnitz	20.12.2016

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
In der Gemeinde Divitz–Spoldershagen die Ortsteile — Divitz — Frauendorf — Wobbelkow — Spoldershagen	20.12.2016
Stadt Barth : restliches Gebiet außerhalb des Sperrbezirks	20.12.2016
In der Gemeinde Fuhlendorf die Ortsteile — Fuhlendorf — Bodstedt — Gut Glück	20.12.2016
Gemeinde Pruchten gesamt	20.12.2016
Gemeinde Ostseebad Zingst gesamt	20.12.2016
In der Hansestadt Stralsund die Stadtteile — Voigdehagen — Andershof — Devin	22.12.2016
In der Gemeinde Wendorf die Ortsteile — Zitterpenningshagen — Teschenhagen	22.12.2016
Gemeinde Neu Bartelshagen gesamt	20.12.2016
Gemeinde Groß Kordshagen gesamt	20.12.2016
In der Gemeinde Kummerow der Ortsteil — Kummerow–Heide	20.12.2016
Gemeinde Groß Mohrdorf : Großes Holz westlich von Kinnbackenhagen ohne Ortslage Kinnbackenhagen	20.12.2016
In der Gemeinde Altenpleen die Ortsteile — Nisdorf — Günz — Neuenpleen	20.12.2016
Gemeinde Velgast : Karniner Holz und Bussiner Holz nördlich der Bahnschiene sowie Ortsteil Manschenhagen	20.12.2016
Gemeinde Karnin gesamt	20.12.2016
In der Stadt Grimmen die Ortsteile — Hohenwarth — Stoltenhagen	22.12.2016

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
In der Gemeinde Wittenhagen die Ortsteile — Glashagen — Kakernehl — Wittenhagen — Windebrak	22.12.2016
In der Gemeinde Elmenhorst die Ortsteile — Bookhagen — Elmenhorst — Neu Elmenhorst	22.12.2016
Gemeinde Zarrendorf gesamt	22.12.2016
In der Gemeinde Süderholz die Ortsteile — Griebenow — Dreizehnhausen — Kreutzmannshagen	21.12.2016
In der Gemeinde Süderholz die Ortsteile — Willershusen — Wüst Eldena — Willerswalde — Bartmannshagen	22.12.2016
In der Gemeinde Sundhagen alle nicht im Sperrbezirk befindlichen Ortsteile	22.12.2016
Gemeinde Lietzow gesamt	22.12.2016
Stadt Sassnitz : Gemeindegebiet außerhalb des Sperrbezirkes	22.12.2016
Gemeinde Sagard gesamt	22.12.2016
In der Gemeinde Glowe die Ortsteile — Polchow — Bobbin — Spyker — Baldereck	22.12.2016
Gemeinde Seebad Lohme gesamt	22.12.2016
In der Gemeinde Garz/Rügen — auf der Halbinsel Zudar ein Uferstreifen von 500 m Breite östlich von Glewitz zwischen Fähranleger und Palmer Ort	21.12.2016
In der Gemeinde Garz/Rügen der Ortsteil — Glewitz	22.12.2016

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
In der Gemeinde Gustow die Ortsteile — Prosnitz — Sissow	22.12.2016
In der Gemeinde Poseritz der Ortsteil — Venzvitz	22.12.2016
In der Gemeinde Ostseebad Binz der Ortsteil — Prora	22.12.2016
In der Gemeinde Gneven der Ortsteil — Vorbeck	26.12.2016
In der Gemeinde Langen Brütz der Ortsteil — Kritzow	26.12.2016
In der Gemeinde Barnin die Orte, Ortsteile und Ortslagen — Barnin — Hof Barnin	26.12.2016
In der Gemeinde Bülow der Ort und Ortsteile — Bülow — Prestin — Runow	26.12.2016
In der Gemeinde Stadt Crivitz die Orte und Ortsteile — Augustenhof — Basthorst — Crivitz, Stadt — Gädebehn — Kladow — Muchelwitz — Bahnstrecke — Wessin — Badegow — Radepohl	26.12.2016
In der Gemeinde Demen der Ortsteil — Buerbeck	26.12.2016
In der Gemeinde Zapel der Ort und die Ortsteile — Zapel — Zapel-Hof — Zapel-Ausbau	26.12.2016

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
In der Gemeinde Friedrichsruhe die Ortsteile — Goldenbow — Ruthenbeck — Neu Ruthenbeck und Bahnhof	26.12.2016
In der Gemeinde Zölkow der Ort und die Ortsteile — Kladrum — Zölkow — Groß Niendorf	26.12.2016
In der Gemeinde Dabel der Ort und die Ortsteile — Dabel — Turloff — Dabel-Woland	26.12.2016
In der Gemeinde Kobrow der Ort und die Ortsteile — Dessin — Kobrow I — Kobrow II — Stieten — Wamckow — Seehof — Hof Schönfeld	26.12.2016
In der Gemeinde Stadt Sternberg die Gebiete — Obere Seen und Wendfeld — Peeschen	26.12.2016
In der Gemeinde Stadt Brüel die Ortsteile — Golchen — Alt Necheln — Neu Necheln	26.12.2016
In der Gemeinde Kuhlen-Wendorf der Ort und die Ortsteile — Gustävel — Holzendorf — Müsselmow — Weberin — Wendorf	26.12.2016
In der Gemeinde Weitendorf die Orsteile — Jülchendorf — Kaarz — Schönlage	26.12.2016
Stadt Ueckermünde	od 18.12.2016 do 26.12.2016

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
Gemeinde Grambin	od 18.12.2016 do 26.12.2016
In der Gemeinde Liepgarten der Ortsteil — Liepgarten	od 18.12.2016 do 26.12.2016
In der Gemeinde Mesekenhagen die Ortsteile — Mesekenhagen — Frätow — Gristow — Kalkvitz — Klein Karrendorf — Groß Karrendorf — Kowall	od 13.12.2016 do 21.12.2016
In der Gemeinde Wackerow die Ortsteile — Groß Kieshof — Groß Kieshof Ausbau — Klein Kieshof	od 13.12.2016 do 21.12.2016
In der Gemeinde Neuenkirchen der Ortsteil — Oldenhagen	od 13.12.2016 do 21.12.2016
In der Gemeinde Neu Boltenhagen die Ortsteile — Neu Boltenhagen — Karbow — Lodmannshagen	od 13.12.2016 do 21.12.2016
In der Gemeinde Kemnitz der Ortsteil — Rappenhagen	od 13.12.2016 do 21.12.2016
In der Gemeinde Katzow der Ortsteil — Kühlenhagen	od 13.12.2016 do 21.12.2016
In der Gemeinde Kenz-Küstrow die Ortsteile — Dabitz — Küstrow — Zipke	od 11.12.2016 do 20.12.2016
Stadt Barth einschließlich Ortsteile — Tannenheim — Glöwitz ohne Ortsteil Planitz	od 11.12.2016 do 20.12.2016
In der Gemeinde Sundhagen der Ortsteil — Jäger	od 13.12.2016 do 22.12.2016

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
In der Gemeinde Sundhagen die Ortsteile — Mannhagen — Wilmshagen — Hildebrandshagen — Altenhagen — Klein Behnkenhagen — Behnkendorf — Groß Behnkenhagen — Engelswacht — Miltzow — Klein Miltzow — Reinkenhagen — Hankenhagen	od 11.12.2016 do 22.12.2016
In der Stadt Sassnitz die Ortsteile — Sassnitz — Dargast — Werder — Buddenhagen	od 11.12.2016 do 22.12.2016
In der Gemeinde Sagard : der See am Kreideabbau Feld nördlich von Dargast	od 11.12.2016 do 22.12.2016
In der Gemeinde Demen der Ort und die Ortsteile — Demen — Kobande — Venzkow	od 18.12.2016 do 26.12.2016
In der Gemeinde Quedlinburg die Ortsteile — Quarmbeck — Bad Suderode — Gernrode	od 20.12.2016 do 29.12.2016
In der Gemeinde Ballenstedt der Ortsteil — Ortsteil Rieder	od 20.12.2016 do 29.12.2016
In der Gemeinde Thale die Ortsteile — Ortsteil Neinstedt — Ortsteil Stecklenberg	od 20.12.2016 do 29.12.2016
Landkreis Cloppenburg Von der Kreuzung B 401/B 72 in nördlicher Richtung entlang der B 72 bis zur Kreisgrenze, von dort entlang der Kreisgrenze in östlicher und südöstlicher Richtung bis zur L 831 in Edewechterdamm, von dort entlang der L 831 (Altenoyther Straße) in südwestlicher Richtung bis zum Lahe-Ableiter, entlang diesem in nordwestlicher Richtung bis zum Buchweizendamm, entlang diesem weiter über Ringstraße, Zum Kellerdamm, Vitusstraße, An der Mehrenkamper Schule, Mehrenkamper Straße und Lindenberg bis zur K 297 (Schwaneburger Straße), entlang dieser in nordwestlicher Richtung bis zur B 401 und entlang dieser in westlicher Richtung bis zum Ausgangspunkt Kreuzung B 401/B 72	24.12.2016

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
Landkreis Ammerland Schnittpunkt Kreisgrenze/Edamer Straße, Edamer Straße, Hauptstraße, Auf der Loge, Zur Loge, Lienenweg, Zur Tonkuhle, Burgfelder Straße, Wischenweg, Querensteder Straße, Langer Damm, An den Feldkämpfen, Pollerweg, Ocholter Straße, Westerstede Straße, Steegenweg, Rostruper Straße, Rüschendamm, Torsholter Hauptstraße, Südholter Straße, Westersteder Straße, Westerloyer Straße, Strohen, In der Loge, Buernstraße, Am Damm, Moorweg, Plackenweg, Ihausener Straße, Eibenstraße, Eichenstraße, Klauhörner Straße, Am Kanal, Aper Straße, Stahlwerkstraße, Ginsterweg, Am Uhlenmeer, Grüner Weg, Südgeorgsfehner Straße, Schmuggelpadd, Wasserzug Bitsche bzw. Kreisgrenze, Hauptstraße, entlang Kreisgrenze in südöstlicher Richtung bis zum Schnittpunkt Kreisgrenze/Edamer Straße Das Beobachtungsgebiet umfasst alle an beiden Straßenseiten gelegenen Tierhaltungen	24.12.2016
Landkreis Leer Gemeinde Detern Anfang an der Kreisgrenze Cloppenburg-Leer auf der B72 Höhe Ubbehausen. In nördlicher Richtung Ecke »Borgsweg«/ »Lieneweg« weiter in nördlicher Richtung auf den »Deelenweg«. Diesem wieder folgend auf den »Handwieserweg«. Diesem nordöstlich folgend auf die »Barger Straße« und weiter nördlich auf die Straße »Am Barger Schöpfswerkstief«. Dieser östlich folgend, dann nördlich auf die Straße »Fennen« weiter und dieser nördlich folgend auf die Straße »Zur Wassermühle«. Nördlich über die Jümme dem Aper Tief folgend in Höhe des »Französischer Weg« auf die »Osterstraße«. Von dort Richtung Kreisgrenze zum Landkreis Ammerland und dieser weiter folgend zum Ausgangspunkt Höhe Ubbehausen	24.12.2016
Hochtaunuskreis — Gemeinde Glashütten — Stadt Kronberg mit Ausnahme der Gemarkungen Kronberg, Schönberg und dem nordwestlich der Bebauungsgrenze gelegene Teil der Gemarkung Oberhöchstadt — Stadt Oberursel — Stadt Steinbach — Stadt Bad Homburg mit Ausnahme der Gemarkung Ober-Erlenbach — Stadt Schmitten mit Ausnahme der Gemarkungen Treisberg, Brombach und Huldstal — in der Stadt Neu Anspach die Gemarkung Anspach — in der Gemeinde Wehrheim die Gemarkung Obernhain	1.1.2017
Hochtaunuskreis — Die Stadt Königstein — In der Stadt Kronberg die Gemarkungen Kronberg, Schönberg und der nordwestlich der Bebauungsgrenze gelegene Teil der Gemarkung Oberhöchstadt	od 24.12.2016 do 1.1.2017
Main-Taunus-Kreis — Stadt Bad Soden mit Ausnahme der Gemarkungen Altenhain und Neuenhain — Stadt Eppstein — Stadt Eschborn — Stadt Kelkheim	1.1.2017

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
— Gemeinde Liederbach — Stadt Schwalbach mit Ausnahme des Gebiets nordwestlich der Landesstraße 3015 — Gemeinde Sulzbach — Gemeinde Kriftel — Stadt Hofheim mit Ausnahme der Gemarkungen Marxheim, Diedenbergen und Wallau	
Main-Taunus-Kreis — In der Stadt Bad Soden die Gemarkungen Altenhain und Neuenhain — das nordwestlich der Landesstraße 3015 gelegene Gebiet der Stadt Schwalbach am Taunus	od 24.12.2016 do 1.1.2017
Rheingau-Taunus-Kreis — in der Gemeinde Waldems die Gemarkung Wüstems — in der Stadt Idstein die Gemarkungen Heftrich, Kröftel und Nieder-Oberrod — in der Gemeinde Niedernhausen die Gemarkung Oberjosbach	1.1.2017
Stadt Frankfurt am Main Die Stadtteile Höchst, Kalbach, Nied, Niederursel, Praunheim, Rödelheim, Sindlingen, Sossenheim, Unterliederbach und Zeilsheim	1.1.2017"

„Państwo członkowskie: Francja

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
Les municipalités suivantes dans les départements des Pyrénées atlantiques et des Hautes Pyrénées (foyer IBOS): GER, IBOS, AAST, BARZUN, ESPOEY, LIVRON, PONSON-DESSUS, PONTACQ, SAUBOLE, AZEREIX, BORDERES-SUR-L'ECHEZ, GARDERES, GAYAN, JUILLAN, LAGARDE, LANNE, LOUEY, LUQUET, ODOS, OROIX, OSSUN, OURSBELILLE, PINTAC, SERON, TARASTEIX, TARBES	9.1.2017
Les municipalités suivantes dans le département du Lot-et-Garonne (foyer MONBAHUS): MONBAHUS, MONVIEL, SEGALAS, ARMILLAC, BEAUGAS, BOURGOUGNAGUE, CANCON, CASSENEUIL, CASTILLONNES, COULX, DOUZAINS, LAPERCHE, LAUZUN, LAVERGNE, LOUGRATTE, MONCLAR, MONTASTRUC, MONTAURIOL, MONTIGNAC-DE-LAUZUN, MOULINET, PINEL-HAUTERIVE, SAINT-COLOMB-DE-LAUZUN, SAINT-AURICE-DE-LESTAPEL, SAINT-PASTOUR, SERIGNAC-PEBOUDOU, TOMBEBOEUF, TOURTRES, VILLEBRAMAR	9.1.2017
Les municipalités suivantes dans les départements du Gers et des Hautes Pyrénées (Foyer MONLEZUN): MONLEZUN, PALLANNE, RICOURT, SAINT-JUSTIN, ARMENTIEUX, ARMOUS-ET-CAU, AUX-AUSSAT, BARS, BASSOUES, BEAUMARCHES, BECCAS, BETPLAN, BLOUSSON-SERIAN, CAZAUX-VILLECOMTAL, COURTIES, HAGET, JUILLAC, LAAS, LADEVEZE-RIVIERE, LAGUIAN-MAZOUS, LAVERAET, MALABAT, MARCIAC, MARSEILLAN, MASCARAS, MIELAN, MONCLAR-SUR-LOSSE, MONPARDIAC, POUYLEBON, SAINT-CHRISTAUD, SAINT-MAUR, SCIEURAC-ET-FLOURES, SEMBOUES, TILLAC, TOURDUN, TRONCENS, ANSOST, AURIEBAT, BARBACHEN, BUZON, LAFI-TOLE, MONFAUCON, SAUVETERRE	9.1.2017

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
Les municipalités suivantes dans les départements du Gers (foyer EAUZE BEAUMONT): EAUZE, LAURAET, BEAUMONT, MOUCHAN, LARRESSINGLE, MONTREAL, VALENCE-SUR-BAISE, GONDRIN, MANCIET, RAMOUZENS, LAGARDERE, LARROQUE-SUR-L'OSSE, ESPAS, NOULENS, CASSAIGNE, LANNEPAX, MAIGNAUT-TAUZIA, BASCOUS, FOURCES, REANS, CONDOM, BERAUT, COURRENSAN, CAZENUEVE, ROQUES, BRETAGNE-D'ARMAGNAC, CASTELNAU-D'AUZAN, LAGRAULET-DU-GER, DEMU, MANSENCOME	9.1.2017
Les municipalités suivantes dans les départements du Tarn, du Tarn et Garonne et de l'Aveyron (foyers ALMAYRAC et LACAPELLE): ALMAYRAC, BOURNAZEL, CARMAUX, COMBEFA, CORDES-SUR-CIEL, LABASTIDE-GABAUSSE, LACAPELLE-SEGALAR, LAPARROUQUIAL, MONESTIES, MOUTIEYS-PANENS, SAINT-BENOIT-DE-CARMAUX, SAINTE-GEMME, SAINT MARCEL CAMPES, SAINT MARTIN LAGUEPIE, SALLES, LE SEGUR, TREVIEN, VIRAC, NAJAC, SAINT-ANDRE-DE-NAJAC, LAGUEPIE, VAREN, VERFEIL, AMARENS, BLAYE-LES-MINES, LES CABANNES, CAGNAC-LES-MINES, CASTANET, DONNAZAC, FRAUSSEILLES, LE GARRIC, ITZAC, JOUQUEVIEL, LABARTHE-BLEYS, LIVERS-CAZELLES, LOUBERS, MAILHOC, MARNAVES, MILHARS, MILHAVET, MIRANDOL-BOURGNOUNAC, MONTIRAT, MONTROSIER, MOULARES, NOAILLES, PAMPELONNE, LE RIOLS, ROSIERES, ROUSSAYROLLES, SAINT-CHRISTOPHE, SAINT-JEAN-DE-MARCEL, SOUEL, TAIX, TANUS, TONNAC, VALDERIES, VILLENEUVE-SUR-VERE, VINDRAC-ALAYRAC, SAINTE-CROIX	13.1.2017"

„Państwo członkowskie: Węgry

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
Az alábbi utak által behatárolt terület: Az 52-es út az M5-52-es kecskeméti csomópontjától nyugat felé az 52-es út az 5301-es becsatlakozásáig. Innen délnyugat felé 5301-es az 5309-es út becsatlakozásáig. Innen dél felé Kiskunhalasig. Kiskunhalastól kelet felé az 5408-as úton Bács-Kiskun és Csongrád megye határáig. Innen a megyehatárt követve északkeletre majd északra a 44-es útig. A 44-es úton nyugatra az 52-M5 csatlakozási kiindulás pontig, valamint Csongrád megye Mórahalom és Kistelek járásainak a védőkörszét vonatkozásában meghatározott részén kívüli, az N46,458679 és az E19,873816; és az N46,415988 és az E19,868078; és az N46,4734 és az E20,1634, valamint a N46,540227, és az E19,816115, és az N46,469738 és az E19,8422, és az N46,474649 és az E19,866126, és az N46,406722 és az E19,864139, és az N46,411634 és az E19,883893, és az N46,630573 és az E19,536706, és az N46,628228 és az E19,548682, és az N46,63177 és az E19,603322, és az N46,626579 és az E19,652752, és az N46,568135 és az E19,629595, és az N46,593654 és az E19,64934, és az N46,567552 és az E19,679839, és az N46,569787 és az E19,692051, és az N46,544216 és az E19,717363, és az	12.1.2017

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
N46,516493 és az E19,760571, és az N46,555731 és az E19,786764, és az N46,5381 és az E19,8205, és az N46,5411 és az E19,8313, és az N 46,584928 és az E19,675551, és az N46,533851 és az E 19,811515, és az N46,47774167 és az E19,86573056, és az N46,484255 és az E19,792816, és az N46,615774 és az E19,51889, és az N46,56963889 és az E19,62801111, és az N46,55130833 és az E19,67718611, és az N46,580685 és az E19,591378, és az N46,580685 és az E19,591378, és az N46,674795 és az E19,501413, és az N46,672415 és az E19,497671, és az N46,52703 és az E19,75514, és az N46,623383 és az E19,435333, és az N46,55115 és az E19,67295, és az N46,533444 és az E19,868219, és az N46,523853 és az E19,885318, és az N46,535252 és az E19,808912, és az N46,59707 és az E19,45574, és az N46,65772 és az E19,525666, és az N46,593111 és az E19,492923, és az N46,639516 és az E19,542554, és az N46,594811 és az E19,803715, és az N46,5460333 és az E19,77916944, és az N46,57636389 és az E19,58059444 és az N46,676398 és az E19,505054, és az N46,38947 és az E19,858711, és az N46,58072 és az E19,74044, és az N46,6109778 és az E19,88599722, és az N46,674375, és az E19,496807, és ez N46,675336, és az E19,498997 és az N46,665379 és az E19,489808 és az N46,496419 és az E19,911004, és az N46,620021 és az E19,552464, és az N46,3869556, és az E19,77618056, és az N46,5460333 és az E19,77916944, és az N46,551986 és az E19,79999 és az N46,46118056 és az E19,71168333, és az N46,48898611 és az E19,88049444, és az N46,53697222, és az E19,68341111, és az N46,591604, és az E19,49531, és az N46,5171417 és az E19,67016111, és az N46,5158, és az E19,67768889, és az N46,52391944 és az E19,68843889 és az N46,53138889 és az E19,62005556, és az N46,4061972 és az E19,73322778, és az N46,52827778 és az E19,64308333, és az N46,533121 és az E19,518341, és az N46,574084 és az E19,740144, és az N46,553554 és az E19,75765, és az N46,657184 és az E19,531355, és az N46,5618333 és az E19,76470278, és az N46,516606 és az E19,886638, és az N46,551673 és az E19,491094, és az N46,551723 és az N19,779836, és az N46,603375, és az E19,90755278, és az N46,547736, és az E19,535668, és az N46,544789 és az E19,516968, és az N46,550743 és az E19,496889, és az N46,382844 és az E19,86408, és az N46,57903611 és az E19,72372222, és az N46,590227, E19,710753, és az N46,521458 és az E19,642231, és az N46,579435 és E19,464347, és az N46,616864 és az E19,548472, és az N46,50325556 és az E19,64926389, és az N46,518133 és az E19,6784, és az N46,557763 és az E19,901849 és az N46,484193 és az E19,69385, és az N46,52626111 és az E19,64352778 és az N46,500159 és az E19,655886 és az N46,5957889 és az E 19,87722778 és az N46,589767 és az E19,753633 és az N46,5886056 és az E19,88189167 GPS-koordináták által meghatározott pontok körüli 10 km sugarú körön belül eső részei, valamint az 53-as, az 5408-as és a Bács-Kiskun-Csongrád megye határa által határolt terület	
Északon a Bugacot Móricgáttal összekötő 54105-ös úton haladva az 54102 és 54105 elágazástól 3km Délnyugat felé haladva a Tázlárt Kiskunmajsával összekötő 5405-ös út felé, az 5405-ös úton Tázlártól 9 km-re a Kiskörösi/Kiskunmajsai Járások határától 0,8 km Kelet felé haladva Szank belterület határától 0,5 km Dél felé haladva a Szankot felől az 5405-ös út felé tartó út és az 5405-ös út elágazási pontja.	od 3.1.2017 do 12.1.2017

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
Dél felé haladva az 5402-es út felé Kiskunmajsa belterület határától 3,5 km az 5402-es út mentén távolodva Kiskunmajsától. Délkeleti irányban az 5409-es út Kiskunmajsa belterület határától 5 km Dél-Délkelet felé haladva az 5405-ös út felé az 5405-ös és az 5442-es út elágazásától nyugat felé 0,5 km Déli irányba haladva a megyehatárig A megyehatár mentén haladva délkelet, majd 3 km után észak felé az 54 11-es útig A megyehatár 5411-es úttól 6 km -re lévő töréspontjától déli irányban 1,5 km A megyehatár következő töréspontja előtt 0,4 km A megyehatáron haladva északnyugat felé haladva 4km-t majd északkelet felé haladva az M5 autópályától 3 km Nyugat felé haladva az 5405-ös úton Jászszentlászló belterület határától 1km Dél felé haladva 1km, majd északnyugat felé haladva 1 km, majd észak felé haladva az 5405-ös útig Az 5405-ös úton Móricgát felé haladva a következő töréspontig Északkelet felé haladva 2 km, majd északnyugat felé haladva a kiindulópontig, valamint Csongrád megye Mórahalom és Kistelek járásainak az N46,458679 és az E19,873816; és az N46,415988 és az E19,868078; és az N46,4734 és az E20,1634, és az N46,540227, E19,816115 és az N46,469738 és az E19,8422, és az N46,474649 és az E19,866126, és az N46,406722 és az E19,864139, és az N46,411634 és az E19,883893, és az N46,630573 és az E19,536706, és az N46,628228 és az E19,548682, és az N46,63177 és az E19,603322, és az N46,626579 és az E19,652752, és az N46,568135 és az E19,629595, és az N46,593654 és az E19,64934, és az N46,567552 és az E19,679839, és az N46,569787 és az E19,692051, és az N46,544216 és az E19,717363, és az N46,516493 és az E19,760571, és az N46,555731 és az E19,786764, és az N46,5381 és az E19,8205, és az N46,5411 és az E19,8313, és az N 46,584928 és az E19,675551, és az N46,533851 és az E 19,811515, és az N46,47774167 és az E19,86573056, és az N46,484255 és az E19,792816, és az N46,615774 és az E19,51889, és az N46,56963889 és az E19,62801111, és az N46.55130833 és az E19.67718611, és az	

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
N46.580685 és az E19.591378, és az N46.580685 és az E19.591378, és az N46.674795 és az E19.501413, és az N46.672415 és az E19.497671, és az N46.52703 és az E19.75514, és az N46.623383 és az E19.435333, és az N46.55115 és az E19.67295, és az N46.533444 és az E19.868219, és az N46.523853 és az E19.885318, és az N46.535252 és az E19.808912, és az N46.59707 és az E19.45574, és az N46.65772 és az E19.525666, és az N46.593111 és az E19.492923, és az N46.639516 és az E19.542554, és az N46.594811 és az E19.803715, és az N46.5460333 és az E19.77916944, és az N46.57636389 és az E19.58059444 és az N46.676398 és az E19.505054, és az N46.38947 és az E19.858711, és az N46.58072 és az E19.74044, és az N46.6109778 és az E19.88599722, és az N46.674375, és az E19.496807, és az N46.675336, és az E19.498997 és az N46.665379 és az E19.489808 és az N46.496419 és az E19.911004, és az N46.620021 és az E19.552464, és az N46.3869556, és az E19.77618056, és az N46.5460333 és az E19.77916944, és az N46.551986 és az E19.79999 és az N46.46118056 és az E19.71168333, és az N46.48898611 és az E19.88049444, és az N46.53697222, és az E19.68341111, és az N46.591604, és az E19.49531, és az N46.5171417 és az E19.67016111, és az N46.5158, és az E19.67768889, és az N46.52391944 és az E19.68843889 és az N46.53138889 és az E19.62005556, és az N46.4061972 és az E19.73322778, és az N46.52827778 és az E19.64308333, és az N46.533121 és az E19.518341, és az N46.574084 és az E19.740144, és az N46.553554 és az E19.75765, és az N46.657184 és az E19.531355, és az N46.5618333 és az E19.76470278, és az N46.516606 és az E19.886638, és az N46.551673 és az E19.491094, és az N46.551723 és az E19.779836, és az N46.603375, és az E19.90755278, és az N46.547736, és az E19.535668, és az N46.544789 és az E19.516968, és az N46.550743 és az E19.496889, és az N46.382844 és az E19.86408, és az N46.57903611 és az E19.72372222, és az N46.590227, és az E19.710753, és az N46.521458 és az E19.642231, és az N46.579435 és az E19.464347, és az N46.616864 és az E19.548472, és az N46.50325556 és az E19.64926389, és az N46.518133 és az E19.6784, és az N46.557763 és az E19.901849 és az N46.484193 és az E19.69385, és az N46.52626111 és az E19.64352778 és az N46.500159 és az E19.655886 és az N46.5957889 és az E19.87722778 és az N46.589767 és az E19.753633 és az N46.5886056 és az E19.88189167 GPS koordináták által meghatározott pontok körüli 3 km sugarú körön belül eső részei	
Bács-Kiskun megye Kiskunfélegyházi, Kecskeméti és Kiskunmajsai járásának az N46.682422 és az E19.638406, az N46.685278 és az E19.64, valamint az N46.689837 és az E19.674396 GPS-koordináták által meghatározott pontok körüli 3 km sugarú körön belül eső részei, továbbá Móricgát-Erdőszéplak település teljes belterülete	od 1.1.2017 do 9.1.2017
Bács-Kiskun megye Kiskunhalasi és Jánoshalmi járásainak, valamint Csongrád megye Mórahalmi járásának a védőkörzet vonatkozásában meghatározott részén kívüli, az N46.268418 és az E19.573609, az N46.229847 és az E19.619350, az N46.241335 és az E19.555281, valamint az N46.244069 és az E19.555064 GPS GPS-koordináták által meghatározott pontok körüli 10 km sugarú körön belül eső részei, továbbá Balotaszállás település teljes belterülete	15.1.2017
Bács-Kiskun megye Kiskunhalasi járásának az N46.268418 és az E19.573609, az N46.229847 és az E19.619350, az N46.241335 és az E19.555281, valamint az N46.244069 és az E19.555064 GPS-koordináták által meghatározott pontok körüli 3 km sugarú körön belül eső részei, valamint Kelebia-Újfalva település teljes belterülete	od 6.1.2017 do 15.1.2017

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
Csongrád megye Mórahalom, Kistelek és Szeged járásainak, és Bács-Kiskun megye Kiskunmajsza járásának a védőkörzet vonatkozásában meghatározott részén kívüli, az N46.342763 és az E19.886990, és az N46.3632 és az E19.8754, és az N46.362391 és az E19.889445, valamint az N46.342783 és az E19.802446 GPS-koordináták által meghatározott pont körüli 10 km sugarú körön belül eső részei, valamint a következők által határolt terület: Bács-Kiskun és Csongrád megye nyugati határától délre az 5-ös út, majd Kistelek és Balástya közigazgatási határa az 5-ös útig, majd délre az 5-ös úton az E68-as útig, majd nyugatra az E68-as az E57-es útig, majd az E75-ös a délre a Magyar-szerb határig, majd követve a határt nyugatra, majd a Bács-Kiskun-Csongrád megyehatárt északketre	9.1.2017
Csongrád megye Mórahalom járásának az N46.342763 és az E19.886990, és az N46.3632 és az E19.8754, és az N46.362391 és az E19.889445, valamint az N46.342783 és az E19.802446 GPS-koordináták által meghatározott pont körüli 3 km sugarú körön belül eső részei, valamint Forráskút, Üllés és Bordány települések teljes beépített területe	od 31.12.2016 do 9.1.2017
Jász-Nagykún-Szolnok megye Kunszentmártoni és Mezőtúri járásának, valamint Békés megye Szarvasi járásának a védőkörzet vonatkozásában meghatározott részén kívüli, az N46.8926211 és az E20.367360, valamint az N46.896193 és az E20.388287 GPS-koordináták által meghatározott pontok körüli 10 km sugarú körön belül eső részei, valamint Öcsöd település teljes közigazgatási területe	26.12.2016
Jász-Nagykún-Szolnok megye Kunszentmártoni és Mezőtúri járásának az N46.8926211 és az E20.367360, valamint az N46.896193 és az E20.388287 GPS-koordináták által meghatározott pontok körüli 3 km sugarú körön belül eső részei	od 17.12.2016 do 26.12.2016
Bács-Kiskun megye Kiskunfélegyházi és Kecskeméti járásának az N46.665317 és az E19.805388, az N46.794889 és az E19.817377, az N46.774805 és az E19.795087, valamint az N46.762825 és az E19.857375 GPS-koordináták által meghatározott pontok körüli 3 km sugarú körön belül eső részei	od 24.12.2016 do 2.1.2017
Békés megye Sarkadi járásának, valamint Hajdú-Bihar megye Berettyóújfalui járásának a védőkörzet vonatkozásában meghatározott részén kívüli, az N46.951822 és az E21.603480 GPS-koordináták által meghatározott pont körüli 10 km sugarú körön belül eső részei	2.1.2017
Békés megye Sarkadi járásának az N46.951822 és az E21.603480 GPS-koordináták által meghatározott pont körüli 3 km sugarú körön belül eső részei	od 24.12.2016 do 2.1.2017
Csongrád megye Szentesi, Csongrádi és Hódmezővásárhelyi járásának, valamint Jász-Nagykún-Szolnok megye Kunszentmártoni járásának a védőkörzet vonatkozásában meghatározott részén kívüli, az N46.682909 és az E20.33426, valamint az N46.619294 és az E20.390083 GPS-koordináták által meghatározott pontok körüli 10 km sugarú körön belül eső részei	3.1.2017
Csongrád megye Szentesi járásának az N46.682909 és az E20.33426, valamint az N46.619294 és az E20.390083 GPS-koordináták által meghatározott pontok körüli 3 km sugarú körön belül eső részei	od 25.12.2016 do 3.1.2017
Békés megye Orosházi, Mezőkovácsházi, Békéscsabai, Békési és Gyulai járásának a védőkörzet vonatkozásában meghatározott részén kívüli, az N46.599129 és az E21.02752, az N46.595641 és az E21.028533, az N46.54682222 és az E20.8927, valamint az N46.654794 és az E20.948188 GPS-koordináták által meghatározott pontok körüli 10 km sugarú körön belül eső részei, valamint az alábbiak által határolt terület: 44-es út- 445-ös út-4432-es út- 4434-es út-4428-as út—Munkácsy sor-4418-as út – Békés-Csongrád megye határa – 4642-es út	6.1.2017

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
Békés megye Orosházi, Mezőkovácsházi és Békéscsabai járásának az N46.599129 és az E21.02752, az N46.595641 és az E21.028533, az N46.54682222 és az E20.8927, valamint az N46.654794 és az E20.948188 GPS-koordináták által meghatározott pontok körüli 3 km sugarú körön belül eső részei, valamint Szabadkígyós és Medgyesbodzás-Gábortelep települések teljes belterülete	od 28.12.2016 do 6.1.2017
Bács-Kiskun megye Kiskunfélegyházi és Kiskunmajsai, valamint Csongrád megye Kisteleki, Csongrádi és Szegedi járásának a védőkörszét vonatkozásában meghatározott részén kívüli, az N46.544052 és az E19.968252, valamint az N46.485451 és az E20.027345 GPS-koordináták által meghatározott pontok körüli 10 km sugarú körön belül eső részei, továbbá Tömörkény és Baks települések teljes közigazgatási területe, valamint Csanytelek település közigazgatási külterületének az Alsó-főcsatorna vonalától délre eső teljes területe	6.1.2017
Bács-Kiskun megye Kiskunfélegyházi járásának, valamint Csongrád megye Kisteleki járásának az N46.544052 és az E19.968252, valamint az N46.485451 és az E20.027345 GPS-koordináták által meghatározott pontok körüli 3 km sugarú körön belül eső részei	od 29.12.2016 do 6.1.2017
Csongrád megye Szegedi, Hódmezővásárhelyi és Makói járásának a védőkörszét vonatkozásában meghatározott részén kívüli, az N46.306591 és az E20.268039 GPS-koordináták által meghatározott pont körüli 10 km sugarú körön belül eső részei, valamint délen a 43-as út által határolt terület Deszkgig, Deszk teljes belterülete, illetve az alábbiak által határolt terület: M43-as út – 5-ös út – Balástya közigazgatási határa – Ópusztaszer közigazgatási határa – 4519-es út – 4519-es úton 6 km-re Ópusztaszer határától kiindulva keletre az Atkai holtágig – Sándorfalva közigazgatási határa	6.1.2017
Csongrád megye Szegedi, Hódmezővásárhelyi és Makói járásának az N46.306591 és az E20.268039 GPS-koordináták által meghatározott pont körüli 3 km sugarú körön belül eső részei	od 28.12.2016 do 6.1.2017
Békés megye Gyomaendrődi és Szeghalmi járásának, valamint Jász-Nagykun-Szolnok megye Mezőtúri járásának a védőkörszét vonatkozásában meghatározott részén kívüli, az N46.992986 és az E20.888836 GPS-koordináták által meghatározott pont körüli 10 km sugarú körön belül eső részei, valamint Gyomaendrőd 443-as és 46-os utaktól keletre eső belterülete	10.1.2017
Békés megye Gyomaendrődi járásának az N46.992986 és az E20.888836 GPS-koordináták által meghatározott pont körüli 3 km sugarú körön belül eső részei	od 1.1.2017 do 10.1.2017
Békés megye Orosházi és Békéscsabai járásának, valamint Csongrád megye Szentesi és Hódmezővásárhelyi járásának a védőkörszét vonatkozásában meghatározott részén kívüli, az N46.5953 és az E20.62686 GPS-koordináták által meghatározott pont körüli 10 km sugarú körön belül eső részei, Nagyszénás település belterülete, valamint az alábbiak által határolt terület: Csongrád-Békés megye határa – 4418-as út – 4419-es út – 47-es út – 4405-ös út – Szentesi-Hódmezővásárhelyi járás határa	12.1.2017
Békés megye Orosházi járásának az N46.5953 és az E20.62686 GPS-koordináták által meghatározott pont körüli 3 km sugarú körön belül eső részei, valamint Orosháza-Szentetornya település belterülete, valamint Orosháza-Rákócziut és Orosháza-Gyopárosfürdő települések belterületének a 4406-os és a 47-es utaktól északra és nyugatra eső belterülete	od 3.1.2017 do 12.1.2017

Obszar obejmujący:	Data zakończenia stosowania środków zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
Jász-Nagykun Szolnok megye Kunszentmártoni járásának, Bács-Kiskun megye Tiszakécskei járásának, valamint Csongrád megye Csongrádi és Szentesi járásának a védőkörrzet vonatkozásában meghatározott részén kívüli, az N46.853433 és az E20.139858 GPS-koordináták által meghatározott pont körüli 10 km sugarú körön belül eső területei, valamint Tiszasas település teljes közigazgatási terület, valamint a 44-es út, a 4622-es út, a 4623-as út, a 4625-ös út és a Bács-Kiskun-Jász-Nagykun-Szolnok megyehatár által határolt terület	12.1.2017
Jász-Nagykun Szolnok megye Kunszentmártoni járásának és Bács-Kiskun megye Tiszakécskei járásának az N46.853433 és az E20.139858 GPS-koordináták által meghatározott pont körüli 3 km sugarú körön belül eső részei	od 3.1.2017 do 12.1.2017
Csongrád megye Szegedi és Makói járásának a védőkörrzet vonatkozásában meghatározott részén kívüli, az N46.151747 és az E20.290045 GPS-koordináták által meghatározott pont körüli 10 km sugarú körön belül eső részei, Deszk, Ferencszállás, Klárafalva, Ujszentiván, Tiszasziget települések teljes közigazgatási területe, Szeged település közigazgatási területének a Tisza folyó – Herke utca – 43-as főút – Újszőreg – Szőreg által határolt része, valamint Kiszombor település belterületének a Rokkant köz – Polner Kálmán utca – Farkas utca – Kiss Menyhért utca – Dózsa György u. – Délvidéki utca – Kör utca – Óbébai utca északi része – a 884/1 és 05398 hrsz. telkek – 05397 hrsz. út – 05402 hrsz. csatorna északi része által határolt része	12.1.2017
Csongrád megye Szegedi járásának az N46.151747 és az E20.290045 GPS-koordináták által meghatározott pont körüli 3 km sugarú körön belül eső részei	od 6.1.2017 do 15.1.2017”

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA RADY STABILIZACJI I STOWARZYSZENIA UE-KOSOWO * NR 1/2016

z dnia 25 listopada 2016 r.

w sprawie przyjęcia jej regulaminu wewnętrznego [2016/2280]

RADA STABILIZACJI I STOWARZYSZENIA,

uwzględniając Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Kosowem *, z drugiej strony (zwany dalej „układem”), w szczególności jego art. 126, 127, 129 i 131,

a także mając na uwadze, że układ wszedł w życie w dniu 1 kwietnia 2016 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przewodnictwo

Strony przewodniczą Radzie Stabilizacji i Stowarzyszenia na przemian przez okres 12 miesięcy każda. Pierwszy okres rozpoczyna się w dniu pierwszego posiedzenia Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia, a kończy w dniu 31 grudnia tego samego roku.

Artykuł 2

Posiedzenia

Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia zbiera się raz w roku zgodnie z ustaloną praktyką dla Rad Stabilizacji i Stowarzyszenia, co dotyczy również sześciu i miejsca posiedzeń. Na wniosek jednej ze Stron, jeżeli Strony tak postanowią, zwoływane mogą być sesje nadzwyczajne Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia. Posiedzenia Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia są zwoływane wspólnie przez sekretarzy Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia w porozumieniu z przewodniczącym.

Artykuł 3

Delegacje

Przed każdym posiedzeniem przewodniczący jest informowany o planowanym składzie delegacji każdej ze Stron. W posiedzeniach Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia uczestniczy w charakterze obserwatora przedstawiciel Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI), w przypadku gdy w porządku obrad znajdują się sprawy dotyczące EBI. Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia może również zaprosić inne osoby do uczestniczenia w jej posiedzeniach w celu przedstawienia informacji dotyczących określonych kwestii.

Artykuł 4

Sekretariat

Funkcje sekretarzy Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia sprawują wspólnie urzędnik Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej i urzędnik przedstawicielstwa Kosowa w Belgii.

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

Artykuł 5

Korespondencja

Korespondencję kierowaną do Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia wysyła się do przewodniczącego Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia na adres Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej.

Obaj sekretarze zapewniają przekazywanie korespondencji przewodniczącemu Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia oraz, w stosownych przypadkach, udostępnianie jej innym członkom Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia. Udostępniana korespondencja jest wysyłana do Sekretariatu Generalnego Komisji, Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych i do przedstawicielstwa Kosowa w Belgii.

Informacje od przewodniczącego Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia są wysyłane do adresatów przez obu sekretarzy oraz udostępniane, w stosownych przypadkach, innym członkom Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia, o czym mowa w akapicie drugim.

Artykuł 6

Jawność

Posiedzenia Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia są niejawne, chyba że postanowiono inaczej.

Artykuł 7

Porządki obrad

1. Przewodniczący sporządza wstępny porządek obrad każdego posiedzenia. Jest on przekazywany przez sekretarzy Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia adresatom, o których mowa w art. 5, nie później niż 15 dni przed rozpoczęciem posiedzenia. Wstępny porządek obrad zawiera punkty, w odniesieniu do których przewodniczący otrzymał wniosek o ich włączenie do porządku obrad nie później niż 21 dni przed rozpoczęciem posiedzenia, jednak punkty te wpisuje się do wstępnego porządku obrad, pod warunkiem że dokumentacja towarzysząca została przekazana sekretarzom nie później niż w dniu wysłania porządku obrad. Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia przyjmuje porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Punkty inne niż punkty już zawarte we wstępnym porządku obrad mogą zostać w nim umieszczone, jeżeli obie Strony tak postanowią.

2. Przewodniczący może, w porozumieniu z obiema Stronami, skrócić terminy określone w ust. 1 w celu uwzględnienia wymogów danego przypadku.

Artykuł 8

Protokół

Obydwaj sekretarze sporządzają projekty protokołów każdego posiedzenia. Protokół zasadniczo obejmuje, w odniesieniu do każdego punktu porządku obrad:

- dokumentację przedłożoną Radzie Stabilizacji i Stowarzyszenia,
- oświadczenia, których zaprotokołowania zażądał członek Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia,
- podjęte decyzje i sformułowane zalecenia, uzgodnione oświadczenia i przyjęte wnioski.

Projekt protokołu jest przedkładany do zatwierdzenia Radzie Stabilizacji i Stowarzyszenia. Po zatwierdzeniu protokół jest podpisywany przez przewodniczącego i obu sekretarzy. Protokół jest składany w archiwach Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej, który będzie działał w charakterze depozytariusza dokumentów Stowarzyszenia. Uwierzytelniony odpis jest przekazywany każdemu z adresatów, o których mowa w art. 5.

Artykuł 9

Decyzje i zalecenia

1. Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia podejmuje decyzje i formułuje zalecenia za wspólnym porozumieniem Stron, bez uszczerbku dla art. 2 i 5 układu. Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia może podejmować decyzje i formułować zalecenia w drodze procedury pisemnej, jeżeli obie Strony tak postanowią.
2. Decyzje i zalecenia Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia, w rozumieniu art. 128 układu, noszą odpowiednio nazwę „decyzje” i „zalecenia”, po czym następuje ich numer porządkowy, data ich przyjęcia oraz opis ich przedmiotu. Decyzje i zalecenia Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia są podpisywane przez przewodniczącego i uwierzytelniane przez obu sekretarzy. Decyzje i zalecenia są przekazywane każdemu z adresatów, o których mowa w art. 5. Każda ze Stron może podjąć decyzję o opublikowaniu decyzji i zaleceń Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia w swojej odpowiedniej publikacji urzędowej.

Artykuł 10

Języki

Językami urzędowymi Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia są języki autentyczne układu o stabilizacji i stowarzyszeniu. Podstawę obrad Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia stanowi dokumentacja sporządzona w tych językach, chyba że postanowiono inaczej.

Artykuł 11

Wydatki

Unia Europejska i Kosowo oddzielnie pokrywają wydatki, które ponoszą z tytułu uczestnictwa w posiedzeniach Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia, zarówno wydatki na personel, koszty podróży i utrzymania, jak i wydatki na usługi telekomunikacyjne i pocztowe. Wydatki związane z tłumaczeniem ustnym podczas posiedzeń, tłumaczeniem pisemnym oraz powielaniem dokumentów, a także inne wydatki związane z organizacją posiedzeń ponosi Strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia.

Artykuł 12

Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia

1. Niniejszym ustanawia się Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia (zwany dalej „komitetem”) w celu wspierania Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia w wykonywaniu jej zadań. Komitet składa się z przedstawicieli Unii Europejskiej, z jednej strony, oraz przedstawicieli Kosowa, z drugiej strony, zazwyczaj na szczeblu wyższych rangą urzędników państwowych.
2. Komitet przygotowuje posiedzenia i obrady Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia, w stosownych przypadkach wprowadza w życie decyzje Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia oraz ogólnie zapewnia ciągłość powiązań stowarzyszeniowych oraz właściwe funkcjonowanie układu. Komitet rozpatruje wszelkie sprawy powierzone mu przez Radę Stabilizacji i Stowarzyszenia, jak również każdą inną sprawę, która może powstać podczas bieżącego wykonywania układu o stabilizacji i stowarzyszeniu. Przedkłada wnioski lub projekty decyzji/zaleceń do przyjęcia przez Radę Stabilizacji i Stowarzyszenia.

3. W przypadku gdy układ odnosi się do obowiązku lub możliwości konsultacji, taka konsultacja może zostać przeprowadzona w ramach komitetu. Konsultacja może być kontynuowana na forum Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia, jeżeli obie Strony tak postanowią.
4. Regulamin wewnętrzny Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia jest załączony do niniejszej decyzji.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 listopada 2016 r.

W imieniu Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia
F. MOGHERINI
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Regulamin wewnętrzny Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia

Artykuł 1

Przewodnictwo

Strony przewodniczą Komitetowi Stabilizacji i Stowarzyszenia (zwanemu dalej „komitetem”) na przemian przez okres 12 miesięcy. Pierwszy okres rozpoczyna się w dniu pierwszego posiedzenia Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia, a kończy w dniu 31 grudnia tego samego roku.

Artykuł 2

Posiedzenia

Komitet zbiera się, gdy wymagają tego okoliczności, za porozumieniem obu Stron. Każde posiedzenie komitetu odbywa się w terminie i w miejscu uzgodnionym przez Strony. Posiedzenia komitetu zwoływane są przez przewodniczącego.

Artykuł 3

Delegacje

Przed każdym posiedzeniem przewodniczący jest informowany o planowanym składzie delegacji każdej ze Stron.

Artykuł 4

Sekretariat

Funkcje sekretarzy komitetu sprawują wspólnie urzędnik Komisji Europejskiej i urzędnik z Kosowa. Wszystkie informacje dostarczane przewodniczącemu komitetu oraz od niego wychodzące, przewidziane w niniejszej decyzji, przekazywane są sekretarzom komitetu oraz sekretarzom komitetu i przewodniczącemu Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia.

Artykuł 5

Jawność

Posiedzenia komitetu są niejawne, chyba że postanowiono inaczej.

Artykuł 6

Porządek obrad

1. Przewodniczący sporządza wstępny porządek obrad każdego posiedzenia. Sekretarze komitetu przekazują go adresatom, o których mowa w art. 4, nie później niż 30 dni przed terminem rozpoczęciem posiedzenia. Wstępny porządek obrad zawiera punkty, w odniesieniu do których przewodniczący otrzymał wniosek o ich włączenie do porządku obrad nie później niż 35 dni roboczych przed rozpoczęciem posiedzenia, chociaż punktów tych nie wpisuje się do wstępnego porządku obrad, chyba że dokumentacja towarzysząca została przekazana sekretarzom nie później niż w dniu przesłania porządku obrad. Komitet może zaprosić ekspertów do uczestniczenia w swych posiedzeniach w celu przedstawienia informacji dotyczących określonych tematów. Porządek obrad jest przyjmowany przez komitet na początku każdego posiedzenia. Punkty inne niż punkty już zawarte we wstępnym porządku obrad mogą zostać w nim umieszczone, jeżeli obie Strony tak postanowią.

2. Przewodniczący może, w porozumieniu z obiema Stronami, skrócić terminy określone w ust. 1 w celu uwzględnienia wymogów danego przypadku.

*Artykuł 7***Protokół**

Dla każdego posiedzenia sporządzany jest protokół oparty na dokonany przez przewodniczącego podsumowaniu wniosków, które sformułował komitet. Po zatwierdzeniu przez komitet protokół jest podpisywany przez przewodniczącego i sekretarza, a następnie włączany do akt przez każdą ze Stron. Odpis protokołu jest przekazywany każdemu z adresatów, o których mowa w art. 4.

*Artykuł 8***Decyzje i zalecenia**

W szczególnych przypadkach, w których komitet jest upoważniony przez Radę Stabilizacji i Stowarzyszenia zgodnie z art. 128 układu do podejmowania decyzji lub formułowania zaleceń, akty te są sporządzane zgodnie z art. 9 regulaminu wewnętrznego Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia.

*Artykuł 9***Wydatki**

Unia Europejska i Kosowo oddzielnie pokrywają wydatki, które ponoszą ze względu na uczestnictwo w posiedzeniach komitetu, w odniesieniu zarówno do pracowników, wydatków na podróże i diety, jak i do wydatków na usługi telekomunikacyjne i pocztowe. Wydatki związane z tłumaczeniem ustnym podczas posiedzeń, tłumaczeniem pisemnym oraz powielaniem dokumentów, a także inne wydatki związane z organizacją posiedzeń ponosi Strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia.

*Artykuł 10***Podkomitety i grupy specjalne**

Komitet może powołać podkomitety i grupy specjalne działające z jego upoważnienia. Składają one komitetowi sprawozdania po każdym ze swoich posiedzeń. Komitet może podjąć decyzję o likwidacji wszelkich istniejących podkomitetów lub grup, ustanowieniu lub zmienieniu ich zakresu uprawnień lub powołaniu dalszych podkomitetów lub grup wspierających go w wykonywaniu jego zadań. Wymienione podkomitety i grupy nie mają żadnych uprawnień decyzyjnych.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL